

“మతములన్నియు మాసిపోవును. జ్ఞానమొక్కటి నిలిచి వెలుగును!” -గురజాడ
కుల మతాలు పంజరాన గట్టువడను - విశ్వనరుడనునేను! -గుఱ్ఱం జాషువా
“ఇతరుల స్వేచ్ఛను హరించేవారు తమ స్వేచ్ఛకు అర్హులు కారు” -అబ్రహం లింకన్

హెయ్ హెయ్

(సామాజిక, సాంస్కృతిక, తాత్విక పత్రం)

ఆగస్టు - 2012

ప్రధాన సంపాదకులు: క్రాంతికార్

సంచిక : 16

వెల: రూ. 10/-

సంపాదకీయం

దళితులపై దాడులకు, ఊచకోతలకు అంతం లేదా?

“ఊచకోతలు, సజీవ దహనాలు/మారణహోమాలు, మూకుమ్మడి హత్యాకాండలు జరగని చోటుందా ఈ కుల భూమిపై?... ఎక్కడైతేం, ఏ ప్రాంతమైతేం, పాలకులెవరైతేం? కులమేదైతేం, బాధితులు/బలిపశువులు/బదుగుజీవులు బహుజనులే కదా! ఏరులై పారేది పేదోళ్ళ రక్తమే కదా!... దళితుల రక్త తర్పణాలు/సాగాలా నిరంతరం? ఇక చేయలేమా వాటి అంతం?” అని 19-9-1995న క్రాంతికార్ రాసిన ఒక కవిత “ఎన్నాళ్ళు, ఇంకెన్నాళ్ళు?”లో ప్రశ్నించి, 17 ఏళ్ళు గడిచిపోయినా, ఇంకా అలాంటి ధారుణ పరిస్థితులే చర్చిత చర్చణంగా తరచుగా ఉప్పతిల్లటం - మనదేశంలో నాటుకు పోయిన ప్రత్యేక పరిస్థితికి జూన్ 12న లక్షింపేటలో సంభవించిన ఘోర దురంతం సజీవ సాక్ష్యంగా నిలబడుతోంది!

కారంచేడుకు పూర్వమే - కంచికచెర్లలోని కోటేశుని సజీవ దహనం చేసిన ఘోర దురంతం ఉప్పతిల్లిందనే కఠోర వాస్తవాన్ని నెమరుకు తెచ్చుకోవాల్సిన అవసరముంది. అందుకనే పైన చెప్పిన కవితలోనే “కంచికచెర్ల, కారంచేడులు/నీరుకొండ, చుండూరులు / ఫాదరికుప్పం బడాయిగడ్డలు ఎన్నో ఎన్నో, ఇంకెన్నో...!” ఇంకెన్నాళ్ళు భరించాలి! మనం / ఇంకెందుకు సహించాలి జనం? అని ఆక్రోశించటం జరిగింది!

ఈ దుర్ఘటనలన్నీ భూస్వాములు, పెత్తందారులు, రాజకీయ నాయకులు కుమ్మక్కయి పన్నిన కుట్రలూ, పథకం ప్రకారం రాక్షసంగా అమలు పరచినవేనని స్పష్టమయ్యాయి! అన్ని సమస్యలకూ, ఘటనలకు కీలకమైన కారణం - భూమి సమస్యే అన్నది ఎవ్వరూ నిరాకరించలేని కటిక వాస్తవం! కేవలం కుల తత్వంతో, కుల ద్వేషంతో జరిగిన దాడులు అరుదు! ఈ భూమి సమస్య-వర్గ సమస్య-అది వర్గ పోరాటం ద్వారానే పరిష్కారం కాగలదనే చైతన్యాన్ని భూమిలేని పేదలందరిలో కల్పించి, ఐక్యంగా సమరశీల పోరాటాలు కొనసాగించడం ద్వారానే భూమిలేని పేదలు భూమిని పొందగలరనేది చారిత్రక వాస్తవం!

దళితుల, అభ్యుదయ, కమ్యూనిస్టు శక్తుల ఐక్యత నేటి చారిత్రక ఆవశ్యకత!!

లక్షింపేట శ్రీకాకుళం జిల్లాలోని రాజాం రిజర్వుడు నియోజకవర్గంలోనిది. అక్కడినుంచి ఎన్నికైన దళిత శాసన సభ్యుడు కోండ్రు మురళీమోహన్. మంత్రి పదవిని కూడా చేపట్టాడు. తమ కులానికే చెందిన ఆ శాసన సభ్యుడు / మంత్రి దగ్గరకు వెళ్ళి ఈ లక్షింపేట దళితులు ఎన్నోమార్లు కల్పి తమ గోడు చెప్పుకుంటే “భూస్వాముల జోలికి వెళ్ళకండి! ఆ కాపులతో గొడవ పడకండి!” అని హితబోధలు చేశాడేకాని దళితులకు ఆ భూమిని ఇప్పించలేకపోయాడు ఆ దళిత మంత్రి. లక్షింపేటను దర్శించిన దళిత రాజకీయ నాయకులెవ్వరూ కూడా అలాంటి హామీని ఇవ్వలేకపోవడమే గాక వారికే హితబోధలు చేసేవారు. కనీసం

(తరువాయి 11వ పేజీలో)

హేతువాదం

(సామాజిక, సాంస్కృతిక, తాత్విక పత్రం)

ప్రధాన సంపాదకులు : క్రాంతికార్

కార్యశీల సంపాదకుడు : కన్నెబోయిన అంజయ్య

గౌరవ సంపాదక వర్గం : 1) షరీఫ్ గోరా, 2) తుమ్మ
భాస్కర్, 3) సుజరె, 4) వై. కె, 5) చుక్కపల్లి
రామకోటయ్య

సంపాదకవర్గం : నిర్వహణ : సహకారం :

1) డా॥ వై. భానుప్రసాద్, 2) బి. రమాదేవి, 3)
హను, 4) కందికొండ బుచ్చిరాములు, 5) తుమ్మలపల్లి
ప్రసాద్, 6) వేదన, 7) డా॥ వి.వి. రమణ, 8) వేదాంత,
9) ఐలూరి చార్వాకుడు 10) కె. హనుమంతరావు,
11) చేబ్రోలు వెంకటేశ్వర్ రావు, 12) కొల్లి లక్ష్మారెడ్డి.
రచనలు, సూచనలు :

క్రాంతికార్, బుద్ధభవన్, 11-1-88, తెనిన్ నగర్,
ఖమ్మం - 507 001.

సెల్ : 9177280712, 9396735271.

పంపిణీ : తల్లంపాడు హేతువాదులు

న్యాయ సలహాదార్లు :

చల్లా శంకర్, సుగుణారావు, కడారు ప్రభాకర్,
విష్ణవకుమార్, శ్రీనివాస్ (ఇల్లందు)

విడిప్రతి : రూ. 10/-
సంవత్సర చందా : రూ. 100/-
జీవిత చందా : రూ. 1000/-

నిర్వహణ :

ఆంధ్రప్రదేశ్ హేతువాద సంఘం,
బుద్ధభవన్, 11-1-88, తెనిన్ నగర్,
ఖమ్మం - 507 001.

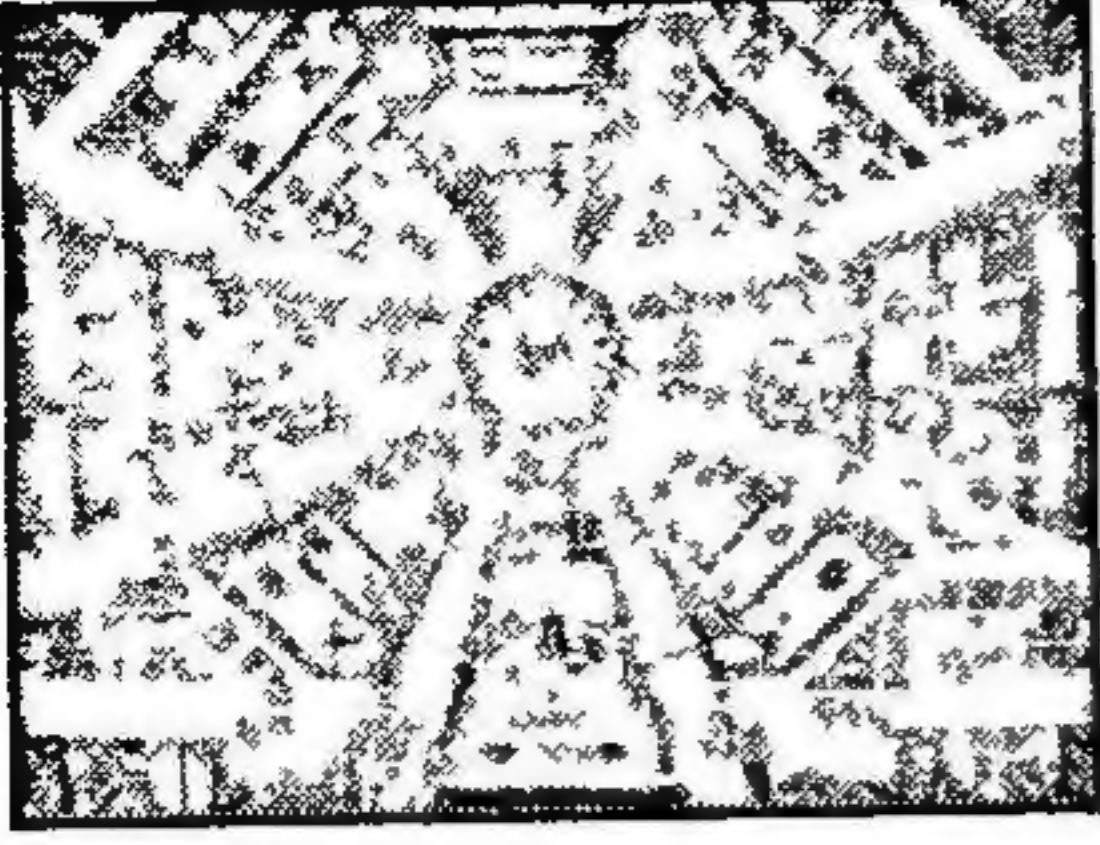
పుస్తక సమీక్షకోసం
2 ప్రతులు పంపగలరు

లోగుట్టు

1. దళితులపై దాడులకు అంతం లేదా? 1-11
- సంపాదకీయం
2. విశ్వరహస్యం విప్పిన ఆదికణం 3-5
ఎ,బి,కె, ప్రసాద్
3. విగ్రహ రాజకీయాలు-అంబేద్కర్ రాజ్యాంగం 6-8
ఎం. క్రిష్ణ ఆదిత్య
4. రాచబాట - ఆకురాతి మాట 8
5. అంబేద్కర్ కార్టూన్ వివాదం 9-11
కె. సత్యనారాయణ
6. యజ్ఞాలవల్ల ప్రయోజనం ఉందా? 12-15
డా॥ మలయశ్రీ
7. ఏది ఆ వైజ్ఞానిక స్ఫూర్తి! 16-17
డా॥ నాగసూరి వేణుగోపాల్
8. హేతువాద పద్ధతిలో అంత్యక్రియలు 17
ఆకురాతి గోపాలక్రిష్ణ
9. పచ్చిగుడ్డి కమ్యూనిస్టు వ్యతిరేక పిచ్చినీ, ద్వేషాన్నీ
విడనాడగలరా ప్రబుద్ధులారా? 18, 19
10. వర్ణము-కులము-జాతి, ప్రజాసాహితీ 20-23
11. పుస్తక పరామర్శ-కె.కె. జ్వలిత 24-27
12. అతీత శక్తులున్నాయని నిరూపిస్తే పది కోట్లు ఇస్తాం!
క్రాంతికార్ / సహిత 28
13. కార్టూన్ల తొలగింపు నిర్ణయం-చరిత్రకారుల ఖండన 29
14. పాఠకుల స్పందన 29-30
15. పాటకు తూటాల తూట్లు (పాక్ లో) 30
16. హేతువాద వివాహాలు 31
17. ఉపాధ్యాయుడికి ఉత్తరం 32
18. నాస్తిక పద్యాలు - డా॥ మలయశ్రీ 33
19. కసాయి కేంద్రాలు - జి. నరసింహారావు 33
20. గుండె వెలుగూ గౌతముడే - శక్తి 34
21. మతాల, మత రహితుల జనాభా వివరాలు 35
22. భూ పోరాటాలు, కుల నిర్మూలనోద్యమాలు
కొనసాగించుదాం! 36

“శాస్త్రీయ దృక్పథాన్నీ, మానవవాదాన్నీ,
పరిశీలనాస్ఫూర్తిని, సంస్కరణను
పెంపొందించటం ప్రతి పౌరుని విధి!”

భారత రాజ్యాంగం అధికరణం, 51 ఎ. (హెచ్)

విశ్వరహస్యం విప్పిన ఆదికణం !

- ఎ.బి.కె. ప్రసాద్

విశ్వాసం తప్పిన పీనుగు తనను మోసిన వాడినే పట్టేసిందట! ఒక సారి విశ్వాసం సడలిపోతే జరిగేది అదే! అందుకే జారుడు బండ మీద కూర్చున్నప్పుడు ఎక్కడికి జారి ఆగుతాడో తెలియదు. ఈ పరిణామం

కొందరు భౌతిక, అణు విజ్ఞాన శాస్త్రవేత్తల విషయంలో కూడా అంతే వాస్తవం. సృష్టి రహస్యాన్ని, ఈ విశ్వం పుట్టుపూర్వాలను, దాని ఆవిర్భావానికి దారితీసిన మహా విస్ఫోటనం (బిగ్ బ్యాంగ్) వెనుక దాగి ఉన్న రహస్యాన్ని ఛేదించడం కోసం ప్రారంభమైన మానవుడి జిజ్ఞాస, ప్రయత్నం ఈనాటిది కాదు. శతాబ్దాలుగా సాగుతున్న చింతన. కేవలం ఆధ్యాత్మిక, ఈశ్వర, నిరీశ్వర, సంశయాత్మక వాదుల నుంచి భౌతికవాదుల వరకూ సాగుతూ వస్తున్న చర్చ ఇది. సృష్టికి మూలకారణం 'దైవం' అని కొందరు విశ్వసించగా, కాదు పదార్థ సృష్టికి మూలమైన శక్తిని జనింపచేసే అణువుల పరమాణువుల ఆకర్షక, వికర్షక పరిణామం ఫలితమే విశ్వసృష్టి అని భౌతికవాదులు ప్రయోగరీత్యా నిరూపించారు. ప్రయోగానికి నిలబడింది విజ్ఞానశాస్త్రం అయింది.

'మహా విస్ఫోటనం' సిద్ధాంతాన్ని ఆచరణలో నిగ్గుతేల్చడానికి సుమారు అర్థ శతాబ్దంగా భౌతికశాస్త్ర పరిశోధకులు పలు విధాల ప్రయోగాలు చేస్తూ వచ్చారు. ఆ ప్రయోగాలకు పరాకాష్టగా యూరోపియన్ పరిశోధనా సంస్థ అయిన 'సెర్న్' స్విట్జర్లాండ్-ఫ్రాన్స్ సరిహద్దుల్లో భారీ పరిశోధనా కేంద్రాన్ని నిర్మించి అణువులోని శక్తివంతమైన ప్రోటాన్లను భారీస్థాయిలో అత్యంత శక్తివంతమైన 'లార్డ్ హాడ్రన్ కొలైడర్' (ఎల్ హెచ్ సి)లో దట్టించారు. ఆ ప్రోటాన్లను అనితర సాధ్యమైన వేగంతో ఈ కొలైడర్ యంత్రంతో "ఢీ" కొట్టించి ఆ అణువుల్లో దాగిన విశ్వసృష్టికి ఆధార కణాన్ని లేదా ఆది కణాన్ని లేదా ప్రాథమిక కణాన్ని కనిపెట్టే ప్రయత్నం చేసి, చాలా వరకు సఫలీకృతులయ్యారు. అయితే 'చాలా వరకు' అన్న పదం ఇక్కడ ఎందుకు వాడవలసివస్తుందంటే, ఈ ప్రయోగ సాఫల్యానికి దోహదం చేసిన శాస్త్ర పరిశోధకుల దృష్టిలో ఈ విశ్వసృష్టి రహస్యాన్ని బద్దలుకొట్టే ప్రయత్నం 'అసంపూర్ణం'. ప్రయోగ సాఫల్యతను పరిపూర్ణస్థాయికి చేర్చే తమ సుదీర్ఘ యాత్రలో కేవలం ఇది ప్రారంభం మాత్రమే!

అంతవరకూ ఈ 'కణం' ఎప్పటికప్పుడు 'ఆదికణం'గా మనం సిద్ధాంతరీత్యా భావించుకోదగిందే కానీ, "ఇక సృష్టి రహస్యం చేతికి చిక్కింది, కణం కథ ఇక ముగిసింద"ని ఫలశ్రుతి చెప్పుకోవడానికి వీలులేదన్నదే పరిశోధకుల అభిప్రాయం! భౌతిక విజ్ఞాన శాస్త్రంలో, అణు సాంకేతిక వైజ్ఞానిక శాస్త్రంలో 'సెర్న్' ప్రయోగం (2012 జులై 4) ఒక మహా విప్లవంగా పరిగణిస్తున్న శాస్త్రవేత్తలే, 'బోసన్' అనే ఆదికణాన్ని కనిపెట్టామన్న పరిశోధకులే ఈ ప్రయోగం ఇంకా పూర్తికాలేదని, అణుగర్భంలో నిక్షిప్తంగా ఉన్న అపారమైన శక్తితో అంతర్భాగంగా ఇంత కాలం అంతుచిక్కని నిగూఢ పదార్థంగా ఉన్న 'డార్క్ మేటర్'ను ఛేదించవలసి ఉందని అంగీకరించక తప్పలేదు! ఈ నిగూఢ పదార్థం (డార్క్ మేటర్) విశ్వం ఉనికిని బంధించి నియంత్రిస్తోంది. విశ్వంలో 84 శాతం ఈ నిగూఢ పదార్థమే సర్వత్రా వ్యాపించి ఉంది.

విశ్వసృష్టి రహస్య కారణమైన తబిశీల్లు పూర్తిగా తెలియాలంటే తాజాగా కనిపెట్టామని ప్రకటించిన 'ఆదికణం' ఆవిష్కరణతోనే సృష్టి కారణమైన 'మహా విస్ఫోటనం' పూర్తి స్వభావం అంతుచిక్కదు! అందుకనే ఇంకా అంతుపట్టకుండా తప్పించుకుంటున్న ఈ ప్రకాశహీనమైన అంధ(నిగూఢ) పదార్థాన్ని, దాని స్వరూప, స్వభావాల్ని పసికట్టడం కోసం శాస్త్రవేత్తలు తదుపరి బృహత్ ప్రయోగానికి సన్నద్ధమవుతున్నారు! ఎలా? భారీగా 'ఢీ'కొనే యంత్రం (కొలైడర్)లోకి అణుశకల తులాదందాల్ని (పార్టికిల్ బీమ్స్) పంపించి వాటి శక్తిని

పదిరెట్లు పెంచేస్తారు. తద్వారా అణుశకలాల తులాదండాల్ని తునాతునకలయ్యేలా చేయడం ద్వారా - ఆ నిగూఢమైన అంధ పదార్థాన్ని కనిపెడతారు. శాస్త్రవేత్తలు తదుపరి చర్యగా ఈ ప్రయోగ సన్నాహాలలోనే ఉన్నారు. 'ఆదికణం'గా బోసన్ ఆవిష్కరణకు సంబంధించే ఇంకా బోలెడంత పరిశోధన జరగాల్సి ఉందనీ, ఇందుకు సంబంధించిన ఇతర ప్రయోగాలన్నీ ఈ సంవత్సరాంతం దాకా సాగుతాయనీ పరిశోధకుల అంచనా! ఈ కొలైడర్, అణువులోని ధన విద్యుత్ కణాలైన ప్రోటాన్లనూ, అణ్వంతర శకలాలనూ (సబ్-ఆటమిక్ పార్టికిల్స్) ఢీకొని తుత్తునియలు చేసి, సూర్య కేంద్రంలోని తాపశక్తికి 25 వేల రెట్లు అధికంగా అంటే 4 ట్రిలియన్ల తాపశక్తిని అంటే 40 లక్షల ట్రిలియన్ల డిగ్రీల ఉష్ణోగ్రతను ఉత్పత్తి చేస్తుందని అంచనా!

ఇక రేపటినుంచి సందడించనున్న మరొక విశిష్ట అణు విజ్ఞాన శాస్త్ర ప్రయోగం ఇదే! నిజానికి పీటర్ హిగ్స్ పేరిట నామకరణం జరిగిన 'బోసన్ ఆదికణా'న్ని హిగ్స్ కన్నా కనీసం పదిహేనేళ్ళకు ముందే సైద్ధాంతికంగా ఊహించి, శ్వాసించిన ఖ్యాతి సుప్రసిద్ధ భారత భౌతిక విజ్ఞాన శాస్త్రవేత్త సత్యేంద్రనాథ్ బోసుకు దక్కుతుంది. ఆ మాటకొస్తే వైశేషిక తత్వశాస్త్రంలో ఉద్గందులలో భౌతికవాద ప్రియుడైన ప్రాచీన కణాదుడి 'పీలవః పీలవః పీలవః' అన్న సూత్రం అణు విజ్ఞానశాస్త్ర స్ఫుహకు తొలి అంతస్తు అని చెబితే అత్యుక్తి కాబోదు!

అమోఘమైన గణిత విజ్ఞాన శాస్త్రావిష్కరణగా దశాంశ పద్ధతికి మూల విరాట్టుగా యావత్తు ప్రపంచమూ గుర్తించిన శూన్యాంకం (జీరో) భారతీయ మేధకు పరాకాష్టగా, గణితశాస్త్రానికే శిరోమణిగా భాసిల్లింది. నోబెల్ బహుమానాన్ని కోల్పోయిన వారిలో విశ్వసృష్టిని సాధ్యం చేసిన 'మహా విస్ఫోటనం' ప్రతిపాదనకు దోహదం చేసిన రాజ్ కూత్రావల్లి, 'ఆది అణువు'కు తొలి ఊహను అందించిన సత్యేంద్రనాథ్ బోస్, వృక్షశాస్త్రవేత్త జగదీష్ చంద్రబోస్. ఇందుకు మినహాయింపు బహుశా భౌతిక శాస్త్రవేత్తలలో సీ.వి. రామన్ ఓక్కడే! సత్యేంద్రనాథ్ బోస్ పేరు చెప్పకుండా పీటర్ హిగ్స్ కొట్టేసిందే 'బోసన్' (బోసు) 'ఆదికణం'! బహుశా అందుకే 'గార్డియన్' పత్రిక విజ్ఞానశాస్త్ర ప్రపంచానికి భారతదేశం చేస్తున్న అనుపమాన దోహదక్రియను పాశ్చాత్య రాజ్యాలు ఎలా తక్కువ చేసి చూపడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాయో చెబుతూ, ఈ వివక్ష కారణంగానే ఇతర 'భారతీయ ప్రముఖులు నోబెల్ బహుమాన గ్రహీతలు కావాలంటే అమెరికన్లుగా నమోదు కావాల్సి రావడం' విచారకరమని వ్యాఖ్యానించింది.

అంతే కాదు, భారతీయ తత్వచింతనలో ఏది భౌతికవాద పునాదులను ఛాందస భావజాలం నుంచి వేరుపరచి సునిశితం చేసిందో ఆ చార్వాక, బౌద్ధ ధర్మాలను ఛాందసవర్గం అణగదొక్కి ఏ మాయావాదాన్ని పెంచి, మానవశక్తికి విలువలేదన్న ప్రచారాన్ని భుజాన తగిలించుకొని ఊరేగుతూ వచ్చారో - ఆ పరిణామం కూడా భౌతికవాద దృక్పథాన్ని ప్రజలలో పెరగకుండా అడ్డుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తూ వచ్చింది. అందుకే వివేకానందుడు భారతీయ గణిత శాస్త్రాన్ని, ఖగోళశాస్త్రాన్ని అప్పనంగా గ్రీకులకు అప్పగించి, గ్రీకుల నుంచి అక్కరకురాని జ్యోతిష శాస్త్రాన్ని మనవాళ్ళు దిగుమతి చేసుకుని అక్కున చేర్చుకోవడం వల్ల హేతుబద్ధ భావధారకు నష్టం జరిగిందని విమర్శించాల్సి వచ్చింది. ఈ నష్టం పర్యవసానమే మనల్ని మోసగించడానికిగాను, కనిపెట్టిన 'ఆది కణాన్ని' కొందరు పాశ్చాత్య శాస్త్రవేత్తలు 'దైవకణం'గా పేర్కొని ప్రచారం చేస్తున్నారు. అదేమిటంటే 'డామిట్ కథ అడ్డం తిరిగింద'ని గిరీశం అన్నట్లుగా 'అబ్బే! వేరే ఏం కాదు, ప్రజలకు దైవం మీద విశ్వాసం ఉంటుంది కాబట్టి సెంటిమెంట్ కోసం అలా 'దైవకణం' అన్నాం అని కొందరూ, అదీ ఇదీ కాదు ఎంతసేపటికీ ఏళ్ళూ వూళ్ళూ గడిచినా విశ్వసృష్టి రహస్యం బయటపడనప్పుడు విసుగుకొద్దీ 'గాడ్ డామ్ పార్టికిల్' అంటూ ఊతపదంగా అన్నామని మరికొందరు వివరణ ఇచ్చుకోలేక చచ్చారు.

‘మనసన్నది మనకున్నది విశ్వరహః పేటికా విపాటనం’ (బద్దలు కొట్టడం) తప్పదన్న వాడు శ్రీశ్రీ. మహా భాగవతోత్తముడైన పోతన్న సహితం ‘కలడు కలండనెడివాడు కలడోలేడో’ అన్న అనుమానంతో మనల్నందరిని కూడా అనుమానంలోకి నాలుగైదు వందల ఏళ్ళ నాడే నెట్టేశాడు. అదే పోతన చివరికి ‘అలోకంబగు పెంజీకటికి అవతల ఏ వెలుగుందోనని తపన పడినట్టే, ఇప్పుడు అణువులో ఇంకా దాగివున్న అంధ పదార్థం అంతు చూడాలని నేటి భౌతిక శాస్త్రవేత్తలు తపన పడుతున్నారు. మహాశాస్త్రవేత్త డాక్టర్ స్టీఫెన్ హాకింగ్ ‘కాలం కథ’ను చెబుతూ ‘దేవుడు లేడు’ నమ్మండి! శాస్త్రవేత్తను నేను, నాకు తెలియకుండా దేవుడు అనే పదార్థమే లేడు అని 2011లో ప్రకటించాడు.

ప్రకృతి పరిణామక్రమంలో మానవుడు వైజ్ఞానికంగా సాధిస్తున్న విజయపరంపర అశాస్త్రీయమైన ఆలోచనలకు, ప్రచారాలకు తెరదించుతూ ఉండటం అనివార్యం. న్యూటన్ గురుత్వాకర్షణ, ఐస్ న్యైన్ సాపేక్ష సిద్ధాంతాలు, అణు విజ్ఞానశాస్త్రం మానవాళి వినాశనం కోసం వినియోగపడకపోతే సామ్రాజ్య కాంక్షతో మారణాయుధాలకు తెర ఎత్తకపోతే మానవుడే ‘దేవుడ’వుతాడు! ఈ విశ్వాసమే కోపర్నికస్, కెప్లర్, రాబర్ట్ బాయిల్, ఎడ్మండ్ హేళి, జాన్ డాల్టన్ మున్నగు మహాశాస్త్రవేత్తలను మానవాళి సేవలకు అంకితం చేసింది. విజ్ఞానశాస్త్రం అంటే ఏమిటి అని ప్రశ్నించుకున్న సుప్రసిద్ధ బ్రిటీష్ ఖగోళ భౌతిక శాస్త్రవేత్త ఆర్థర్ ఎడింగ్టన్ “మన కళ్ళు ఒక్కసారి తెరుచుకుంటే చాలు, మళ్ళీ పాత ఆలోచనలకు, రోత దృక్పథాలకు చస్తే మళ్ళవు” అన్నాడు! అందుకే సైన్స్ మానవుడికి మూడవకన్ను. ఆధునిక మానవుడు త్రినేత్రుడు! కాబట్టే అణువు దుర్బేధ్యం, అవిచ్ఛిన్నం అన్న అయోమయావస్థ నుంచి విభజించడాన్ని సుసాధ్యం చేసుకున్నవాడు మానవుడు!

ఈ అణు విభజన, అణు విచ్ఛిన్నత మానవ సేవలో ఉన్న ఎన్నో కీలకమైన సాంకేతిక శాఖలకు, టివీ సెట్ల నుంచి డిజిటల్ వాచీల నిర్మాణానికి కీలకమైన దోహద క్రియ కాగలిగింది. 1895 నుంచి 1945 వరకూ భౌతిక శాస్త్రవేత్తలకు మహోద్రేకపూరిత ఘడియలు. విజ్ఞానశాస్త్ర చరిత్రలోనే ఆ అర్థ శతాబ్దం పరిశోధనలకు మానసికంగా డోలాయమానస్థితి. ఒకనాడు అవిచ్ఛిన్నం, అవిభాజ్యం అనుకున్న అణువు కాస్తా బద్దలుకొట్టడగిన పదార్థమన్న జ్ఞానం మొలకెత్తి స్థిరపడుతున్న దశ అది. అలా 1965 నాటికి అణువు ఉనికి గురించిన మబ్బుతెర కాస్తా విడిపోయింది. అక్కడినుంచి శాస్త్రవేత్తల చూపు ముందుచూపే గాని, వెనుకచూపు కాలేదు! ఆ చూపు ఊర్ధ్వలోకాలకు నిచ్చిన వేసుకుంది. గ్రహాంతర యానాలు, రైలు, బస్సు ప్రయాణాల మాదిరిగా సాగుతున్నాయి. అందుకే మహాకవి శ్రీశ్రీ ‘ఇవాళికన్నా రేపు గొప్పద’ని ఆశీస్సులు పలికాడు. మానవుడిని సందేశంగానూ, సంగీతమూర్తిగానూ సంభావించుకోమన్నాడు! కనుకనే సూక్ష్మ ద్రవ్యమైన అణువు మానవుడి చేతిలో బ్రహ్మాణువుగా మారింది కదా!

(ఎ.బి.కె. ప్రసాద్, సీనియర్ సంపాదకుడిగా, అనేక దినపత్రికలకు ప్రారంభ సంపాదకుడిగా వుండి ఆ పత్రిక ప్రాచుర్యానికి కారకుడైన దిట్ట - సమకాలీన సమస్యలపై అనేక పుస్తకాలు రాశాడు. సంఘటనల విశ్లేషణలో చాతుర్యం కనిపిస్తుంది. 25-6-2012 సాక్షి దినపత్రిక సౌజన్యంతో)

గుఱ్ఱం జాషువా 42వ వర్ధంతి సభలో
ప్రసంగిస్తున్న క్రాంతికార్
24-7-2012

7-7-2012న ఖమ్మం జల్లా వైరా
మండలకేంద్రంలో పత్రికా విలేకరుల
సమావేశంలో మాట్లాడుతున్న క్రాంతికార్

విగ్రహ రాజకీయాలు-అంబేద్కర్ రాజ్యాంగం

మన సమాజంలోని విగ్రహ రాజకీయాలను, విగ్రహ సంస్కృతిని ప్రశ్నిస్తూ, సత్యాన్ని చెప్పడంలో మేధావులకు అవకాశవాదం పనికిరాదంటున్నారు - వ్యాసరచయిత.

ఇటీవల రాష్ట్ర రాజకీయాలు అంబేద్కర్ విగ్రహం చుట్టూ కూడా ప్రదక్షిణలు చేస్తున్నాయి. ముఖ్యంగా కోస్తా, తెలంగాణ జిల్లాల్లో అనేక చోట్ల అంబేద్కర్ విగ్రహాలను కూలగొట్టడం జరిగింది. ఇది ఖండించాల్సిన నేరం. అందరూ ఖండిస్తునే ఉన్నారు. అయినా ఇలాంటి సంఘటనలు డజనుకు మించిపోయాయి. దీని వెనుక ఏ రాజకీయాలు, ఏ కుట్రలు ఉన్నాయి? అంబేద్కర్ ని బాహుటంగా వ్యవహరించే రాజకీయ శక్తులేవైనా ఈ పనిని చేసినాయా? అలాంటి దాఖలాలేవి లేవు. నిజానికి ఈ సంఘటనలు జరగడానికి కావలసిన రాజకీయ సందర్భంకూడా లేదు. రాజకీయ గందరగోళం, దిశా రాహిత్యం-కుల, వైషమ్యాలను సృష్టించడానికి ఇది జరుగుతున్నదని భావించడానికి ఆస్కారం ఉంది. ఇది ఇలా ఉండగా అసెంబ్లీ ఆవరణలో అంబేద్కర్ విగ్రహం పెట్టాలని కె.సి.ఆర్. కూతురు కవిత ఆందోళన చేస్తున్నారు. వ్యతిరేకులెవరూ కనపడని ఆందోళన. అంతా పోటీలుపడి బలపరుస్తున్న ఆందోళన.

ఏ మతమైనా, కులమైనా, రాజకీయమైనా, ఏదో ఒక పేరిట మన దేశంలో విగ్రహారాధన పుష్కలం. అందులో తలమునకలయ్యే వారికి తరచుగా ఆ విగ్రహం గురించిన లోతైన అవగాహనతో పనిలేదు. అదే విగ్రహారాధకుల ప్రత్యేకత. వారికి కావలసినదల్లా ఆర్భాటమే, అట్టహాసమే. అంబేద్కర్ విగ్రహానికి ఇది వర్తింస్తుంది. ఈ సందర్భంగా అంబేద్కర్ రాజకీయ ప్రస్థానంలో కొన్ని ఘటనలను పేర్కొనటం ఈ వ్యాస లక్ష్యం. వందలాదిగా వున్న అంబేద్కర్ విగ్రహాలలో 90 శాతం పైగా ఒకేపద్ధతిలో ఉంటాయి. చేతిలో రాజ్యాంగం పట్టుకుని, వేలితో దారి చూపుతూ ఉంటాయి. అంబేద్కర్ అనగానే రాజ్యాంగ నిర్మాత అని, రాజ్యాంగ పథంలో మార్గదర్శి అని దాని భావం వేరే చెప్పనక్కరలేదు. ఈ విషయం గురించే కొన్ని విషయాలు గుర్తుచేసుకుందాం.

1) 1950 జనవరి 26న అమలులోకి వచ్చిన రాజ్యాంగం-స్వాతంత్ర్య, గణతంత్ర, ప్రజాస్వామిక వ్యవస్థకు ప్రతిరూపంగా చెపుతున్న ఉద్గ్రంథం. ఇది ఎంతవరకు నిజం? ఈ రాజ్యాంగం లోని అత్యధిక భాగం 1935 గవర్నమెంట్ ఆఫ్ ఇండియా యాక్ట్ కి నకలు అని రాజ్యాంగ నిపుణులు నిగ్గుతేల్చారు. స్వాతంత్ర్యోద్యమ కాలంలో - మొదట కాంగ్రెస్ తో సహా అన్ని పక్షాలూ, వర్గాలూ వలస ప్రతీకగా తిరస్కరించినదే 1935 చట్టం! దాని నుంచి పేరాలకు, పేరాలు - యదాతదంగా - 1950 రాజ్యాంగంలోకి దించేశారని అందరూ సోదాహరణంగా వివరించారు.

2) సామ్రాజ్యవాదులపై పరాధీనతనూ, దళారులతో కలసి వారు సాగిస్తున్న దోపిడీని, భూస్వామ్య దోపిడీ, దౌర్జన్యాలను గత 60 ఏండ్లుగా పరిరక్షిస్తున్న రాజ్యాంగం ఇది! ప్రజలపై నిరంకుశత్వాన్ని, ఎమర్జెన్సీ (ఆర్టికల్ 352, 358, 359) నిబంధనలను, ప్రివెంటివ్ డిటెన్షన్ (ఆర్టికల్ 22/4) అధికారులను, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలను వందలాది సందర్భాలలో రద్దుచేసిన 356 నిబంధనను, ప్రభుత్వోద్యోగులను విచారణ కూడా లేకుండా బర్తరఫ్ చేయగల నిరంకుశాధికారులను (311-2-ఎ, బి, సి) కలిగియున్న, ప్రయోగించిన రాజ్యాంగం ఇది. 1950 జనవరి తరువాత రెండేళ్ళు తెలంగాణా రైతాంగంపై మారణకాండ సాగించింది, తరువాత మరికొంతకాలం మిలటరీ పాలన సాగింది. ఈ రాజ్యాంగం ప్రకారమే. ఆ సందర్భంగా 4000 మంది ప్రజలను కాల్చి చంపారు. లక్ష మందిని జైలుపాలు చేశారు.

3) ఈ రాజ్యాంగాన్ని రచించిన రాజ్యాంగ సభ వయోజన ఓటింగ్ ద్వారా ఎన్నికైంది కాదు.

1935 చట్టం ప్రకారం నూటికి 90-95 మంది ప్రజలకు ఓటింగ్ హక్కులేని స్థితిలో ఎన్నికైన కులీనుల, సంపన్నుల రాజ్యాంగ సభ ఇది. దాని పుటకే అప్రజాస్వామికమైనది.

3) ఈ వాస్తవాలన్నీ తెలిసినవారు, విప్లవ పార్టీలు, గ్రూపులుగా, ప్రజాతంత్రవాదులుగా చెలామణి అవుతున్న అనేకులు కూడా పై విషయాల పట్ల మౌనం దాల్చి అంబేద్కర్ మార్గదర్శిత్యాన్ని కొనియాడటం నేటి రాజకీయ విచిత్రం. 1935 వలస చట్టం ఆధారంగా రూపొందించినదానికి ఎవరైనా నిర్మాత, రచనాశిల్పి ఎలా అవుతారు? ఒక వేళ అవుననుకున్నా అది గర్వకారణమా?

4) 1946లో పరోక్ష ఎన్నికల ద్వారా 296 మందితో రాజ్యాంగ సభ ఎన్నికైంది. వారిలో అంబేద్కర్ మహారాష్ట్రనుంచి ఎన్నిక కాకుండా వల్లభాయ్ పటేల్ గట్టి చర్యలు తీసుకున్నాడు. అప్పుడు బెంగాల్ కు చెందిన యస్.సి.ఫెడరేషన్ నాయకుడు జి.యస్.మండల్ తమ రాష్ట్రం నుంచి (తన సీటు వదులుకొని) అంబేద్కర్ ని ఎన్నికయ్యేలా చూశారు. 1946 నవంబర్ లో ఇచ్చిన రాజ్యాంగసభ ఉపన్యాసంలో పటిష్టమైన, సమైక్య, భారతం ఉండాలని ఆయన కోరారు. కాని దేశ విభజనతో ముక్కలై ఆయన సీటు తూర్పు పాకాస్తాన్ లోకి పోవడంతో, ఆయన సీటు కోల్పోయారు. 1947 ఆగస్టు స్వాతంత్ర్యం తరువాత మహారాష్ట్ర నుంచి పరోక్ష ఎన్నిక ద్వారా అంబేద్కర్ రాజ్యాంగ సభకు, ఆ తరువాత రాజ్యాంగ రచనా కమిటీ చైర్మన్ గానూ ఎన్నికయ్యేలా కాంగ్రెస్ నాయకత్వం చర్యలు తీసుకుంది. అదే నెలలో ఆయన నెహ్రూ మంత్రివర్గంలో చేరారు. 1951 అక్టోబరుదాకా కొనసాగారు. కొన్ని సమస్యలపై విభేదించి ఆయన అప్పుడు రాజీనామా చేశారు. ఆ కారణాలలో తెలంగాణలో మారణకాండ లేదని గమనించాలి.

5) ఇలా రాజీనామా చేసిన అంబేద్కర్ ని కొత్త రాజ్యాంగం ప్రకారం జరిగిన లోక్ సభ తొలి ఎన్నికల్లో (1952) కాంగ్రెస్ వారు ఓడించారు. కాని కొద్దినెలల్లోనే రాజ్యాంగ సభకు పరోక్షంగా ఎన్నుకున్నారు. కాంగ్రెస్ పై ఆధారపడటం ఇష్టంలేని అంబేద్కర్ 1953 (1954?) ఏప్రిల్ లో వచ్చిన ఒక ఉప ఎన్నికల్లో మళ్ళీ పోటీచేశారు. అలా బందార లోక్ సభ స్థానంలో ఆయన్ని కాంగ్రెస్ వారు మళ్ళీ ఓడించారు. ఇలా రెండు సార్లు (1952, 1953) కాంగ్రెస్ వారు రిజర్వుడు సీట్లలోనే ఓడించడంతో మనస్థాపం చెందిన అంబేద్కర్ 1955 డిసెంబర్ 27నాటి ఉపన్యాసంలో అసెంబ్లీకి, పార్లమెంట్ కి కల రిజర్వేషన్లను రద్దుచేయాలని పిలుపునిచ్చారు. తాను స్థాపించిన, ఎన్నికల్లో పోటీచేసి దెబ్బతిన్న యస్.సి. ఫెడరేషన్ ని రద్దుచేసి రిపబ్లికన్ పార్టీని స్థాపించారు. హిందూ మతాన్ని వీడి బౌద్ధమతం స్వీకరించారు. ఆయన బ్రతికున్న చివరి ఏడాదిలో ఈ పరిణామాలు జరిగాయి.

ఆయన మరణం తరువాత అంబేద్కర్ అనుయాయులుగా చెప్పుకున్న చాలామంది - దళిత ప్యాంథర్స్ వంటి ఉద్యమకారులతో సహా కాంగ్రెస్, చివరకు హిందూ ఫాసిస్టు పార్టీ శివసేనలో కూడా చేరిపోయారు. అంబేద్కర్ స్థాపించిన రిపబ్లికన్ పార్టీ మహారాష్ట్రలో మూడు ముక్కలైంది. ఆ ముక్కలు తరచూ పై పార్టీలతో ఎన్నికల పొత్తులు పెట్టుకొని ఒకటి అరా సీట్లు గెలుస్తున్నవి. అంబేద్కర్ వారసత్వాన్ని చెప్పుకొనే బి.యస్.పి. మహారాష్ట్రలో ఒక్క సీటూ గెలవలేక పోతున్నది. మన రాష్ట్రంలో కూడా ఆర్.పి.ఐ.కి, బి.యస్.పి.కి (గతంలో ఒక్కొక్క స్థానం తప్ప) అసెంబ్లీలో స్థానం లేదు. అంబేద్కర్ రాజకీయ వారసత్వానికి స్థానం లేకుండా చేసినవారే రాష్ట్రం అంతటా వందలాది విగ్రహాలు మాత్రం నెలకొల్పారు. ఆ విగ్రహాల చుట్టూ రాజకీయ ప్రదక్షిణలు చేస్తూ మౌలిక సమస్యల నుంచి ప్రజల దృష్టిని పక్కకు మళ్ళిస్తున్నారు.

అంబేద్కర్ జీవిత కథను చిత్రిస్తూ గతంలో (1990) మంచి సినిమా వచ్చింది. ప్రసిద్ధ మరాఠీ దర్శకుడు జబ్బార్ పటేల్ నిర్మించిన ఆ చిత్రం తెలుగులోకి చక్కగా డబ్ చేయబడింది. ఆ చిత్రం (ఒకటి, రెండు చోట్ల తప్ప) రాష్ట్రంలో ఎక్కడా దాదాపు విడుదల కాలేదు. విడుదలైనా వారం కూడా ఆడలేదు. చెత్త చిత్రాలకు నెలవైన తెలుగునాట ఇలాంటి జీవిత కథకు స్థానం లేకుండా పోయింది.

విగ్రహాలకు పూల దండలు, పాలాభిషేకాలు (హిందూత్వ పద్ధతిలో) చేయడం తప్ప ఈ జీవిత గాథను చూపెట్టాలన్న ఆసక్తి ఎవరికీ లేదు. ఈ విషయంలో అంబేద్కర్ వాదులు చేసిందీ సున్నా. అధికార పార్టీల రాజకీయాల్లో చిన్న వాటా తప్ప వారికి ఎలాంటివి ఏమీ అక్కరలేదు. ఇది కొమరం భీమ్ సినిమాకు వర్తిస్తుంది. 1990 దగ్గరలో విడుదలైనప్పుడు దాదాపు వారం కూడా నడవలేదు. ప్రత్యేక తెలంగాణా ఉద్యమం తరువాత ఈ మధ్య రెండవసారి (ఐ.టి.డి.పి. సహకారంతో) మళ్ళీ విడుదల చేసినప్పుడు కూడా స్పందన నామమాత్రమే. రెండు సందర్భాలలోనూ తమ తమ ముఠా రాజకీయాలకోసం ప్రకటనల అట్టహాసంమే తప్ప చిత్తశుద్ధితో కూడిన ఆసక్తి చాలా కొద్ది మందికే ఉంది. విగ్రహ రాజకీయాల విషాదం ఇదే.

మత విషయాల్లో భక్తి మోక్షానికి మార్గమేమో కాని, రాజకీయాల్లో భక్తి, వీరపూజ కచ్చితంగా పతనానికి, అంతిమంగా నియంతృత్వానికి దారితీస్తుంది అని అన్నారు అంబేద్కర్. రాజ్యాంగ చర్చల్లో భాగంగా అన్న ఈ మాటలను హిందూ దినపత్రిక మే 14 సంపాదకీయంలో ఉటంకించింది. ఎన్.సి.ఇ.ఆర్.టి. 11వ తరగతి పుస్తకంలో అంబేద్కర్, నెహ్రుల పై ప్రచురించిన ఒక కార్టూన్ గురించి మే నెలలో పార్లమెంట్లో గొడవ జరిగిన సందర్భంగా, కేంద్ర మంత్రి క్షమాపణ కోరడం, చర్య తీసుకోమనడం, ప్రొఫెసర్లు రాజీనామా చేయడం తెలిసినవే. అదే పుస్తకంలో నెహ్రుపై ఇంకా అనేక కార్టూన్లు ఉన్నాయి. ఈ ఉదంతం సందర్భంగా సంపాదకీయం అది.

మంత్రి, వివిధ పార్టీల నాయకులు పార్లమెంట్లో వ్యవహరించిన తీరు గురించి అలా అన్నారు, అన్నట్లున్నాయి అంబేద్కర్ వ్యాఖ్యలు. కాని ఆయనపై వీరభక్తి ప్రదర్శించిన అనేకులు సంయమనం కోల్పోయి వ్యవహరించారు. కాగా రాజస్థాన్కు చెందిన మేధావులు, దళితవాదులు కొందరు ఈ వీరభక్తి అంతా ఓటు బ్యాంక్ రాజకీయాల్లో భాగమని ఖండించారు. దళిత నాయకులు కొందరు పుస్తక ప్రచురణలో భాగస్వామి అయిన ప్రొ|| సుహాస్ పల్నీకర్పై దాడి చేయడాన్ని పిరికి చర్యగా దళిత యాక్టివిస్ట్, డైమండ్ ఇండియా పత్రిక సంపాదకుడు అయిన బన్వర్ మేఘవంశీ ఖండించారు. ఇదంతా ఫాసిస్ట్ పోకడలతో కూడి వున్నదని ప్రొ|| రాజీవ్గుప్త అన్నారు. అనేక మంది మేధావులు సంయుక్త ప్రకటనపై సంతకం చేశారు రచయితలు పాత్రికేయులు.

దీనికి విరుద్ధంగా వీరభక్తి ప్రదర్శించిన వారిలో తెలుగు మేధావులు, నాయకులు కూడా ఉన్నారు. వారిలో ప్రజాతంత్రవాదులుగా చెప్పుకునేవారు, పత్రికా సంపాదకులు కూడా ఉండటం విచారకరం. తెలుగు జాతి రాజకీయాలలో ప్రవేశించిన అవకాశవాదాన్ని, ప్రజాస్వామ్యం ముసుగులోనే నిరంకుశ ధోరణులు స్వైర విహారం చేయడాన్ని మరోసారి ఈ సందర్భంగా చూస్తున్నాం. ఈ పోకడలను వ్యతిరేకించడం మన భాద్యత. (వీక్షణం : జూన్, 2012 సంచిక సౌజన్యంతో)

రాచబాట - ఆకురాతి మాట !

మొలకు తాటియాకు ముంతను మెడగట్టి
సాటి మానవతను చంపినపుడె
గొప్ప దేశ ప్రతిభ చెప్పునాకిందోయి
రాచబాట ఆకురాతి మాట!!
కుల మతాల ప్రతిభ గొప్పగా వర్ణిస్తు
కంటి ముందు ప్రగతి కుంటిదనకు
స్వకుచ మర్థనమ్ము జగతి హర్షింపదు
రాచబాట ఆకురాతి మాట!!

స్వార్థ పుట్టలైన సంప్రదాయాలన్ని
లుబ్ధ కేటుగాళ్ళ లబ్ధిబాట
పుచ్చు పండ్ల పొట్ట విచ్చితే తెలియురా
రాచబాట ఆకురాతి మాట!!
నూటయాబదియట ఘాట్ నయనాదేవి
వగచి యేడ్చే భక్తి వరులుచావ
యేడ్చు ముండమోపి యెవరిని కాపాడు
రాచబాట ఆకురాతి మాట!!

పాఠ్యపుస్తకాలలో అంబేద్కర్ కార్టూన్ వివాదం

రిపబ్లిక్ పార్టీ ఆఫ్ ఇండియా (ఆర్.పి.ఐ.) నాయకులు రాందాస్ అతవాలే జాతీయ విద్యాపరిశోధన, శిక్షణామండలి (యన్.సి.ఇ.ఆర్.టి.) వారి 11వ తరగతి రాజనీతి శాస్త్రం పాఠ్యపుస్తకంలో ప్రచురించిన ఒక కార్టూన్ అంబేద్కర్ని అవమానించేదిగా ఉందని ఆరోపించారు. ఏప్రిల్ 2న ముంబైలో పాఠ్యపుస్తకంలోని అభ్యంతరమైన పేజీలను తగులబెట్టి (యం.హెచ్.ఆర్.డి.) మంత్రి కపిల్ సిబాల్ రాజీనామా చేయాలని ఒక పత్రిక సమావేశంలో అతవాలే డిమాండ్ చేశారు. డా॥ అంబేద్కర్ కార్టూన్ వివాదంగా ప్రచారంలోకి వచ్చిన ఈ సమస్య ఒక జాతీయ వివాదంగా పార్లమెంట్లో చర్చ కొచ్చింది.

యన్.సి.ఇ.ఆర్.టి. వారి రాజనీతి శాస్త్రం పాఠ్య పుస్తకంలో కార్టూన్స్, పెయింటింగ్స్, పోస్టర్లు లాంటి అనేక కొత్త బోధన సామాగ్రిని మొట్టమొదటిసారిగా పరిచయం చేశారు. అయితే ఈ ప్రయోగంలో భాగంగా 1949లో ప్రముఖ కార్టూనిస్ట్ శంకర్పిళ్ళే వేసిన కార్టూన్ని కూడా ప్రచురించారు. ఈ కార్టూన్ భారత రాజ్యాంగ రచన ప్రక్రియ సుదీర్ఘ కాలంగా సాగడంపై ఆరోజుల్లో శంకర్ గీసిన వ్యంగ్య చిత్రం. ఒక నత్తపై కూర్చున్న డా॥ అంబేద్కర్, ఆ వెనుక చేతిలో కొరడాతో నెహ్రూ ఉన్నారు. నెహ్రూ నత్తని, లేదా నత్తపై ఉన్న అంబేద్కర్తో సహా నత్తని కొరడా ఝుళిపించి ముందుకు నడిపించే ప్రయత్నం చేస్తున్నట్లుగా ఉంది. అలాగే, అంబేద్కర్ చేతిలో కూడా చిన్న కొరడా వుంది. ఈ మొత్తం దృశ్యాన్ని దేశ ప్రజలంతా చూస్తూ ఉన్నట్లు కార్టూన్లో ఒక పక్క కనిపిస్తూ ఉంటారు. బాబా సాహెబ్ అంబేద్కర్ రాజ్యాంగ రచన ప్రక్రియను చాలా నెమ్మదిగా, సుదీర్ఘంగా సాగించారని, నెహ్రూ కొరడా ఝుళిపిస్తేకాని రాజ్యాంగం తయారు కాలేదనే అర్థం సుపరించేలా ఈ కార్టూన్ ఉందని దళిత రాజకీయ నాయకులు వ్యాఖ్యానించారు. మరికొందరైతే ఇంకా ముందుకెళ్ళి ఒక భ్రాహ్మణ ప్రధాన మంత్రి ఒక దళితుడిపై కొరడా ఎత్తినట్లుగా ఉందని వాదించారు. భారత రాజ్యాంగ నిర్మాత అంబేద్కర్నే అవమానించేదిగా కార్టూన్ ఉందని, ఇది ప్రభుత్వ ఆధ్వర్యంలో ఎన్.సి.ఇ.ఆర్.టి. పుస్తకంలో ప్రచురించారు కాబట్టి ఎన్.సి.ఇ.ఆర్.టి. బోర్డ్కి చైర్మన్గా ఉన్న యం.హెచ్.ఆర్.డి. మంత్రి కపిల్ సిబాల్ రాజీనామా చేయాలని ఆర్.పి.ఐ. నేత అతవాలే డిమాండ్ చేశారు.

2006 నుండి కేంద్ర ప్రభుత్వ ఆధీనంలోని విద్యా సంస్థల్లోనూ, మరికొన్ని విద్యా సంస్థల్లోనూ ఎన్.సి.ఇ.ఆర్.టి. పుస్తకాలు వాడుకలోకి వచ్చాయి. అప్పటి నుంచి రాజనీతి శాస్త్రం పుస్తకం కాన్స్టిట్యూషన్ ఎట్ వర్క్ బోధిస్తున్నారు. కాని ఈ కార్టూన్ ఎవరి దృష్టికి రాలేదు. ఒక సారి ఆర్.పి.ఐ. ఈ కార్టూన్ పై విమర్శలు లేపిన తరువాత ఈ వివాదం పార్లమెంటువరకు వచ్చి ఒక జాతీయ వివాదంగా మారింది.

మే 11న పార్లమెంటులో తమిళనాడుకు చెందిన దళిత ఎం.పి. తిరుమావళవన్ ఎన్.సి.ఇ.ఆర్.టి. పుస్తకంలోని కార్టూన్ అంబేద్కర్ని అవమానించేదిగా ఉందని ప్రస్తావించారు. పార్లమెంట్లో అన్ని పార్టీలవారు (బి.జె.పి., నేతలు, బి.యస్.పి. నేత మాయావతి తదితరులు) ముక్తకంఠంతో ఈ కార్టూన్ని వెంటనే తొలగించాలని డిమాండ్ చేశారు. కొందరైతే ఎన్.సి.ఇ.ఆర్.టి. పాఠ్యపుస్తకాలన్నింటినీ ఉపసంహరించాలని, కార్టూన్ ఎంపిక చేసిన వారిని శిక్షించాలని కూడా మాట్లాడారు. కేంద్ర విద్యా మంత్రి కపిల్ సిబాల్ కూడా అంతే తీవ్రంగా స్పందించారు. అభ్యంతర కరమైన కార్టూన్ ఎన్.సి.ఇ.ఆర్.టి. పుస్తకాల్లో ఉన్నందుకు క్షమాపణ చెప్పడమే కాకుండా ఈ కార్టూన్ని తొలగిస్తామనీ ఒక కమిటీని వేసి మొత్తం ఎన్.సి.ఇ.ఆర్.టి. రాజనీతి శాస్త్ర పుస్తకాల్ని సమీక్షిస్తామని, ఈ సమీక్ష జరిగేవరకు రాజనీతిశాస్త్రం పుస్తకాన్ని బోధించకుండా ఉపసంహరిస్తామని పార్లమెంట్లో ప్రకటించారు. పాఠ్య పుస్తకాలలో ఆ పుస్తకాల్లోని అంశాలపై పార్లమెంట్లో చర్చ చేయడాన్ని, పాఠ్య పుస్తకాల్లో మంచి, చెడుల నిర్ణయించడంలో ప్రభుత్వ జ్యోక్యాన్ని ఎన్.సి.ఇ.ఆర్.టి.

రాజనీతి శాస్త్ర పుస్తకాల రచనా ప్రక్రియలో పాల్గొన్న ప్రొ॥ సుహాస్ పాల్వీకర్, ప్రొ॥ యోగేంద్ర యాదవ్ తమ ప్రధాన సలహాదారుల బాధ్యతల నుంచి తప్పుకున్నారు. కార్టూన్లో అభ్యంతరకర అంశాలు లేవని, ప్రభుత్వ అధ్యాపకుల భావప్రకటన స్వేచ్ఛను నియంత్రిస్తుందని, ఎన్.సి.ఇ.ఆర్.టి. స్వతంత్ర ప్రతిపత్తిని తుంగలో తొక్కుతుందని విమర్శించారు. ఎన్.సి.ఇ.ఆర్.టి. పాఠ్యపుస్తకాల రచనలో, సమీక్షలో, పర్యవేక్షణలో వివిధ స్థాయిల్లో పాల్గొన్న అధ్యాపకులు, మేధావులు పాఠ్యపుస్తకాల్లోని కార్టూన్లను, పాఠ్యాంశాలు విషయంలో జోక్యాన్ని తీవ్రంగా ఖండించారు. ఎన్.సి.ఇ.ఆర్.టి. పుస్తకాల పరిరక్షణకు క్యాంపెయిన్ చేపట్టారు.

ఎన్.సి.ఇ.ఆర్.టి. రాజనీతి శాస్త్రం పుస్తకంలోని కార్టూన్లో అంబేద్కర్ను అవమానకర రీతిలో చిత్రించారని దళిత రాజకీయ పార్టీలు చేసిన విమర్శ, ఆ తరువాతి రోజుల్లో అనేక మంది దళిత మేధావులు, అభ్యుదయ మేధావులు సరైనదేనని అభిప్రాయపడ్డారు. ఈ పుస్తక రచయితల్లో ఒకరైన ప్రొ॥ సుహాస్ పాల్వీకర్ ఆఫీసుపై ఆర్. పి. ఐ. కార్యకర్తలు చేసిన దాడిని దళిత, అభ్యుదయ మేధావివర్గం తీవ్రంగా ఖండించింది. అయితే, కార్టూన్ విషయంలో అభ్యంతరాలపై చర్చ జరగాల్సిందేనన్నారు. అంబేద్కర్ ఒక ప్రవక్త అని, దళితులు ఆయన్ని దేవుడిలా కొలుస్తారని ఒకరిద్దరు వాదించి అంబేద్కర్ని ఒక రాజ్యాంగ నిర్మాతగా, మేధావిగా సరిగ్గా పరిచయం చేయలేదని అనేక మంది దళిత మేధావులు, అభ్యుదయవాదులు అభిప్రాయపడ్డారు. ఈ వివాదం మొత్తంలో చాలామంది ఉదారవాద, మార్క్సిస్టు మేధావులు అంబేద్కర్ను కార్టూన్లో చిత్రించిన తీరు అభ్యంతరకరం, అవమానకరం కాదనీ, అది అసలు సమస్య కాదనీ వాదించారు. ఈ కార్టూన్ను సాకుగా చూపి మొత్తం ఎన్.సి.ఇ.ఆర్.టి. రాజనీతి పుస్తకంలో ఉన్న కాంగ్రెస్ నాయకులను విమర్శిస్తున్న కార్టూన్లను తొలగించాలనే కుట్ర ఉందని అన్నారు. విమర్శనాత్మక బోధనా పద్ధతుల్ని ప్రవేశపెడుతూ, విద్యార్థుల్లో విశ్లేషణా శక్తిని, ప్రశ్నించే తత్వాన్ని నేర్పే ఉద్దేశ్యంతో రూపొందించిన ఎన్.సి.ఇ.ఆర్.టి. పుస్తకాల్ని ప్రభుత్వం తన జోక్యంతో పక్కన పెట్టబోతుందని, దాన్ని అడ్డుకోవాలని ఎన్.సి.ఇ.ఆర్.టి. పాఠ్యపుస్తకాల్ని కాపాడుకుందాం అంటూ సంతకాల సేకరణ మొదలు పెట్టారు.

కార్టూన్పై అభ్యంతరాలు, విమర్శలు పరిశీలిస్తే ఈ చర్చలో అనేక కొత్త విషయాలు వెలుగులోకి వచ్చాయి. రాజ్యాంగ రచన ఆలస్యం కావడానికి అంబేద్కర్ కారణమనే అభిప్రాయాన్ని ఈ కార్టూన్ కలిగిస్తుంది. ఈ కార్టూన్ కింద పుస్తక రచయితలు చేర్చిన కామెంట్ కూడా అలాంటి వాదనకే బలం చేకూరుతుందని కొందరు దళిత మేధావులు విశ్లేషించారు. అంబేద్కర్ రాజకీయ కృషిని, రాజ్యాంగ రచనలో ఆయన పాత్రను సరిగ్గా గుర్తించని నేపథ్యంలో ఈ కార్టూన్ విద్యార్థులకు తప్పుడు సంకేతాలను పంపుతుందన్నారు. రాజ్యాంగ రచన ఆలస్యానికి రాజ్యాంగ సభలో అనేక మంది వివిధ కారణాల వల్ల పాల్గొనకపోవడం, అయినా అంబేద్కర్ డ్రాఫ్టింగ్ కమిటీ చైర్మన్గా ఎంతో కష్టపడి రాజ్యాంగ రచనను ఒక కొలిక్కి తెచ్చిన విషయాన్ని రాజ్యాంగ సభలోనే అనేక మంది ప్రస్తావించారు. అంబేద్కర్ కూడా సుదీర్ఘ వివరణ ఇచ్చారని కొందరు వాదించారు. అలాగే కొరడా, ఉరితాళ్ళు, గొలుసులు లాంటి చిహ్నాలు కూడా సింబాలిక్ వయలెన్స్గా గుర్తించాలని, అంబేద్కర్పై ఎత్తిన కొరడా దళితులపై తరతరాలుగా సాగుతున్న అగ్రకులాల దౌర్జన్యాలను గుర్తు చేస్తాయని కొందరు దళిత ఫెమినిస్టులు కార్టూన్లలో, పెయింటింగ్స్లో చిహ్నాలను విశ్లేషిస్తూ వివరించారు. అంబేద్కర్ను ఒక ప్రతీకకగా దళితులు తమ ఆత్మగౌరవ పోరాటాల్ని, ఉద్యమాల్ని నిర్మించారు. అలాంటి అంబేద్కర్ను చిత్రించిన తీరుపై అభ్యంతరాల్ని పరిశీలించవలసిన అవసరం ఉందని, కార్టూన్లు హాస్యం కోసం ఉద్దేశించినదని, వాటికి భయపడటం ప్రజాస్వామ్యాన్ని అపహాస్యం చేయడమేనని వాదించడం సరైనది కాదని దళిత మేధావులు మరికొందరు ప్రొ॥ థోరట్ కమిటీకి ఇచ్చిన వినతి పత్రంలో పేర్కొన్నారు.

కేవలం కార్టూన్ మాత్రమే కాక, ఈ పుస్తకంలో అంబేద్కర్ గురించి, ఆయన డ్రాఫ్టింగ్ కమిటీ చైర్మన్ అన్న విషయాన్ని, ఆయన కృషిని ప్రస్తావించే అంశాలు లేవని, కాబట్టి కార్టూన్ తో పాటు పుస్తకంలోని విషయాన్ని కూడా సమీక్షించాలని మరో వాదన ముందుకొచ్చింది.

ప్రస్తుతం అమలులో ఉన్న ఎన్.సి.ఇ.ఆర్.టి. పాఠ్యపుస్తకాల ప్రాధాన్యతను గుర్తించాలి. 2002లో హిందూత్వ శక్తులు పాఠ్య పుస్తకాల్ని కాషాయీకరణ చేసిన నేపథ్యంలో జాతీయ సిలబస్ మార్గదర్శకాలు (నేషనల్ కరికులమ్ ఫ్రేం వర్క్, 2005) వెలుగులో కొత్త పుస్తకాల్ని రాశారు. 2006 నుంచి ప్రవేశపెట్టిన ఎన్.సి.ఇ.ఆర్.టి. పుస్తకాల్లో కాషాయ భావజాలాన్ని పక్కన పెట్టి కొంతవరకు శాస్త్రీయ దృష్టితో పుస్తక రచనకు ప్రయత్నం జరిగింది. ఈ నేపథ్యాన్ని గుర్తిస్తూనే, ఈ పాఠ్య పుస్తకాల్లో లోపాల్ని సరిదిద్దడానికి ఎన్.సి.ఇ.ఆర్.టి., ప్రభుత్వం ప్రయత్నించాలి. కార్టూన్ వివాదాన్ని సాక్షుగా చూపి దళితుల నిరసనను అడ్డుపెట్టుకొని, ఎన్.సి.ఇ.ఆర్.టి. పాఠ్యపుస్తకాల్ని రద్దుచేసే ప్రయత్నాల్ని అందరూ వ్యతిరేకించాలి. అంబేద్కర్ చిత్రణపై స్పందించిన ప్రభుత్వం, దళితులపై అత్యాచారాలు, ఇతర మౌలిక సమస్యలపై అదే రీతిన స్పందించకపోవడం కూడా మనం గమనించాలి. ప్రజా సమస్యలపై, నిరసనలపై పార్లమెంట్ చర్చ చేసే అధికారం ఉన్నప్పటికీ, పాఠ్యపుస్తకాలపై సమీక్షను నిపుణుల కమిటీకి నివేదించాలి తప్ప ఆ పుస్తకాల్లో మార్పుల్ని పార్లమెంట్ సూచించడం కూడా సరైన సంప్రదాయం కాదు. అలాగే దళిత నిరసల్ని కేవలం రాజకీయ పార్టీల కుట్రగానో, వ్యూహంలో భాగంగానే చూడటం సరిపోదు. విశాల దళిత ప్రజానీకం ఈ వివాదంలోకి లాగబడ్డారు. అంబేద్కర్ పై అవమానాన్ని దళిత ప్రజానీకం కూడా ఒక సమస్యగా భావించారు. ఇలాంటి సందర్భంలో దళిత నిరసనను కేవలం కొన్ని పార్టీల అరాచక చర్యలుగా చూడటం సరిపోదు. కార్టూన్ పై దళిత, ప్రజాస్వామికవాదుల చర్యను పరిగనలోనికి తీసుకొని, వారి విమర్శల్ని పట్టించుకుంటే, ఎన్.సి.ఇ.ఆర్.టి. పుస్తక రచయితలు, ఆ పుస్తకాల్ని సమర్థించే మేధావులు ప్రభుత్వ కుట్రను తిప్పి కొట్టగలుగుతారు! (రచయిత : ఇ.ఎఫ్.ఎల్. విశ్వవిద్యాలయం అధ్యాపకులు, హైదరాబాద్)

(వీక్షణం : 2012, జులై సంచిక సౌజన్యంతో)

(సంపాదకీయం, మొదటిపేజి తరువాయి)

ఈ దుర్ఘటనపై న్యాయ విచారణ జరిపించాలనే డిమాండ్ కూడా చేయలేకపోయారంటే వారు దళిత ప్రజా ప్రతినిధులూ లేక భూస్వాముల, పెత్తందారుల కొమ్ముగాచే దళారీ దళిత నాయకులూ వేరే చెప్పాల్సిన పని లేదు! వారు తమ పదవులను కాపాడుకోవడంలో తలమునకలైతేన్న పాలక వర్గాల భజనపరులుగానే మిగిలిపోతున్నారు.

భూమిలేని పేద ప్రజలందిరినీ ఐక్యం చేసి, పోరాటం ద్వారానే తాము ఏదైనా సాధించుకోగలమనే చైతన్యాన్ని వారిలో కలిగించి, సమరశీల పోరాటాలను దీక్షతో నిర్వహించడం ద్వారానే వారు దేనైనా - భూమినీ, స్వీయ గౌరవాన్నీ సాధించగలరనేది చారిత్రక అనుభవం!

అందుకే ఈనాడు దళిత ప్రజా సంఘాలు, అభ్యుదయ వామపక్షాల సంఘాలు కలిసికట్టుగా లక్షింపేట దళితుల భూమికోసం, స్వీయ గౌరవంకోసం పోరాడటం చారిత్రక ఘటనగా భావించవచ్చు! ఎర్ర, నీలి ఉద్యమాలు పోరాటంలో కదనుతొక్కుతున్నాయి! ఏ కులమైనా, ఏ మతమైనా వర్గ-మైత్రి-భూమిలేని పేద జనాల ఐక్యత-పోరాట ఐక్యత ఎంతో ఆవశ్యకమైనది కదా! అలా సమరశీల ప్రతిఘటనా పోరాటాలు సాగిస్తేనే ఈలాంటి అమానుష దాడులు నివారించబడతాయి తప్ప కేవలం పత్రికా ప్రకటనలు, నిరసన ప్రదర్శనలు, సభలు-సమావేశాల వల్ల సాధ్యం కాదనే వాస్తవం అందరూ గ్రహించాలి!

ఈలాంటి సమస్యలు ఉత్పన్నమైనప్పుడు దళిత బుద్ధులు, దళిత బుద్ధ మేధావులు, దళిత క్రైస్తవులు, దళిత ముస్లింలు, బూర్జువా పార్టీలు, ఇతర సంస్థలలో ఉన్న దళిత నాయకులు, మేధావులు ఎందుకు స్పందించరు? స్పందించి ఎందుకు ఉద్యమించరు? 'దున్నేవాడికే భూమి' కోసం ఎందుకు పోరాటాలు నిర్వహించరు? అలా కృషి చేయటం వారి మేధావితనానికీ, నాయకత్వానికీ హీనంగా భావిస్తున్నారా? వారి కార్యాచరణే వారేమిటో చెప్పకయే చెబుతున్నది కదా! (27-07-2012)

యజ్ఞాలు మన దేశంలో వేదకాలం నుంచీ వ్యాప్తిలో ఉన్న ఆర్యుల పూజా కర్మకాండలు. పరిష్యనులకు కూడా అగ్ని పూజ ఉంది. ఇది అగ్ని విలువను చాటింది., నీటి విలువను చాటింది నదుల పూజలు, వర్ష దేవుడు వరుణుడు అయినా వానలు కురిపించేవాడు దేవేంద్రుడట. ఇంద్ర దేవుని ప్రీత్యర్థం జరిపేవి యజ్ఞాలు, అందులో వివిధ దేవీ దేవతలకు హవిస్సు బలిదాన భాగాలుంటాయి. లక్షలేండ్ల హిందూ పురాణాలు కాల గణన విషయం ఏమైనా, ప్రపంచ చారిత్రక కాల నిర్ణయం ప్రకారం ఆర్యుల వేదాలు క్రీ.పూ. 1500 - 1000 సం॥రాల మధ్య కాలానివి. ఈ దేశానికి ఆర్యుల ప్రవేశం క్రీ.పూ. 1750కి ముందుకు పోదని రాహుల్ సాంకృత్యాయన్ అభిప్రాయం. వేదాలు నాలుగు, రుగ్వేదం యజ్ఞాలను బలపరచింది. వివిధ ప్రకృతి దేవతల స్తోత్ర శ్లోకాలు - వేద మంత్రాలకు రుక్మలు అని పేరు. యజుర్వేదం యజ్ఞ కర్మకాండల విధి విధానాలు వర్ణించింది. యజ్ఞకర్మ చేసే బ్రాహ్మణులు యజ్ఞులు లేదా రుత్విక్కులు. సామవేదం వేద మంత్రాల గాన విధానాన్ని వివరించింది. అధర్వ వేదం బ్రాహ్మణేతర ముఖ్యంగా శూద్రుల కర్మకాండకు సంబంధించినది.

భగవద్గీత తృతీయాధ్యాయం కర్మయోగంలో యజ్ఞాల వర్ణన - సమర్థన ఇట్లున్నది.
“సహ యజ్ఞాః ప్రజా సృష్ట్యా పురోవాచ ప్రజాపతిః!

అనేన ప్రసవిష్యధ్వమేషవో = స్వప్స్య కామధుక్ (3-10)

బ్రహ్మదేవుడు మనుష్యులను సృష్టించేటప్పుడే వారి కోర్కెలను తీర్చుటకు యజ్ఞాలను సైతం సృష్టించాడట. యజ్ఞాలచే ప్రీతులైన దేవతలు సకల భోగాలు కలిగిస్తారు (3-12)

యజ్ఞ శిష్టాన్నం తిన్నవారికి సకల పాపాలూ తొలగిపోతవి. (3-13)

ఆహారంతో జీవులు బతుకుచున్నవి. మేఘాలవల్ల తిండి, పంటలు లభించును. యజ్ఞాల వల్ల మేఘాలు సముతపన్నమగును. అందుకే యజ్ఞ కర్మ ఉద్భవించింది. - అని పై శ్లోక భావం.

“కర్మ బ్రహ్మాద్భవం వద్ధి, బ్రహ్మాక్షర సముద్భవః!

తస్మాత్సర్వగతం బ్రహ్మ, నిత్యం యజ్ఞే ప్రతిష్ఠితమ్ (3015)

బ్రహ్మచే కర్మ పుట్టింది. బ్రహ్మ అక్షరంలో పుట్టినవాడు. అంతా బ్రహ్మమయం. సర్వవ్యాపక శాశ్వత బ్రహ్మ సదా యజ్ఞస్థితుడు - స్థిరుడు.

ఆ బ్రహ్మ ఆకారము తెలియదు, అద్రస్సు దొరకదు కదా! ఆత్మకు పర్యాయపదం బ్రహ్మ. ఆత్మ మన మనస్సుకు పర్యాయపదం కాదని వేద సంహితోపనిషత్తులు అన్నవి. అన్నింటికి అతీతం అత్యున్నతం ఆత్మ అని గీత వర్ణించింది. “నైనం ఛిందంతి శస్త్రాని, నైనం దహతి పాపకః...” అనే శ్లోకం తెల్పు కదా!

ఈ యజ్ఞాల వల్ల ప్రీతులయ్యి వర్షాలు కురిపించే, ఇష్ట కామ్యార్థాలు తీర్చే దేవతలంతా ఎవరు? ఎక్కడ వారు ఉండేది? ఏమో - మన పురాణ మత గ్రంథాల్లో గుళ్ళల్లో మాత్రం వాళ్ళు కనిపిస్తారు.

యజ్ఞం, యాగం, హోమం, సవనం, ఆధ్వరం, దున్నం, ఇష్టి, మఖం, క్రతువు... ఇవన్నీ యజ్ఞానికి మారు పదాలు. క్రీ.పూ. ఆరవ శతాబ్దిలో సిద్ధార్థ గౌతమ బుద్ధుడు వైదిక క్రతువులన్నీ శుద్ధ వ్యర్థములని ఖండించాడు. ఆత్మను, పంచభూతాలను, ఆకాశాన్ని అతడు ఒప్పలేదు. అవి లేవన్నాడు. అదేకాలపు జనం యజ్ఞయాగాదులు నిరసించినా ఆత్మను మాత్రం ఒప్పుకుంది. జైన, బౌద్ధులకు పూర్వమే లోకాయుత, చార్వాక, భౌతికవాదులు యజ్ఞ కర్మకాండలను నిరాకరించుట విశేషం! భౌద్ధ

సుత్త పిటిక సుత్తనిపాత 'పారాయణ వగ్గ'లో-ఆశ్మక (బోధన) బావరిముని (బావనకుర్తి) 16 గురు శిష్యులు మగధ వైశాలికి వెళ్ళి బుద్ధునితో జరిపిన సంభాషణల్లో “యజ్ఞ యాగాలు, జంతు బలులు కావించిన వారు ఏ ఫలితాన్నీ పొందరు” అని బుద్ధుడు స్పష్టంగా చెప్పుట జరిగింది. (పుణ్ణకునితో సంభాషణ).

అయితే మన దేశంలో వేద కర్మకాండల / యజ్ఞాల ఆదరణ మూడువేల ఏండ్లుగా సాగివస్తున్నది. అదేమి వింతో కాని ఈ భారతదేశం నిండా బౌద్ధ, జైన నిర్మాణాల శిథిలాల్లో ఉన్నవి. వాటిని అనుకరించి వచ్చినవే హిందువుల ఆలయాలు-విగ్రహాలు అయినా పురాణాల నిండా వైదిక క్రతు కర్మల వర్ణనలే ఉన్నవి. కృత, త్రేతా, ద్వాపర యుగాల మహాచక్రవర్తులందరూ వర్ణాశ్రమ ధర్మ రక్షకులు, యజ్ఞ కర్తలేనట. వారికి రాజ గురువులు మహామాత్యులుగా విధి నిర్దేశకులు మాత్రం భ్రాహ్మణులే!

“సగర మాందాత్రాది షట్పక్రవర్తుల

అంక సీమల నిల్వినట్టి సాధ్వీ” - జాషువ

ఆ ఆరుగురు చక్రవర్తుల్లో రంథి దేవుడు మహా యజ్ఞకర్త.

“అనుదినంబును గో సహస్రద్యయంబు వధియింపదే

రంథి దేవుడను రాజు తొల్లి తా వేయి వత్సరములు”

అంటే రోజుకు రెండు వేలు చొప్పున వెయ్యేండ్లు $2000 \times 356 = 712000$ ఒక సంవత్సరములో అతడు యజ్ఞాల్లో చంపిన గోవులు. వెయ్యేండ్లకు మరో మూడు సున్నాలు పెట్టాల్సిందే. అవి 71 కోట్ల 20 లక్షలు. అంతటి పశు వధ. ఆరోజు యజ్ఞాల్లో వధించిన ఆవుల చర్మాల నుంచి కారి పారిన నెత్తురు నది “చర్మద్యుతి” అని కాళిదాసు “మేఘదూతం” కావ్యంలో ఉంది. ఇన్ని గోవులు చంపినా వంద యజ్ఞాలు మాత్రం కాలేదనవచ్చు. ఎందుకంటే ఇంద్రుడు కానివ్వడు. అతడు శతమఘుడు. మరి ఎవరైనా నూరు యజ్ఞాలు చేస్తే ఇతని ఇంద్రపదవి అతనికి పోతుంది. అందుకే కదా సగర చక్రవర్తి నూరవ యజ్ఞాశ్వాన్ని ఇంద్రుడు దొంగిలించి అతని యాగాన్ని భంగపరచింది. ఇక మన దేశాన్ని తన పేరుతో పిలిచే కీర్తికి కారకుడైన శకుంతలా దువ్యంతుల పుత్రుడైన భరతుడు చేసిన ఘనకార్యాల సంగతి ఏమో కాని - అతడు అనేక సంవత్సరాలు గంగానదీతీరంలో పలు యజ్ఞాలు చేసి, బంగారు గిట్టలు, కొమ్ముల తొడుగులతో అసంఖ్యాక గోవులను భూరి దక్షిణలతో సహా భ్రాహ్మణులకు దానమిచ్చిన మహానీయుడని ‘భారతం’లో ఉంది.

యజ్ఞాల వల్ల ఇహలోక భుక్తి, పరలోక రక్తి లభిస్తుందట! ఈ యజ్ఞాలు అనేక రకాలు.

గోమేధం, అజామేధం, అశ్వమేధం, నరమేధం, పుండరీకం, రాజసూయం... అట్లాంటి ఒకానొక యాగం ఈ మధ్య కేరళ వాళ్ళు భద్రాచలంలో చేసిన “అతిరాత్రం”. ఈ యజ్ఞాల వివరాలు అనేక వింత విధానాలు లెండి. గోమేధం - గోవుల వధ, అజా అంటే మేక, యజ్ఞ కుండం అగ్నిజ్వాలల్లో నెయ్యిపోస్తూ కాల్చిన గోవుల - మేకల మాంసం, ఆ తరువాత కమ్మగా కూర వండుకొని తింటారులేండి. అశ్వమేధం రాజులు చేసేది. ఉత్తర రామాయణంలోని లవకుశల కథ తెల్పుకదా! వాల్మీకి రామాయణంలో దశరథుని పుత్రకామేష్టి సందర్భంలో అశ్వమేధం వర్ణన ఉంది. అప్పుడు రాజు తన రాణులను ఒక రాత్రికోసం రుత్విక్కులకు ఇచ్చి మరునాడు తిరిగి స్వీకరిస్తాడట.

పట్టపు రాణికి యాగాశ్వంతో రతి కావ్యవర్ణనలోనే కాదు, నంజన్ గూడ (కర్నాటక) కట్టెరథం మీద, శ్రీరంగం (తమిళనాడు) కోవెల ఉత్తరం వరండా రాతి స్థంభం శిల్పంలోనూ వివరంగా ఉన్నవి. అందుకే “అశ్వమైధునం అనే క్రతువు ‘అశ్వమేధం’గా మారిందని పండితుల కథనం. పుండరీకం బహిరంగ రతి, రాజసూయం ధర్మరాజు చేసిండు.

కొంతకాలం క్రితం తమిళనాడు ప్రభుత్వం 'విశ్వశాంతి' కోసమని 'నక్షత్రేష్టి' చేసినట్లు పత్రికల్లో చూస్తుంటే కదా! మన రాష్ట్ర మాజీ ముఖ్యమంత్రి యన్.టి. రామారావుగారు అద్దె భార్యతో హైదరాబాదులో 'అశ్వమేధ యాగం' చేసిరి. తెలంగాణాలో కె.సి.ఆర్. చండీయాగాలు చేస్తుంటిరి. ఇళ్ళలో, గుళ్ళలో, పెళ్ళిళ్ళలో జరిపే హోమగుండం క్రతు కలాపాలను చిన్న యాగాలు అనవచ్చు. జనమేజయుని 'సర్పయాగం' నాగజాతి జనుల వధ అనుకోవచ్చు. మొదట యజ్ఞాల్లో పశు వధ తప్పనిసరిగా ఉండేది. బౌద్ధ జైనుల ప్రభావంతో అది ఆగిపోయి, బూడిద గుమ్మడి, కొబ్బరికాయలు వ్రేల్చుటగా మారింది.

భద్రాచల 'అతిరాత్రం' కేరళయాగం. ఇటీవల భారతీయుడు, దరువు మొదలగు సినిమాలలో కేరళ పేరు వ్యాప్తి అయ్యింది. పురాణాల కాలపు చేర రాజ్యం ఇదే. అల్లిరాణి (రాణీ ప్రమీల) అక్కడే. ఆడ మళయాళం అని సామెత. మొన్న తిరువనంతపురం 'పద్మనాభ స్వామి' ఆలయ నేలమాళిగల అనంత సంపదలు చూస్తుంటే, మళయాళ మంత్రాలకు, నేపాళ మాంత్రికులకు జానపదగాథలలో చాలా వ్యాప్తి ఉంది. ఈ 'అతిరాత్రం' యజ్ఞ విధి - పద్ధతి ఏమైనా చివరికి యజ్ఞశాల దహనం దీని ప్రత్యేకత కావచ్చు.

పురాణ గ్రంథాలు యజ్ఞకుండాల, యూపస్థంభాల, పశువధలను ఎంత విపరీతంగా వర్ణించినా, అవి పూర్వంలో ఇంతగా ఆచరించబడినవా అంటే, అది అనుమానమే. ఎందుకంటే ఇప్పుడు మన సినిమాల్లో కనిపించే డ్యాన్సులు, పడకబింటి డ్యూయెట్లు ఎక్కడైనా ఉన్నాయా? లేవుకదా! అయినా వాళ్ళు చిత్రీకరిస్తున్నారు. వీళ్ళు నిరభ్యంతరంగా చూస్తూ ఆనందిస్తున్నారు. అబద్ధాలైనా, ఆ యజ్ఞాలూ ఇంతే. వాళ్ళు ఆశించిన వ్యవస్థ అతిశయవర్ధనలు.

ఈ యజ్ఞయాగాల వల్ల ప్రాకృతిక సామాజిక ప్రయోజనం ఏమాత్రం సమకూరుతుంది అని బేరీజు వేసే ముందు అవి మన పూర్వ సంప్రదాయ ఆచారాల విధేయత-వేడుక తంతు అని భావిస్తే మంచిది. వీటిని సంప్రదాయ పండితులు ఎంతగా సమర్థించి స్తుతించినా అన్యమతస్తులు ఒప్పురు. అంతేకాదు, ఈ దేశ జానపదులకు కూడా ఇవి నచ్చవు అని చెప్పవచ్చు.

“ఆగం కాకు, ఆగమైపోతే” అనే మాటలున్నవి మనకు. ఈ ఆగం, యాగమే, గ్రామీణులకు యాగం విలువ ఇంతటిది, ఉత్తది, అవన్నీ వ్యర్థపు ఆడంబరపు చేతలని వాళ్ళ అభిప్రాయం.

‘ఆలి రంకు తెలుప అఖిల యజ్ఞంబులు!

తల్లి రంకు తెలుపు తద్దినాలు” -వేమన

అశ్వమేధం తతంగం చూస్తుంటే కదా! ఇక సోమయాగం చేసే సందర్భంలో సోమయాజి భార్య సోమిదేవమ్మ తన చాటు మాటు కామకేళి కార్యకలాపాలను (ఉంటే) అప్పుడు తప్పక చెప్పవలెనట. ఉండీ చెప్పకపోతే అబద్ధమాడితే నరకం! అదేమి సంతృప్తి, ఇక పుండరీకం బూతుపురాణం లెండి. తద్దినాల విషయానికి వస్తే కొడుకు పిండ ప్రధానం చేస్తే అది నిజమైన తండ్రికే చేరుతుందట. భట్టి విక్రమార్క కథల్లో ఒక చోట () పిండం అందుకొనుటకు నది నీటి నుంచి మూడు నాలుగు చేతులు పైకి వచ్చినట్లుంది, పాపం క్షంతవ్యం. అందుకే ‘తల్లి రంకు తెలుపు తద్దినాలు’ అని వేమన కవి అన్నారు.

యజ్ఞ బలి ద్వారా పశువు స్వర్గం పోతే, యజ్ఞకర్త తన తండ్రినే వధించి స్వర్గం పంపవచ్చును కదా అని చార్వాక నాస్తికులు బౌద్ధానికి పూర్వం వైదికులను ప్రశ్నించి యజ్ఞాలు వ్యర్థమన్నారు.

ఖురాన్లో జంతు బలుల కథలు లేవా? ఆత్మ బలిదానం ఖుర్బానీ అట. బక్రీద్ (బకిరీ ఈద్) పండుగలో ఇబ్రహీం/అబ్రహాం దైవ పరీక్షకు ఎదురునిలిచి తన కుమారుని తలనరికితే అల్లా దయ వల్ల ఆ పిల్లవానికి బదులుగా ఒక మేక తల తెగి పడిందట. ఆ జంతర్ మంతర్ మాయ ఏమైనా కానీండి. కాని, ఆ పర్యవసానం పేరుతో ఏటా ఎప్పుడు వేల లక్షల మేకలనూ, ఆవులనూ, ఎద్లనూ, ఒంటెలనూ నిర్దాక్షిణ్యంగా వధిస్తున్నారు.

బైబిల్ పాత నిబంధన చూడండి. జంతుబలి విధి విధాన వివరాల వేదిక-కత్తి-రక్త పాత్రల వర్ణనలు మహా చక్కగా దర్శనమిస్తుంది. యేసుక్రీస్తు స్వయంగా సిలువపై బలి అయ్యారు కదా! నిజానికి ప్రవక్త హత్యపాలైతే అది రుద్ధినం కాదా! మన మిత్రులకు అది గుడ్ ఫ్రైడ్ - శుభ శుక్రవారం అట. మత గాధలన్నీ అంతే. అభూత కల్పనలు. ఆదిమ అపరికల్ప అసహజ అస్తవ్యస్త భావాలు. ఇది వాటి ఔచిత్య చర్చకాదు. వాటిని విశ్వసించేవారు, వాటిని ఆచరించేముందు కొంత సత్యాసత్య విచారం, ఆలోచన, పరిశీలన జరిపితే మంచిది. మతాలు-దేవుళ్ళ మహిమల, పరలోకాల, పునర్జన్మల విశ్వాసాల ప్రచారం చేస్తున్నవి. అవి నిజాలా? అని ఎవరూ అడగరేం? వాటి ఆచరణ అవసరమా? అని ప్రశ్నించరేమిటి? ఏ కొందరో నాస్తిక, హేతువాద, మానవ, లౌకికవాద సంఘాల వాళ్ళు మాత్రమే ఈ అబద్ధాల అనుచితాలను ఎదిరించినా? మిగతా వాళ్ళంతా డూడూ బసవన్నలేగా!

ప్రభుత్వం పట్టించుకోవద్దా - ఆపవద్దా ఈ అబద్ధపు పట్టపగటి నిలుపు దోపిడీని? ఓట్లు, నోట్లు, స్థార్థం, స్వప్రయోజనం చాలా వాళ్ళకు? ఈ మత సంస్థల బోధలు - కర్మకాండలు సాధించేదేమిటి? నీతులు సమాజం నుంచి సంగ్రహించినవే కదా! మతాల నిబంధనలు దిక్కరించి ప్రకృతి - వస్తుతత్వ సత్య పరిశోధన కావించిన సైండిస్టులు ఎర్న్నే నూతన ఆవిష్కరణలు కావించారు. ఆధునిక విద్యుద్యంత్రాల, విమానయానాల, వైద్య విధానాలతో మన జీవితం ఎంతో సుఖమయినది-విజ్ఞాన శాస్త్రవేత్తల కృషితో! మతాల, దేవుళ్ళ, గురువుల, పూజల మహత్తులతో కాదు!

మతాలది ఉత్త భావన - భ్రమ, విజ్ఞాన శాస్త్రాలది శోధన సాధన - సత్యమార్గం, గ్రామీణ ప్రాంతాల్లో ఇప్పటికీ మంత్రగాళ్ళ హత్యలు చూస్తున్నాం. చేతబడుల భయాలున్నవి. అవి నిజాలే అందామా? అవిద్య, అజ్ఞానం, దారిద్ర్యం ఈ మతాల మూఢ విశ్వాసాల వ్యాప్తికి ప్రధాన కారణాలు. సంస్కృతీ సంప్రదాయాలు మతంతో ముడిపడి ఉన్నవి. మతం లేని సంస్కృతి ఉండదు. ఈ సమాజం సంకుచిత మతాలది. ప్రభుత్వం స్వార్థపుది, నిజానికి మత భావాల మూలాలు ఆటవిక కాలాలవి. వాటికి సంస్కరణ రూపాలు అనంతర కాల నాగరిక మతాలు. పురాణాలు నవగ్రహాలే తప్ప వాటి ప్రభావాలెట్లా ఒప్పు. నాటిది భూకేంద్రక సిద్ధాంతం. వాటి గమనాలు శుభాశుభ ఫలితాలు అన్నీ తప్పే. విద్యావంతులు, మేధావులు, పాలకులు అంతా ఏకమై చర్చించి మతాలు నిషేధిస్తే తప్ప ఈ మతాల మూఢ విశ్వాసాలు, దురాచారాలు, దుష్ప్రభావాలు పోవు. మత ప్రచారము, మతాంతీకరణలు రేకరణలు రద్దు చేయలేం. ఇంత వరకు ఎవరిష్టం వారిది. సమాజంలో దాని ప్రమేయం, ప్రభావం ఉండ వద్దు. కులం, మతంతో వ్యక్తుల గుర్తింపును ప్రభుత్వం వదులుకోవలె. మత నిర్మాణాలు, ఉత్సవాలు ఆపివేయాలి. మతానికి కాక మనిషి మేధస్సుకు, కృషికి విలువనిస్తేనే మన సమాజ పురోగతి నందు తుది చివరి మాట. అతిరాత్రమో, మరో పగటి వ్రతమో అవన్నీ ఉత్త పురాతన పూజా విధానాలు.

సర్వే సుజనాః సుఖినోభవంతు!

విజ్ఞా మానవులు, విజ్ఞాన శాస్త్రం వర్ణిల్లుగాక!

(డా॥ మలయశ్రీ, కరీంనగర్. సెల్ : 9866546220)

దిదీ ఆ వైజ్ఞానిక స్ఫూర్తి ?

హెచ్.జి. వెల్స్ (1866-1946) సైన్స్ ఫిక్షన్ సుమారు పది సంవత్సరాల పాటు రాశారు. తగిన గుర్తింపు రాలేదు. దాంతో మామూలు కథలు రాసి, గుర్తింపు పొంది తర్వాత సైన్స్ ఫిక్షన్ రాశారట! నేడు మనం హెచ్.జి. వెల్స్‌ను చాలా గొప్పగా గౌరవిస్తాం. కానీ కనీసపు గుర్తింపు కూడా ఆనాడు ఆయనకు లభించలేదు. ఇది ఒక పార్శ్వం కాగా, సైన్స్ ఫిక్షన్ రాయడం అనేది ఫిక్షన్ రాయడం కంటే క్లిష్టమైంది. ఫిక్షన్‌కు సైన్స్ కళ్ళెం ఉంటుంది. కల్పనికతకు కూడా సైన్స్ పునాది ఉండాలి. లేకపోతే అది ఫిక్షన్ కావచ్చు కాని సైన్స్ ఫిక్షన్ కాజాలదు. కనుక సైన్స్ ఫిక్షన్ రచయిత నాలుగు రెట్లు కష్టపడాల్సి ఉంటుంది. ఒక్క కష్టమే సరిపోదు, దానికి మించిన ప్రతిభ, దాన్ని ధీ కొనగల సృజన ఉండాలి. ఇప్పుడు పోల్చుకోండి శ్రమ ఎంతో, ఫలితం ఏమిటో?

తెలుగులో సైన్స్ ఫిక్షన్ పేరుతో డాక్టర్ ఎస్. సుధాకర్ నాయుడు నాలుగు వందల పేజీల పుస్తకాన్ని ఇటీవల వెలువరించారు. 1999లో ఆయన సమర్పించిన సిద్ధాంత గ్రంథానికి పుస్తకరూపమిది. ఈ విషయానికి సంబంధించి తెలుగులో ఇది తొలి పరిశోధన. ఇదే తొలి పస్తకం. ప్రపంచీకరణ, సరళీకరణ, ప్రైవేటీకరణ ప్రక్రియలు మొదలయ్యాక వాణిజ్య కోణం లేని ఏ విషయము కూడా ప్రాధాన్యత నోచుకోవడం లేదు. అలా సమాజం దృష్టి పడకుండా తప్పిపోయిన అంశాలలో ప్రధానమైనవి అభివృద్ధితో ముడిపడిన ప్రతి విషయమునూ, ఇక్కడ అభివృద్ధి అంటే ఎంతో మంది ప్రతిరోజూ మాట్లాడే చిలుక పలుకులు కాదని గుర్తించాలి. దీర్ఘకాలికంగా, ఎక్కువ మందికి దోహదపడి, తక్కువ మందికి ఇబ్బంది కలిగించే ఏ విషయమైనా అది అభివృద్ధి సంబంధమైన అంశంగానే పరిగణించాలి. అవికూడా వాణిజ్యపు ఎత్తుగడలకు దోహదపడే రీతిలో కాకుండా అట్టడుగు ప్రజానీకానికి తోడ్పాటునిచ్చే ధోరణిలో సాగాలి. ఇటువంటివి చెట్టెక్కడం ప్రారంభించిన దశాబ్దంలో సుధాకర్ ఈ పరిశోధన చేపట్టారు.

తెలుగునాట 21వ శతాబ్దం మొదలయిన సమయంలో పత్రికల్లో పాపులర్ సైన్స్ అంతరించి, ఆధ్యాత్మిక విషయాలు ఆ స్థానాన్ని భర్తీ చేశాయి. దాంతో భక్తి, ఆధ్యాత్మికత, సైకాలజీ వంటి రంగాలకు వాణిజ్య స్థాయిని కల్పించి, లబ్ధి పొందాయి కొన్ని వర్గాలు. అందుకే నేడు తెలుగు పత్రికల్లో, టి.వి. చానళ్ళలో సైన్స్ అంటరానిదైపోయింది. వాణిజ్యంగా మారిన ఆరోగ్యం, విలాస వస్తువులు, రంగురాళ్ళ తాయెత్తులు వంటివి సింహ భాగాన్ని ఆక్రమించాయి. ఇది ఈ దశాబ్దం అందించిన ఫలితం. ఇప్పుడు సుధాకర్ సిద్ధాంత గ్రంథాన్ని పుస్తకంగా వెలువరించారు. నిజానికి పెద్ద సంధి సమయంలో తెలుగు సమాజం, భారతీయ సమాజం నడుస్తోంది. ఈ ధోరణులను సమీక్షించుకోవడానికి ప్రస్తుత గ్రంథం దోహదపడాలి. ఆ మేరకు మనం స్పందిస్తే!

తెలుగులో ప్రస్తుతం సైన్స్ ఆధ్వాన్నంగా ఉందని వగచినా, తొలిరోజుల్లో మనం గర్వపడేలా ఉంది. సైన్స్ ఫిక్షన్ గురించి చర్చించే ముందు సగటు మనిషి సుబోధకంగా స్వీకరించే రీతిలో సైన్స్‌ను అందించే పాపులర్ సైన్స్ గురించి చాలా విషయాలు ఇందులో లభిస్తాయి. నన్నయ అంతేవాసి పావులూరి మల్లన గణితసార సంగ్రహాన్ని అనువదించాడు. కందుకూరి వీరేశలింగం ఇతర రచనలతో పాటు మూఢనమ్మకాలను ఖండిస్తూ కలం ఝుళిపించారు. 1894లోనే సైన్స్ విషయాలకే అంకితమైన విజ్ఞాన వర్ధిని అనే పక్ష పత్రికను యల్లంరాజు సత్యనారాయణ మూర్తి ప్రారంభించారు. 1875లో వెలువడిన 'లోకరంజని'లో సైన్స్ విషయాలుండేవి. ఆచంట సాంఖ్యాయన శర్మ 1903లో వెలువరించిన 'కల్పలత' పత్రికలో విజ్ఞాన వర్ణిక శీర్షికలో సైన్స్ అంశాలు ఇచ్చారు. జియాలజీ, మినరాలజీ, ఎంటిమాలజీ వంటి

ఆంగ్ల పదాలకు తెలుగు పదాలు సృష్టించారు సాంఖ్యాయన శర్మ. కొమరాజు వెంకట లక్ష్మణరావుగారు సాంఖ్యాయన శర్మను విజ్ఞాన సర్వస్వంతో పోల్చారు. గాడిచర్ల హరి సర్వోత్తమరావు 1914లో ఆంధ్రపత్రిక సంపాదకులు కాక మునుపు ఎన్నో సైన్స్ వ్యాసాలు రాశారు. భోగరాజు పట్టాభి సీతారామయ్య ఆరోగ్య శాస్త్రమనే గ్రంథాన్ని దాదాపు అదే సమయంలో రాశారు. వేలూరి శివరామశాస్త్రి విద్యుత్లోకము శీర్షికన భారతి మాసపత్రికలో విజ్ఞాన విషయాలు రాశారు. మద్రాసు విశ్వవిద్యాలయం, ఆంధ్ర విశ్వవిద్యాలయం సైన్స్ పుస్తకాల రచనకు పోటీలు నిర్వహించి బహుమతి పొందిన పుస్తకాలు ప్రచురించాయి. ఇలా బోలెడు సంగతులు ఈ పుస్తకంలో లభిస్తాయి.

1927లో తొలి వైజ్ఞానిక కాల్పనిక కథానికను సిరిగూరి జయరావు రాశారు. పరమాణువులో మేజువాటి - ఆ కథ పేరు. సి.వి. రామన్ వద్ద పరిశోధన కొంతకాలం చేసిన వ్యక్తి ఈ కథ రచయిత. 1934లో తొలి వైజ్ఞానిక కాల్పనిక నవల 'విహంగయానం' ప్రచురించబడింది. రచయిత టేకుమళ్ళ రాజగోపాలరావు. ఈయనే 1907 నుంచి 1911 దాకా 'వ్యవసాయం' అనే పత్రికకు సంపాదకత్వం వహించారు. అరవయ్యవ దశకంలో ఆంగ్ల సైన్స్ ఫిక్షన్ నవలలు తెలుగులో వెలువడి గొప్ప స్ఫూర్తిని కల్గించాయి. ఈ పరిశోధన పూర్తి అయ్యే కాలానికి వందకు పైగా సైన్స్ ఫిక్షన్ కథలూ, ఐదు వందల దాకా సైన్స్ ఫిక్షన్ నవలలూ తెలుగులో వెలుగు చూశాయని అంచనా వేశారు. ఇటీవల కాలం కాలక్షేపం పెరిగి ఇటువంటి రచనలు బాగా తగ్గాయని భావించాలి.

టెక్నాలజీ బాగా పెరిగి దాని వినియోగం కూడా బాగా పెరిగింది. కాని జీవన విధానంలో సైన్స్ దృష్టి దానికి మూలమైన ఇంగితం ఎంతగానో తగ్గిపోతున్నాయి. ప్రస్తుతం అర్థరహితమైన ముతక ఆలోచనలు, ప్రయోగాలు పెరిగాయి. ఈ నేపథ్యంలో ఇటువంటి పుస్తకం మన తెలుగు రచయితలను నిద్రలేపాలి. కానీ అది సాధ్యమా?

(డా॥ నాగసూరి వేణుగోపాల్, వైజ్ఞానిక రచయిత) (ఆంధ్రజ్యోతి దినపత్రిక 1-6-2012 సౌజన్యంతో)

హేతువాద పద్ధతిలో అంత్య క్రియలు!

గీ॥ కుండ కొనలేము మంత్ర పిండాలు పెట్ట
వేలు గుప్పింపవలె నేటి విప్రతనికి
మేళములు పెట్టి శవము నూరేగడీయ
తగనిదై ఖర్చు చుట్టాల తాటతొలుచు॥

గీ॥ మూఢ విశ్వాసములు చుట్టు ముట్టి మనల
చావు ఖర్చులు భారమై చంపుచుండె
పిండములు శ్రాద్ధ కర్మలు దండగనెడి
హేతుపద్ధతి పాలించి హితవు గనుడు.

కం॥ చనిపోయిన పిమ్మట, ఆ
తనువును దానమ్ము చేసి తదుపరి క్రియగా
అనువగు దినమున బంధు, సు
జనములతో జరుపుట చాలు సంతాప సభన్

పచ్చి గుడ్డి కమ్యూనిస్టు - వ్యతిరేక - పిచ్చిని! **ద్వేషాన్ని విడనాడగలరో - ప్రబుద్ధులారా???**

మొన్ననే నా మిత్రుని వద్ద “బుద్ధ ధర్మం - సత్య శోధన” అనే పుస్తకం ఉంటే తీసుకొని చదివాను. ఆ రచయిత పేరు డి. నటరాజ్, ఆంధ్ర విశ్వవిద్యాలయంలో రిజిస్ట్రార్ గా పనిచేస్తున్నట్లు వినికిడి. సరళమైన భాషలో చదివించేటట్లుగా ఉన్నందున ఏకబిగిన చదివాను. ఆఖరివ్యాసం “బుద్ధ ధర్మాన్ని కించపరిచే భారత కమ్యూనిస్టుల రాతలలోని గుట్టు - అంబేద్కర్ బౌద్ధ విప్లవాన్ని అడ్డుకోవడమే!” చదివి దిగ్భ్రాంతి చెందాను. ఆయన విచ్చల విడిగా, విశృంఖలంగా ప్రదర్శించిన కమ్యూనిస్టు వ్యతిరేకోన్మాదం, గుడ్డి ద్వేషం చూసి నివ్వెరపోయాను.

కమ్యూనిజాన్నీ, సోషలిజాన్నీ ఈ భూస్వామ్య - బూర్జువా దోపిడీపూరిత వ్యవస్థను విప్లవాల ద్వారా ఆసాంతం మార్చివేసి ఒక కొత్త సమాజాన్ని, కుల, మత, వర్గ రహిత సామ్యవాద సమాజాన్ని స్థాపించే ఆశయంతో, లక్ష్యంతో విప్లవ కమ్యూనిస్టులు - మార్క్సిస్టు-లెనినిస్టు - మావోయిస్టు పార్టీల నాయకత్వాన కేవలం మన దేశంలోని అనేక రాష్ట్రాల్లోనే కాక ప్రపంచంలోని చాలా దేశాల్లో కొనసాగుతోన్న విప్లవాల గురించి, అలాంటి బూర్జువా వినరు, చదవరు, అధ్యయనం చేయరు. విన్నా చెవులు మూసుకుంటారు. అలాంటి సమాచారం గల వ్యాసాలు కనబడితే తీసి అవతలపడేస్తారు.

వారి విశాల దురవగాహనలో బౌద్ధాన్ని భారత్ నుంచి వెళ్ళగొట్టడానికి కారకులైన పుష్యమిత్రుడూ, ఆదిశంకరుడూ, పల్లవులూ, ముస్లింల దండయాత్రలకంటే “పెద్ద కుట్రే భారతదేశంలో జరిగిందీ, జరుగుతోంది. అది కమ్యూనిస్టుల కుట్ర” అనివారు తమ వ్యాసాన్ని ప్రారంభించారంటే - కమ్యూనిస్టులంటే వారికెంత ఎలర్ట్ ఉందో చవిచూపిస్తారు.

“మార్క్స్ బుద్ధ ధర్మాన్ని పొగడగా - భారత కమ్యూనిస్టులు దానిపై దారుణమైన బురద జల్లారట. దానికి వారి “బ్రాహ్మణ, అగ్ర వర్గ భావజాలమే” కారణమని వారి మహత్తర పరిశోధనలో కనుగొన్నారు. అంతేకాదు, వారి “ఎరుపురంగు వెనకాల నియో - కాషాయం గుట్టు” ఉన్నదనే - వారి అపూర్వ అనన్య పరిశోధనకు నోబెల్ బహుమతి ఇవ్వడం కూడా తక్కువే అవుతుంది. దళితులు బౌద్ధంలోకి మారితే “బోయీలుగా ఉన్న కమ్యూనిస్టుల పల్లకీని మోసేవారెవరు? ఉండరని ఆయనగారు కలగంటున్నారు. వివిధ కమ్యూనిస్టు పార్టీల్లో “అగ్రవర్గాల” కంటే దళితులు, ఆదివాసీలు, గిరిజనులు, బలహీన వర్గాల వారే అత్యధిక సంఖ్యాకులుగా ఉన్నారన్న నగ్న సత్యాన్ని కమ్యూనిస్టు వ్యతిరేక పిచ్చి ముదిరిన కబోదులు చూడలేరనడానికి వారి రాతలే తార్కాణం! ఆనాటి రాజరికాలంటే - బుద్ధునికి మందున్న గణ రాజ్యాలే ఉత్తమమైనవి. వంశ పారంపర్య ఆచారం వాటికి లేదనేది గమనార్హం!

మార్క్సిజంలో శారీరక కర్మలు, సుఖాలు తప్ప మేధోశ్రమ లేదని వారు తమ అఖండ పరిశోధనలో కనుగొన్నారు. మార్క్సిస్టు తత్వవేత్తలు - విప్లవాల్లో మేధావులపాత్రను వివరించిన విషయాలను సదరు కబోదుల దృష్టికి రావుకదా, వచ్చినా వారు చూడరు, చూసినా చూడనట్లు పోజు పెడ్తారు, లేనట్లు దబాయిస్తారు కదా! బుద్ధునికి పూర్వ జన్మలు కల్పించి, కట్టు కథలు అల్లిన, బూటకపు “జాతక కథ”లను ఈ రచయిత అంతే గుడ్డిగా నమ్మి, వేనోళ్ళా పొగడటం వారి హైందవ నైజం కావచ్చు!

కమ్యూనిస్టు పార్టీలు, వారి ప్రజా సంఘాలు దళితులకు ప్రాధాన్యతనియ్యలేదా?

పచ్చి గుడ్డి - కమ్యూనిస్టు - వ్యతిరేక - పిచ్చి ముదిరి రుజువులు లేకుండా అవాకులూ - చవాకులూ ప్రేలుతోన్న, కమ్యూనిస్టు-వ్యతిరేక విషం కుమ్మరిస్తోన్న ప్రబుద్ధులారా! కాస్త ఈ సగ్న సత్యాలను ఆలకిస్తారా?

1) సుప్రసిద్ధ విప్లవ కవి కె.జి.సత్యమూర్తి - ‘శివసాగర్’ విప్లవ కవిత్వానికి ఒక స్ఫూర్తి! మార్క్సిజం-లెనినిజం - మావోయిజం విప్లవ పార్టీ పోరాటాలు కావా?

2) నక్సలైట్ ఉద్యమ స్థాపకుడు కామ్రేడ్ చారుమజుందార్ తో సైద్ధాంతిక, నిర్మాణ సమస్యలను చర్చించటానికి ఆనాటి సి.పి.ఐ.(ఎం.ఎల్.) రాష్ట్ర కమిటీ పంపించింది ఎస్.యం. (సత్యమూర్తి) ని కాదా?

3) ఆ తరువాత ఎస్.ఎం.ను పీపుల్స్ వార్ పార్టీ కేంద్ర కమిటీకి ప్రధాన కార్యదర్శిగా ఎన్నుకుంది ఆ పార్టీ కాదా? తనకంత ప్రాధాన్యత, అత్యున్నత పీఠం ఇచ్చిన పార్టీని అర్థాంతరంగా బయటకు వచ్చి, పార్టీపై బురద జల్లడం తనకు న్యాయమైనదేనా? అది సవ్యమైన చర్య లేదా అవకాశవాద ప్రక్రియా?

4) ఆనాడు “అకాశవాణి” (ఆలిండియా రేడియో)లో బుర్రకథలు చెబుతూ, ‘ఆర్ట్ లవర్స్’లో పనిచేస్తోన్న గుమ్మడి విరల్, తదితరులకు విప్లవ రాజకీయాలను బోధించి, పార్టీలోకి తీసుకుని “గద్దర్”గా తీర్చిదిద్దింది - విప్లవ రాజకీయాలు, విప్లవ పార్టీ కాదా? అప్పటి నుంచీ మావోయిస్టు పార్టీ రాజకీయాలను, కార్యక్రమాలను ప్రజల్లోకి తీసుకపోయి తన ‘ఆట-పాట’ ద్వారా నిరంతరం ప్రజలను చైతన్యవంతం చేస్తోన్న గద్దర్ కు స్ఫూర్తినిస్తున్నది-మావోయిజం, ప్రజల బాధలు-గాధలు, విప్లవ పోరాటాలు కావా?

5) అసలు గుమ్మడి విరల్ పేరుకు బదులుగా “గద్దర్” పేరు పెట్టింది ఆనాటి విప్లవ పార్టీ పత్రిక “పిలుపు” పత్రికేనన్నది వాస్తవం కాదా?

6) విరసం (విప్లవ రచయితల సంఘం) నాయకుడుగా, ప్రధాన కార్యదర్శిగా చురుకైన పాత్ర నిర్వహిస్తోన్న, ‘అంటరాని వసంతం’ రచయితగా జి. కళ్యాణరావును తీర్చిదిద్దింది - విరసం కాదా? ఆయనకు స్ఫూర్తి మావోయిజం, మావోయిస్టు ఉద్యమం కాదా?

7) విప్లవ రచయిత వరవరరావు మొదటినుంచీ కేవలం విరసం కార్యవర్గ సభ్యుడుగానే కొనసాగుతున్నాడు. కాని విరసం ప్రధాన కార్యదర్శిగా ఆయనెప్పుడు కాదనేది వాస్తవం కాదా?

8) అంతెందుకు రాష్ట్రప్రభుత్వంతో జర్నలు జరపడానికై మావోయిస్టు పార్టీ తన ప్రతినిధులుగా పంపిన వారిలో గద్దర్, కళ్యాణరావు, వరవరరావులున్నారనేది నగ్నవాస్తవం కాదా?

9) అంతేకాదు అలాంటి కమ్యూనిస్టు, నక్సలైట్ పార్టీలతో, వారి ప్రజా సంఘాలతో ఎంతోమంది దళితులు, గిరిజనులు కొనసాగుతున్నారన్న వాస్తవం, అందులో కొంతమంది నాయకత్వ బాధ్యతలుకూడా చేపట్టినారన్న వాస్తవాన్ని బుర్రున్న వారెవరైనా కాదనగలరా?

10) బౌద్ధం కేవలం మేధోపరమైన పరివర్తనా ఉద్యమమే కాని - సామాజిక విప్లవం కాదనేది ఎవరూ నిరాకరించలేని నగ్నవాస్తవం! కేవలం కమ్యూనిస్టు పార్టీల నాయకత్వాన జరిగే విప్లవాల ద్వారానే సమాజం ఆసాంతం మారగలదు. అందుకే ఆ నాటి బౌద్ధ దేశాలైన ఆసియా దేశాలు టిబెట్, చైనా, వియత్నాం, కొరియా మొదలగు దేశాల్లో విప్లవాలు చెలరేగి జయప్రదమయ్యాయి. ఇతరదేశాల్లో ఇంకా కొనసాగుతున్నాయి.

11) అసలు కమ్యూనిస్టు విప్లవాల ఫలితంగానే కదా! సోవియట్ యూనియన్, తూర్పు యూరప్, చైనా, వియత్నాం, కొరియా, కాంబోడియా, క్యూబా మొదలగు దక్షిణ అమెరికా దేశాల్లో మౌలిక మార్పులు ఎన్నో జరిగాయి. శ్రామిక వర్గ రాజ్యాలుగా పేదలకు ఎన్నో మేళ్ళు జరిగాయి, జరుగుతున్నాయి.

12) అంతెందుకు 1946 నుంచి 1952 వరకు కొనసాగిన మహత్తర తెలంగాణ సాయుధ రైతాంగ పోరాటం ఫలితంగా భూమిలేని పేదలకూ, దళితులకు భూ పంపిణీ చేయటం జరిగింది. కౌలుదార్లకు తాము సాగుచేసుకుంటున్న సాగు భూములు దక్కాయి. అలాగే పశ్చిమ బెంగాల్, కేరళ రాష్ట్రాల్లోని వామపక్ష ఐక్య సంఘటన ప్రభుత్వాలు కూడా భూములను పంచటం నిజంకాదా.

ప్రబుద్ధులారా పునరాలోచించుకోగలరా?

ఏతావాతా, ఎవరికైనా ముఖ్యంగా మహా మేధావులం, అతితెలివిగల వాళ్ళమనుకొనే ప్రబుద్ధులకు పచ్చి గుడ్డి కమ్యూనిస్టు - వ్యతిరేక పిచ్చి ఉంటే ఈ వ్యాసం చదివినాకైనా పునరాలోచించుకోవల్సిందిగానూ, తమలో ప్రభలంగా నాటుకుపోయిన మూఢవిశ్వాసాలను, గుడ్డి ద్వేషాలను తొలగించుకోవడానికి బుద్ధుడు చెప్పిన ‘స్వయంకృషి’ చేయవలసినదిగా సవినయముగా మనవి చేయుచున్నాం!

హేతువాదం పత్రిక - 2011, డిసెంబర్ సంచికలో వచ్చిన ‘బౌద్ధం ఆనాటి సాంస్కృతిక విప్లవమే!, 2012 ఫిబ్రవరి సంచికలో వచ్చిన “ధ్యానం వల్ల జ్ఞానం రాదు!” అనే వ్యాసాలను ‘ధ్యానాలే బౌద్ధం’ అని భ్రమిస్తావో, గుడ్డిగా నమ్మే-అనుకొనే వాళ్ళంతా లోతుగా అధ్యయనం చేసి నూతన కార్యాచరణకు పూనుకొని, సకర్ములవుతారని ఆశించవచ్చా? హేతుబుద్ధులైతే సమాజానికి ఎంతో మేలు!!!

రచనాకాలం : 18-07-2012, - కె. కె. సామ్యశీల, హైదరాబాదు.

వర్ణ వ్యవస్థ పుట్టిన సుమారు మూడువేల సంవత్సరాల నుండి దాని గురించిన చర్చ జరుగుతూనే ఉంది. సాధారణంగా వర్ణం, కులం, జాతి అనేది పర్యాయపదాలుగా ఇప్పటికీ అలవోకగా వాడుతుంటారు. ఉత్తరాది వారికి జాతి అంటే కులమే.

సంచార జీవితపు ఆహార సేకరణ (వేట) దశనుండి స్థిర నివాసానికి దోహదపడిన పశు పాలన, ఆహారోత్పత్తి దశకు సమాజం అభివృద్ధి చెందింది. పరికరాల ఉత్పత్తి పిండ రూపంలో నాటి (గణాధిపతి) నుండి బ్రహ్మాండ రూపంగా (నా విష్ణుః పృథ్వీ పతిః అనగా రాజు దైవాంశ సంభూతుడు) రాజ్యం ఎదగడానికి ఇది దోహద పడింది. ఈ క్రమంలోనే ప్రాంతాలను బట్టి గణాలు - తెగలు - వర్ణ వ్యవస్థ - కుల వ్యవస్థగా సాంఘిక వర్ణాలు సాగాయి.

వర్ణ వ్యవస్థ భారతీయ బానిస యుగానికి, కులవ్యవస్థ భారతీయ భూస్వామ్యానికి సాంఘిక నిర్మాణ రూపాలు. ఇవి రెండు ఆయా కాలాల ఉత్పత్తిలో ప్రత్యక్ష సంబంధం కలవి. వర్ణము-వర్ణము, కులము-వర్ణము (వృత్తి) కలగలసి ఉండేవి.

లక్షల సంవత్సరాల చారిత్రక క్రమంలో రూపొందిన భాషలు మానవ సంబంధాల ఎదుగుదలకు వారి నడుమ సంభాషణకు బావ వ్యక్తీకరణకు, అభివృద్ధి వేగాన్ని సంతరించుకోవడానికి కారణమైనాయి. భాషా జాతులు ఏ కాలంనుండో ఉన్నప్పటికీ ఆధునిక యుగంలోనూ అవి సంఘటిత రూపాన్ని పొందాయి. కుల వ్యవస్థకు చారిత్రక కాలం చెల్లిన తరువాత మాత్రమే అనేక కులాల-మత విశ్వాసాల ప్రజల్ని ఒకే ప్రజాస్వామిక భాషా జాతిగా సంఘటిత పరచాలనే ఆధునిక చైతన్యం అభివృద్ధి చెందింది. జాతి ప్రాశ్నాత్య మానవాళి మనకంటే ముందుగా పారిశ్రామిక సరుకు ఉత్పత్తి దశలోకి ప్రవేశించిన క్రమంలో రాజ్యాలు ఏర్పడ్డాయి. మనకు వారితో ఏర్పడిన సంపర్కం ఫలితంగా జాతి భావం మనకు కలిగింది. మనంగా మన భూస్వామ్య రాచరికాల్ని, దాని కుల వ్యవస్థను పోరాడి రద్దుగావించుకొనే స్థితి ఏర్పడకముందే ప్రాశ్నాత్య దేశాల సరుకులు, పెట్టుబడి మన దేశంలో ప్రవేశించిన ఫలితంగా ఆధునిక పరిశ్రమలకు, దానికవసరమైన ఆధునిక సాంఘిక వృత్తి నిర్మాణాలు అనగా కార్మికులు- పెట్టుబడిదారులు ఏర్పడ్డారు.

ప్రాశ్నాత్య పెట్టుబడి వలస రాజ్యాలను నిర్మించి, సామ్రాజ్యవాదమై తన దోపిడీ ప్రయోజనాలకవసరమైన మేరకు భారతదేశ పరిపాలనలో మార్పుల్ని చేసింది. ఇక్కడ మనం తప్పనిసరిగా గుర్తించుకోవలసింది ఏమిటంటే రాజరిక - జమీందారీ - భూస్వామ్య వ్యవస్థలకు అది రక్షణ కవచంలా ఉంటూ కాసాడింది.

పెట్టుబడిదారీ ఉత్పత్తి సంబంధాల పెరుగుదలతో మనకు జాతీయ చైతన్యం పెరిగింది. ఇది ప్రధానంగా ఆధునిక మార్కెట్ అవసరాల రీత్యా పుట్టుకవచ్చే ఆధునిక బూర్జువా ప్రజాస్వామ్య చైతన్యం. కాలం చెల్లిన వ్యవస్థలనుండి మనం సామాజిక విప్లవం ద్వారా గుణాత్మకమైన ఎడబాటును పొందేదాక ఈ బూర్జువా ప్రజాస్వామిక చైతన్యానికి ప్రగతిశీల లక్షణముంటుంది. దురదృష్టవశాత్తూ కొందరు బూర్జువా అనే మాటనే తిట్టు పదం కింద మార్చారు. మరి కొందరు విదేశీ బూర్జువాలైన సామ్రాజ్యవాదులకు లొంగిపోయిన దళారీ బూర్జువాలకు స్వదేశ ముసుగేసి గౌరవిస్తున్నారు. ప్రజాస్వామ్యవాద వ్యతిరేక పోరాటంలో “దేశాలు స్వాతంత్ర్యాన్నీ, జాతులు విముక్తిని, ప్రజలు విప్లవాన్నీ సాధించడమనే లక్ష్యంతో జాతీయ పోరాటాలు సాగుతున్నాయి. తెలుగు, తమిళం, బెంగాలీ, పంజాబీ, సింధీ, కాశ్మీరీ, నాగా, మిజో-ఇమన్నీ భారత ఉపఖండంలో ఉన్న అనేకానేక జాతులలో కొన్ని గుర్రం జాషువా గారొక మాటచెప్పారు! “కుల మతాలు లేని బలమైన జాతిగా

మార్చదలిచినాము మానవులను ఎన్నికలలో కులము

అడపాదడపా మాకు అవసరమ్ము”

ఎన్నికలు (రాజకీయ కార్యకలాపాలు)లో కులమతాల పాత్రను కవి నిరసిస్తున్నాడు. అవి పెరిగినకొద్దీ “జాతి” నిర్మాణం బలహీనమవుతుంది. కనుక పరోక్షంగా అవి సామ్రాజ్యవాదానికీ, వారి దళారీలకు, భూస్వామ్య వర్గాలకు మేలు చేస్తాయని మనం అర్థం చేసుకోవచ్చు. కులం గురించి మరికొన్ని విషయాలు మాట్లాడుకొందాం.

ఆ చెట్టు గొడ్డమోతుది. కాయలు కాయడం లేదు. అయినా విషవాయువులు చిమ్ముతోంది. దాన్ని వేళ్ళు భూస్వామ్యంలో ఉన్నాయి. దాని ఆకులు సామ్రాజ్యవాదం నుండి శక్తిని పొందుతున్నాయి. అది నేటి మన కుల వ్యవస్థ. దానికి చారిత్రకముగా కాలం చెల్లించిన మాటను మనం తరచు వింటుంటాం. కళ్ళెదురుగా ఉన్నదాన్ని కాలం చెల్లిపోయిందనడాన్ని వాస్తవాల్ని చూడ నిరాకరించటమని కొందరనుకుంటారు. వాస్తవమన్నది చలనంలో, నిరంతర పరిణామక్రమంలో మాత్రమే ఉంటుంది. మనం ఫీల్ అయ్యే దాని స్థిరత్వం సాపేక్షికమైనది మాత్రమే. కుల వ్యవస్థ కూడా అంతే!

భారతదేశంలో ఇప్పుడున్న వేలాది కులాలు ఒక్కసారిగా పుట్టలేదు. ఉత్పత్తి-సేవారంగాల వృత్తులకు కులానికి సూటి సంబంధం ఉంది. సామాజిక ఉద్యమాలనుండి (ఉదా॥ వీరవైష్ణవ - వీర శైవ - పోతులూరి వీరబ్రహ్మం) కూడా కొత్త కులాలు పుట్టాయి. ఉత్పత్తి సాధనమైన కుట్టుమిషన్ ను పల్లెల్లోకి కూడా వేగంగా ప్రవేశించిన ఆధునిక యంత్ర పరికరాలలో ప్రాచీనమైనదిగా పరిగణిస్తే, దర్జీ పని కుల వృత్తి కాలేక పోయిందని గ్రహించగలుగుతాము. ఆధునిక వృత్తులకు, వర్గాలకు (డ్రైవర్లు - కరెంటు పని వారు - మెకానిక్ లు - భవన నిర్మాణ కార్మికులు - చిన్న వ్యాపారులు - గుమస్తాలు - ఉపాధ్యాయులు - లాయర్లు - డాక్టర్లు - ఉద్యోగులు - కార్మికులు) కులం ప్రతిపాదిక లేదు. వృత్తి, వారసత్వ సూత్రం కూడా లేదు. ఆ విధంగా ఈ వృత్తులకు కులం లేదు. రెండు మూడు శతాబ్దాలుగా తద్వారా కొత్త వృత్తి కులాలు పుట్టడం ఆగిపోయింది. వాటికి బదులు వృత్తి సంఘాలు, ట్రేడ్ యూనియన్లు వచ్చాయి. కుల వ్యవస్థకు చారిత్రకంగా కాలం చెల్లడం అంటే ఇదే.

మరొక జీవిత (సాపేక్షిక) వాస్తవం ద్వారా కూడా దీన్ని మనం అర్థం చేసుకోవచ్చు. ఆధునిక బూర్జువా సామాజిక వృత్తులలోకి ప్రవేశించిన వారందరికీ గత కాలపు భూస్వామిక కులం మూలాలున్నాయి. వాటికేదో ఒక వృత్తి కూడా వుండి వుంటుంది. పాత కాలపు వృత్తులనుండి విడివడి ఆధునిక వృత్తులలోకి ప్రవేశించిన వారెవరూ వారి కులస్తులు, రక్త బంధువులు ఆయా పాత వృత్తుల్లో ఇంకా కొనసాగుతున్నప్పటికీ ఈ ఆధునిక కుటుంబాలు తిరిగి పాత వృత్తుల్లోకి మళ్ళవు. కారణం? వృత్తి కులాలకు చారిత్రకంగా కాలం చెల్లించని మనం పదేపదే కాగితాలమీద రాసిన దానికంటే చాలా ముందుగానే అనుభవ పూర్వకంగా బూర్జువా మార్కెట్ ఇచ్చే జ్ఞానంతో వారంతా ఈ విషయాన్ని తెలుసుకొనే ఉన్నారు. తమ సంతానాన్ని ఆధునిక వ్యవస్థలో తమకంటే మెరుగైన స్థితిలో చూడాలని వారు ఆశిస్తున్నారు.

కొడవటిగంటి కుటుంబరావు గారు ఒక నవలలో “అప్పటికింకా బ్రాహ్మణేతరులు నడిపే బ్రాహ్మణ భోజన హోటళ్ళు రాలేదు” అని వ్రాశారు. సామూహిక వంటశాలలైన ఆధునిక హోటళ్ళు ఒకప్పుడు బ్రాహ్మణులకునే వారితోనే ప్రారంభమైనా, అది బ్రాహ్మణ వృత్తిగా గాని, లేక హోటల్ నిర్వహణ ఏదో ఒక కుల వృత్తిగా గాని రూపొందలేదు. భూస్వామ్య వ్యవస్థలో నిర్వహించుకోగలిగిన కులాలకు సత్రాలుండేవి. (శ్రీశైలం క్షేత్రంలో ఇంకా కుల సత్రాలున్నాయట) ఆనాడు తిండి తినేచోటికి కూడా కులం ఉంది. భూర్జువా ఆధునికతకు ఆ పట్టింపు ఉండదు.

తాము తిరిగి వెనక్కి మళ్ళి తిరిగి చేపట్టలేని భూస్వామ్య యుగపు వృత్తులను గ్లామరైజ్ చేయటం సాకుతో సరికొత్త కుల ప్రేమికులొత్తున్న ఆధునికులు కూడా మనకున్నారు. 20 యేండ్ల స్వాతంత్ర్యానంతరం సోషలిస్టు జపం దేశమంతా హోరెత్తుతున్న కాలంలో, దాన్ని నిజమైన అర్థంలో మనకు బూర్జువా సంస్కృతి ఇంకా రాలేదని కొడవటిగంటి, రాచమల్లు రామచంద్రారెడ్డి పదే పదే చెప్పారు. అంటే మనం ఇంకా

సాంప్రదాయక అర్థంలో చారిత్రకంగా “కుల వ్యవస్థ” బలహీనంగా ఉన్న రంగం రాజకీయ వ్యవస్థ. మన వర్ణ వ్యవస్థలోని క్షత్రియులు ఊహాచిత్రం లాంటి వారే తప్ప వాస్తవం కాదు. (మిగిలిన వారంతా అవునని దీని అర్థం కాదు). మన నిచ్చిన మెట్ల కుల వ్యవస్థను, భూస్వామ్య వ్యవస్థను కాపాడిన వారిలో అత్యధికులు, నిచ్చిన మెట్లను కండబలంతో శాసించి రాజకీయ పీఠంపైకి ఎక్కగలిగిన వారేనన్నది మరువకూడదు. ఆనాటి పూడల్ రాజ్యాన్ని కాపాడిన మత వ్యవస్థపై గుత్తాధిపత్యం గల బ్రాహ్మణ వర్ణపు సాంఘికాధిపత్యం, ప్రశ్నించ వీలులేనిదిగా ఉండేది.

భూస్వామ్య, సామ్రాజ్యవాద సంస్కృతులనుండి బయటపడి ప్రజాస్వామికమైన (బూర్జువా) జాతీయ సంస్కృతిలోకి ప్రవేశించలేదన్నమాట. 65 ఏళ్ళ క్రితపు కాలం చెల్లిన ఆర్థిక - రాజకీయ - సాంఘిక - సాంస్కృతిక వ్యవస్థలతో నేటికీ మనం తెగతెంపులు చేసుకోలేదన్నమాట. సామాజిక విప్లవం ఆలశ్యమవుతున్నకొద్దీ వ్యర్థ పదార్థాలను వదిలించుకోలేనందువల్ల కుళ్ళు పెరిగినట్లే సాంస్కృతిక కాలుష్యం విపరీతమవుతోంది. చూడబోతే పాతదేమో పోయినట్టుంది. పట్టబోతే కొత్తదేమీ రానట్టుంది. కుక్క మూతి పిందెలు అంటారే... అలా జుగుప్సకరమైన వెర్రితలల క్షీణ సంస్కృతి వ్యాపిస్తుంది. ప్రస్తుతం మనం అలాంటి కంపు కొట్టే ఉక్కపోతలో జీవిస్తున్నాం.

మళ్ళీ కులం విషయానికొస్తే... అది నశించలేదు, సరికదా దాని కంపు కొత్త రంగాలకు ప్రసరిస్తోంది. మనం చర్చకోసం ఆర్థిక, రాజకీయ - సాంఘిక - సాంస్కృతిక అంశాలుగా ప్రత్యేకంగా మాట్లాడుకొన్న ప్రతి సారి గుర్తుంచుకోవలసినదేమంటే పై వేవి విడివిడి అంశాలు కావని, అణువణువునా కలివిడిగానే ఉంటాయనీ!

ఈ క్రింది విషయాన్ని ప్రస్తుత కాలపు సాంఘిక స్థితిని అర్థం చేసుకోవడానికి చెబుతున్న ఉదాహరణగా తీసుకుందాం. పాతకాలపు కుల వ్యవస్థ కల్పిస్తున్న నేటి సాంఘిక హోదాలు, ఆధునిక అధికార వ్యవస్థ నిర్మాణంలోని గ్రూప్ 1, 2, 3 & 4 అనే (క్యాబువల్ లేబర్ను పంచమ వర్ణమనుకుందాం) అధికార వ్యవస్థతో మిశ్రమమైతే మన ప్రభుత్వ కార్యాలయాలు, కళాశాలలు, ప్రభుత్వేతర సంస్థలనేకంలో ఎలా ఉంటుందో... ప్రస్తుత కుల వ్యవస్థ అలాంటి మిశ్రమ రూపాన్ని పొందింది. పట్టణాల వ్యవక్తులు - కుల సమూహాలు - వర్గాలు చేజిక్కించుకొని అనుభవించగలిగిన సంపదే వారి సాంఘిక హోదాలను నిర్ణయిస్తుంది. ఇక్కడ సంపద అనగానే డబ్బు లేక ధనం అని మాత్రమే భావించకూడదు. ఆర్థిక సంపత్తి, అధికార సంపత్తి, జ్ఞాన సంపత్తి అనే మూడు రూపాలలో సంపద ఉంటుంది. వాటిలో కీలకమైనది సాధారణంగా ఆర్థిక సంపత్తే.

ఎందుకంటే ఆర్థిక సంపత్తి అధికారాన్ని నిర్దేశించగలుగుతుంది. జ్ఞానాన్ని ధనబలంతో కొనుగోలు చేయగలుగుతుంది. ఆర్థిక సంపత్తి అభివృద్ధి వేగాన్ని పెంచడమో, తగ్గించడమో “అధికారం” చేయగలదు కాని దాని నిర్ణేత తాను గాదు. పై మూడు సంపదలు గల వర్గాలు, కలగలసిన మొత్తం వ్యవస్థ మీద గుత్తాధిపత్యాన్ని నెలకొలుపుకుంటాయి. పై మూడు సంపదలు విడివిడిగా గాని, కలివిడిగా కాని స్వంతం చేసుకోగలిగిన వ్యక్తుల - కుల, మత, ప్రాంత, సమూహాల - వర్గాల సాంఘిక హోదాలను అవి నిర్ణయిస్తాయి. పై సంపదలపై గుత్తాధిపత్యం గల వర్గాలు సాంఘిక పెత్తందారులై అగ్రకుల అహంకారాన్ని చేతల్లో చూపుతుంటారు. కుల తత్వాలను, కుల ద్వేషాలను పెంచి, పోషించి సొమ్ము చేసుకోగలిగిన స్థితిలో ఉండేదీ వర్గాలే. ఆధిపత్యం, పెత్తనం కొరకు వివిధ రంగాలలో సంపన్న ముఠాల నడుమ జరిగే వర్గాలు కూడా కుల రూపంలో వ్యక్తమవుతుంటాయి. నిమ్మకుల సమూహానికి, అగ్రకుల పెత్తందారులకు నడుమ జరిగే చాలా ఘర్షణల వెనుక (ధనిక - పేద) వర్ణ కారణాలు సాధారణంగా ఉంటాయి. కారణమేమంటే ఇందాకే మనం చెప్పుకున్నట్టు మనది వర్ణం - కులం. పూర్తిగా విడివడిన సమాజం కాదు కనుక మన అర్థవ్యూహంలో వ్యవస్థ లక్షణాల్లో ఇది కూడా ఒకటి.

నేడు అధికార పీఠాలైక్కుతున్న పాలక ముఠాలు ఎన్నికల ప్రక్రియను ధనం - కులం - గుండాయిజం - మద్యం అనే దుష్ట చతుష్టయాలు లేకుండా నిర్వహించలేక పోతున్నాయి. ప్రస్తుత కాలంలో కులాల్ని కూడగట్టుకోకుండా ఓట్లు - సీట్లు - అధికారం లేవు. అందుకే పోటీలుపడి కుల విష వృక్షానికి ఊపిరులూడుతున్నారు. అవినీతి, అక్రమార్జనలతో గడించిన ధన రాశులతో కులాల్ని బాగా బులిపిస్తున్నారు, బలిపిస్తున్నారు, ఎరవేస్తున్నారు, పోటీలు పడి కొనుగోలు చేస్తున్నారు, బలి పశువులుగా మారుస్తున్నారు, కుల ఘర్షణలు పెంచుతున్నారు.

“కలవారిని కాపాడే కులపోళ్ళు కావాలి!

లేనోళ్ళను చీల్చేటి కులచిచ్చు రేగాలి!

అధికార పీఠాలకు కులముండి తీరాలి”!

అన్నట్లు వ్యవహరిస్తున్నారు. ప్రస్తుతం కులాల్ని కాపాడుతున్న ప్రధాన శక్తి-పాలక రాజకీయ నీచ దళారి వ్యవస్థే. అందుకే రకరకాల ఎన్నికలలో పాల్గొనే వారితో సహా, కులాల్ని బలోపేతం చేస్తున్న ఎన్నికల ప్రక్రియలోని ఈ ప్రజాస్వామ్య వ్యవతిరేక లక్షణాలతో సంఘర్షణ తప్పనిసరి అనే చైతన్యం ఇప్పుడు పెరగాలి. ఎలాగోలా ఓట్లు, సీట్లు గడిస్తే చాలనుకునే వారంతా ప్రజా వ్యవతిరేకమైన నేటి కుల, వర్గ వ్యవస్థతో రాజీ పడుతున్నవారుగా భావించాలి!

‘కులం పునాదుల మీద ఒక నీతిని, ఒక జాతిని నిర్మించలేమని’ అంబేద్కర్ చెప్పినదాన్ని అక్షరాల నేటి రాజకీయ వ్యవస్థ ఋజువు పరుస్తోంది. సర్వాంతర్యామిలా అవినీతి అందలమెక్కింది. జాతీయ ప్రజాస్వామ్యం బూటకమై తన బీభత్స విషాద చిత్రాన్ని పరమ జుగుప్సాకరమైన వెకిలి హాస్యం క్రిందకు మార్చి ప్రదర్శించుకొంటోంది. ఒక చోట పెట్టుబడి పెట్టి ఎన్నికలలో గెలిచేవాడు మరొక చోట అమ్ముడు పోవడానికి సిద్ధంగా ఉన్నాడు. సామ్రాజ్యవాద ప్రపంచీకరణ, దురాక్రమణ శక్తులమీద, యుద్ధం చేయకుండానే, భారత పాలకులు తెల్లజెండానెత్తేశారు. వారికి ఎర్ర తివాచీలు పరిచారు. అమెరికావాడు భారత ప్రజాస్వామ్యాన్ని టోకుగా కొనుగోలు చేస్తున్నాడు. వివిధ జాతుల భారతీయులు ఐక్యంగా ప్రపంచీకరణాన్ని ఎదుర్కోనివ్వకుండా మత విద్వేషాల్ని, కులాల కుంపట్లను రగిలిస్తున్నాడు.

ఆర్థిక - అధికార - జ్ఞాన సంపదలను గుత్తగా కొద్ది మంది గుప్పెట్లో పెట్టుకున్న అగ్రకుల భూ, ధన స్వాములకు వ్యతిరేకంగా, అన్ని కులాలు, మతాలలోని శారీరక - మేథో శ్రామిక వర్గాల ప్రజానీకం పోరాడి “సమస్త” సంపదలను ప్రజాస్వామికం గావించడమనే నిర్మాణాత్మక ప్రత్యామ్నాయం తప్ప దానికి మరొక తేలిక దారి లేదు. సాహిత్య, సాంస్కృతిక రంగాలంటే భావ విప్లవ సాధనలు కనుక దళిత, శ్రామిక, మధ్యతరగతి వర్గాల ప్రజలు, మహిళలు, మైనారిటీలు సాగించే వివిధ రూపాల ఆందోళనలు, పోరాటాలు అంతిమంగా విశాల సామాజిక విప్లవం వైపు వీరంతా ఐక్యమత్యంతో నడిచేందుకు భావ విప్లవం దోహదపడాలి.

అంబేద్కర్ అన్నట్లు “కులాల్ని నిర్మూలించాలంటే దానికి ఆధారంగా కల్పించబడ్డ దైవికతను, దాని మత ధర్మశాస్త్రాల పవిత్రతలనూ ముందు నిర్మూలించాలి” కనుక కులానికి శాశ్వతత్వాన్ని ఆపాదించే మత విశ్వాసాల్ని, ఈ సమాజాన్ని మార్చటంలో మానవయత్నం పట్ల కలిగించే అపవిశ్వాసాల్ని, పూర్వజన్మ సుకృతాల్లాంటి కర్మసిద్ధాంతాల్ని ఓడించాలి! కులానికి-మతానికి సమాజాన్ని ప్రగతిశీలతవైపు నడిపించే శక్తి ఉడిగిపోయిందనే శాస్త్రీయ చింతనను, కుల దురహంకారాల్లోని ఆత్మవంచనను, కులతత్వంలోని కపటత్వాన్ని పాలకవర్గాల రిజర్వేషన్ పాలసీలలోని కుట్రను, దళిత, బహుజన, మైనారిటీలు రిజర్వేషన్ పొందటంలోని న్యాయాన్నీ భావజాలరంగం ద్వారా, సాంస్కృతికోద్యమం ద్వారా రచయితలు కృషిసల్పాలి. సాంఘిక సంస్కరణలను ప్రోత్సహిస్తూనే సామాజిక విప్లవాన్ని వేగవంతం గావించడంలో, కుళ్ళి కంపుకొడుతున్న వ్యవస్థనుండి విముక్తి సాధించడంలో సాహిత్యం తన చురుకైన పాత్రను మరింతగా పోషించాలి, జాతి అప్పుడే బలపడుతుంది. తన కాళ్ళపై తాను నిలబడగలుగుతుంది!

(ప్రజా సాహితీ - మే, 2012 సంచిక సౌజన్యంతో)

1. క్రాంతికార్ రచనలు -1

పుటలు : 36, విరాళం : రూ. 10/-లు

ఇందులోని వ్యాసాలు : 1) బౌద్ధం ఆనాటి సాంస్కృతిక విప్లవమే! బుద్ధుడు సాంస్కృతిక విప్లవ కారియే! 2) ఈనాటి హిందూ దేవాలయాలు ఆనాటి బౌద్ధ ఆరామాలు కావా? 3) ప్రత్యామ్నాయ సంస్కృతి అంటే ఏమిటి? 4) ధ్యానం వల్ల జ్ఞానం కలుగదు! 5) ఆధునిక హేతువాద వైతాళికుడు - త్రిపురనేని 6) ఈ చారిత్రక సత్యాలను కాదనగలరా? 7) క్రాంతికార్ రచనలు - ప్రచురణలు 8) మతత్వ సమాజాన్ని రూపుమాపుదాం! 9) “నీదేకులం? నీదేమతం?” అడిగితే చెప్పాల్సిన పనిలేదు 10) మానవతకు శత్రువులు - మిత్రులు! 11) శాస్త్రవేత్తలా - ఛాందసవేత్తలా? 12) విగ్రహాల విధ్వంసం పోరాట రూపమా? 13) అభ్యుదయవాదులారా ఆలోచించండి! 14) అక్రమ, అనంత సంపదను జాతీయం చేయాలి! 15) నా అంతిమ సందేశం !!! హేతువాదం పత్రికల్లో ప్రచురితమైన 15 వ్యాసాల సంకలనం!

ఇందులో ప్రధానంగా బుద్ధుని మీద, బౌద్ధం మీద చారిత్రక బౌతికవాద, శ్రామిక వర్గదృక్పథంతో, మార్క్సిస్టు దృక్పథంలో, హేతుబద్ధంగా రాసిన వ్యాసం - ఆవశ్యంగా అధ్యయనం చేయదగిన, చర్చించదగిన ప్రాతిపదిక గల రచన. ముఖ్యంగా మార్క్సిజంపైన, హేతువాదంపైన గల శృతిమించిన, పచ్చిగుడ్డి వ్యతిరేకతను వాంటి చేసుకొని - పుస్తకాలపైన పుస్తకాలను గిలికి పారేసి, పుటలకు పుటలు పాడుజేసే “మహా మేధావులు” అనుకొనేవారు, బౌద్ధంపైన తమకే గుత్తాధిపత్యం ఉందని భ్రమిస్తే రాతగాళ్ళు - వారిలో కొంచెమైనా మిగిలిన హేతుబద్ధితో, నిబ్బరంగా, నిగ్రహంగా ఈ వ్యాసాన్ని అధ్యయనం చేసి, పునరాలోకించుకోగలరా? అసలంతవరకూ శ్రామిక వర్గ, మార్క్సిస్టు దృక్పథం కలిగిన వారెవ్వరూ బుద్ధుణ్ణి గురించి కానీ, బౌద్ధం గురించినానీ రాయలేదనీ, ఒక వేళ ఎవరైనా ఒకరు రాసిఉన్నా వారు బౌద్ధానికి వ్యతిరేకంగానే, నెగిటివ్గానే రాసారని ప్రచారం చేస్తోన్న మహా ప్రబుద్ధులు కూడా లేకపోలేదు. శ్రామిక వర్గ పక్షపాతియైన రాహుల్ సాంకృత్యాయన్ రచనలను ఒక సారి చదవమని వారిని కోరుతున్నాను. రాహుల్జీ రచనలను వివిధ భాషల్లో వారి అనువాదాలను ప్రచురించి, ప్రచారం చేసిందీ కమ్యూనిస్టులు, వారి ప్రచురణ సంస్థలేనన్న నగ్న సత్యాన్ని గుర్తించగలరా మహానుభావులారా?

తెలుగులో కూడా ఏటుకూరి బలరామమూర్తిలాంటి తాత్వికులు, మేధావులు, రచయితలెందరో - బౌద్ధం గురించి రాసిన నగ్న సత్యాన్ని కాదనగలరా ప్రబుద్ధులారా? ఇప్పటికైనా ఇంగ్లీషు, తెలుగు వివిధ భాషల్లో రాసిన పుస్తకాలను (ఇప్పుడవి బజార్లో దొరకకపోవచ్చు. కొన్ని గ్రంథాలయాల్లో, మిత్రుల వద్ద లభించవచ్చు) సేకరించి, వాటిని లోతుగా అధ్యయనం చేసి, హేతువాద, సాంస్కృతిక విప్లవంలో భాగస్వాములౌతారని ఆశించవచ్చా?

ఇక ఇందులోని “ధ్యానం వల్ల జ్ఞానం రాదనీ, మానసిక వికాసం, వివేకం కలుగదు!” అనే నాలుగో వ్యాసం కూడా అదే స్థాయిలో రాసిన ప్రమాణిక రచన! ఈనాడు బౌద్ధులమని చెప్పుకుంటున్న కొందరు, బౌద్ధం మౌలిక సూత్రాలను గాలిలోకి వదిలివేసి, అబౌద్ధికమైన - విపశ్యనా, వగైరా ధ్యానాల మహా సముద్రంలో పడి, కొట్టు మిట్టాడుతున్నారు. వేలాది ధ్యాన కేంద్రాలనూ, అశ్రమాలను, శిక్షణా కేంద్రాలను దేశ దేశాలలో స్థాపించి, యోగ, ధ్యానాలను పక్కా కార్పొరేట్ వ్యాపారంగా మార్చి కోటాను కోట్లు దండుకుంటున్నారు. వేలాది కోట్ల ఆస్తులను పెంచుకుంటున్నారు. రజనీష్, రామ్ దేవ్ బాబా లాంటి జగత్ జెంట్రీలు ముందుకు అడుగెయ్యాలంటే విమానయానాలే! ఇవ్వాలి ధ్యాన జిల్లా రేపు ధ్యాన రాష్ట్రం, ఎల్లుండి ధ్యాన భారత్, తర్వాత ధ్యాన జగత్ నిర్మిస్తానని ఏళ్ళతరబడి బూటకపు వాగ్దానాలు

గుప్పిస్తోన్న సుభాష్ పత్రి యొక్క పిరమిడ్ ధ్యానం, రజనీష్ సంభోగ ధ్యానం, వగైరా, వగైరా ధ్యానాల బూటకత్వాన్ని, అబౌద్ధికత్వాన్నీ, అహేతుకత్వాన్నీ ఈ వ్యాసంలో చక్కగా బట్టబయలు చేయటం జరిగింది. అంతేకాదు వివిధ ధ్యానాలవల్ల కలిగే అనేక నష్టాలు, జబ్బులు గురించి శాస్త్రీయంగా విశదీకరించడం జరిగింది. ఈ వ్యాసాన్ని అందరూ, ప్రత్యేకంగా ధ్యాన ప్రబుద్ధులు నిబ్బరంగా, నిగ్రహంగా, లోతుగా అధ్యయనం చేయాల్సిన రచన ఇది. వారు దీనిని చదివి పునరాలోచించుకోగలిగితే, ధ్యానాన్ని విడనాడి, అసలు సినలైన బొద్దులుగా మారగలిగితే, అలా జీవించగలిగితే సమాజానికి వారెంతో సుకర్మ చేసినవారౌతారు కదా!

2. యజ్ఞ యాగాదులు ఎందుకోసం? ఎవరికోసం?

పుటలు 32, ఖరీదా 10/రూ॥లు

ఇందులో ఏప్రిల్ 21 నుండి మే 2వ తేదీ వరకు ఎటపాకలో సుమారు 2 కోట్ల ప్రజా ధనాన్ని వెచ్చించి, కోటాను కోట్లు దండుకున్న “అతిరాత్రం” సోమయాగం సందర్భంగా “హైటెక్ యాగ ప్రయోజనాలను శాస్త్రీయంగా నిరూపిస్తే పదికోట్ల రూపాయల బహుమతి!!!” ఆంధ్రప్రదేశ్ హేతువాద సంఘం సెనాల్ చేసిన సంచలనాత్మక కరపత్రంతో పాటు, అతిఘోరంగా విఫలమైన అతిరాత్రం యాగం, అతిరాత్రం వెనుక ఆర్.ఎస్.ఎస్., వేదంలో వున్నట్లు యధాతథంగా యజ్ఞాలు, యాగం చేయగలరా, ఏ విలువల పెంపుకీ అతిరాత్రం?, ప్రసన్నంకాని దేవతలు, అతిరాత్రం అంతా ఒక పెద్ద బూటకం - కోట్లు దండుకునే కుతంత్రం!, అతిరాత్రం - అతిమూత్రం, అశనిహోత్రం, అతిరాత్రం యాగం బూటకాన్ని బట్టబయలు చేసిన ఆం. ప్ర. హేతువాద సంఘం యొక్క జనచైతన్య ఉద్యమం, రెండు గేయాలు. మొత్తం 11 వ్యాసాలున్నాయి. ఇందులోని రచనలన్నీ యజ్ఞయాగాల బండారాన్ని బట్టబయలు చేసేవే.

3. క్రాంతికార్ దళిత కవితలు అక్షర అస్థాలు-శస్త్రాలు

ప్రచురణ : దళిత చైతన్యవేదిక, ఖమ్మం. ఖరీదా రూ. 10/-లు

క్రాంతికార్ రచనలు-2గా వెలువడిన ఈ సంకలనంలో హేతుబద్ధమైన 21 కవితలున్నాయి. అవన్నీ దళితులపై దాడులు సంభవించినప్పుడూ, దళిత సమస్యలు ఉత్పన్నమైనప్పుడూ 1985 నుంచి వివిధ కాలాల్లో రాసినవే.

ఇందులో “కులగణ్ణి” అనే మినీ కవితలో “ఏ దేశమేగినా ఎందు కాలిడినా పొగడాలిరా మీ కులాన్ని! వదలకురా స్వకుల జాధ్యాన్ని! బరకాలిరా కులం తీటను! సాకాలిరా స్వకుల సంఘాలను!” మన సమాజంలో గిడ్డసబారిపోయిన పోయిన కుల తత్వానికిది ప్యారడీగా వుంది. “కులాన్ని కౌగలించుకుంటే...!”లో “గీతినకొద్దీ కులం దురద! గీకబుద్ధవుతుంది బరబరా! సమ్మ సమ్మగా వుంటుంది కులం తీట.... అంటుకుంటే వదలదు కుల జాధ్యం! అదో విచిత్రమైన అంటురోగం”, “కులం ఊబిలో కూరుకుపోతే! మరచిపోతావు మానవత్వం” అని కుల తత్వాన్ని వాస్తవికంగా చిత్రీకరించారు. “సాధ్యమా కుల నిర్మూలన” అనే కవితలో “కులంతో స్వలాభం! పిండుకుంటున్నంతకాలం...” “ఎలా నెరవేర్చగలం కుల-నిర్మూలనా కర్తవ్యం!”, “కులం బరుదులతో / కులం బురదలో / జలకాలాడుతున్నంతకాలం / కుల నామాలతో / పెట్టినామాలు / గర్వంగా ధీటుగా పెట్టుకున్నంతకాలం!” ...కులం తప్పెట్లు మ్రోగిస్తున్నంతకాలం... కుల-సంఘాలతో కులుకుతున్నంతకాలం! సాధ్యమా ఎన్నటికైనా! అంబేద్కర్ ఆశించిన / కులాన్ని సమూలం నిర్మూలించడం???” అనే ప్రశ్నకు మనమంతా ముఖ్యంగా దళిత నాయకులంతా సమాధానం చెప్పుకోవాల్సిన అవసరం వుంది. ఇందులో కులం, దళితుడు ధ్వజమెత్తితే, మా పల్లె-మా గూడెం, నేనుకాదు నీచం, కులం-రాజకీయం, ఓ కులమా!, మారాం మేము, ఎన్నాళ్ళు, ఇంకెన్నాళ్ళు?, కులస్వామ్యం, స్వీయ గౌరవం, దళారితనం,

మేల్కొల్పండోయ్, పరాన్న బుక్కు సాగించుదాం ప్రతిఘటనా పోరాటం! మొదలగు అర్థవంతమైన కవితలు వున్నాయి. అన్నీ తనదైన ప్రత్యేక శైలిలో హేతుబద్ధంగా రాసినవే కావడం గమనార్హం. పుస్తకావిష్కరణ 24-7-2012న మహబూబాబాద్‌లో జరిగిన గుజ్జుం జాషువా 42వ వర్ధంతి సభలో “క్రాంతికార్ దళిత కవితలు” సంకలనాన్ని దళిత కవులు, కళాకారులు ఆవిష్కరించారు.

విశ్లేషణాయుతమైన, సమాచారపూరితమైన ఈ పై మూడు పుస్తకాలను ప్రజల్లో ప్రచారం చేయాల్సిన ఆవశ్యకత నేడెంతైనా వుంది. అందుకోసమే అందరికీ అందుబాటులో ఉండేటట్లుగా విరాళం కేవలం పదిరూపాయలే పెట్టడం జరిగింది. ఎక్కువ కాపీలు కావాలనుకునేవారు పుస్తకం యొక్క విరాళాన్ని ఎం.ఓ. చేస్తే బుక్ పోస్టులో పంపుతారు. ప్రతులకు, హేతువాదం ప్రచురణలు, బుద్ధభవన్, 11-1-88, తెనిస్ నగర్, ఖమ్మం-507 001, సెల్ : 9177280712, 9396735271 ను సంప్రదించగలరు.

4. కడుపుమండిన గోస (తెలంగాణ తండ్లాట)

రచన : తవనం గోవర్ధన్, కపిలవాయి రవీందర్, వెల : రూ. 120/-లు

ప్రతులకు : శ్రీకారం పొండేషన్ సోషల్ వెల్ఫేర్ సొసైటీ, 1-7-77, రెవిన్యూ కాలనీ, సుబేదారి, హన్మకొండ-506 009, సెల్ : 7386775678, 8341287633

225 ఏళ్ళ తెలంగాణ గురించి 232 పుటలలో చెప్పిన సంక్షిప్త చరిత్ర. మొదటి అధ్యాయంలో నిజాం పాదుషాల పాలన గురించి, 2వ అధ్యాయంలో సైనికపాలన గురించి, ఆంధ్రప్రదేశ్ ఏర్పాటు వరకు, తర్వాత 1964 ఉద్యమం, కమిటీల భాగోతం, 1994-2001 నుంచి ఈనాటి వరకు జరిగిన తెలంగాణ ఉద్యమం గురించి వివరించారు. తర్వాతి అధ్యాయాల్లో ముఖ్యమైన ఉద్యమకారుల గురించి, నిజాం వ్యతిరేక పోరాటం నాటి కవులు, సాయుధ పోరాట వీరుల గురించి తెలంగాణ స్థితిగతులు, పది తెలంగాణ జిల్లాల చరిత్ర సంక్షిప్తంగా వివరించారు. తెలంగాణ ఉద్యమ కారులకు ఎంతో సమాచారం, స్ఫూర్తినిచ్చే ఈ పుస్తకాన్ని ఉద్యమకారులు తప్పక చదవాల్సిందే. “గోస” అనే పేరు ఒక్కటే యాసలో ఉంది కాని మొత్తం పుస్తక రచన సమస్తం తెలుగు వారందరికీ అర్థమయ్యే భాషలోనే ఉంది. “గోస” అని యాస పేరుపెట్టిన రచయితలు “చాప్టర్ - 1, చాప్టర్ - 2,” అని ఇంగ్లీషులో పెట్టటం గర్వనీయమైనది! “చాప్టర్”కు తెలుగుపదం వారికి తెలియదా? లేక కావాలనే పెట్టారా? అర్థం కాలేదు.

5. అంబేడ్కర్ ఓ అగ్ని ప్రవాహం ! విగ్రహ విధ్వంస నిరసన కవిత్యం !!

వెల : 20/ రూ., ప్రతులకు : అనిశెట్టి రజత, 3-12-60, కుమారపల్లి,

హన్మకొండ-506 001, సెల్ : 98482462

ఔను ముమ్మాటికీ నిజమే. విగ్రహాలను అవి ఎవరివైనా, ఏ ప్రాంతం వారివైనా కావచ్చు. విధ్వంసం చేయడం, వికారం చేయడం, అవమానపర్చడం ఈ గేయ ఖండికల్లోని కవులు ఘంటాపథంగా చెప్పినట్లుగా నీచాతినీచమే. ఆ దుర్మార్గం అమానుషత్వమే.

విగ్రహాల విధ్వంసం పోరాట రూపం కాదు! విగ్రహాలను ధ్వంసం చేయడం వల్ల ఏ ఉద్యమాన్నీ, పోరాటాన్నీ నిర్మించలేం. సరికదా ఏ భావజాలాన్నీ, ఆలోచనావిధానాన్నీ, తాత్వికతనూ, ధార్మికతనూ రూపుమాపలేం అనేది అందరూ ఎరిగిన నగ్నసత్యమే. అలా కాక విగ్రహాలను ధ్వంసం చేయడం వల్ల ఉద్యమాలు అణగారిపోతాయని, భావజాలం రూపుమాసిపోతుందనీ తెలివిగల రాజకీయవాదులు/నాయకులు ఊహించారు. ఇదెప్పుడూ ఏ ఒక్క పార్టీ పోరాట రూపం కాదు. కాకపోగా అలాంటి దుశ్చర్యలు ప్రజల వ్యతిరేకతనూ తిరస్కారాన్ని ఎదుర్కొంటాయి. ఇది నిన్న ముఖ్యంగా కోస్తాంధ్రలో ఉప్పతిల్లిన అంబేడ్కర్ విగ్రహాల వరుసవారి విధ్వంసకాండ పట్ల ఎంతనిజమో గడచిన సంవత్సరము ఫిబ్రవరి 10న తెలంగాణ

జె.ఎ.సి. అధ్యక్షుడు కోదండరాం సమక్షంలో పాల్పడిన ట్యాంక్ బండ్ మీద విగ్రహాల ధ్వంసం కాండపట్ల కూడా అంతే నిజం! ట్యాంక్ బండ్ విగ్రహాల విధ్వంసాన్ని కీర్తిస్తూ, సమర్థిస్తూ, మెచ్చుకుంటూ కవితలు రాసిన పుస్తకం - “దిమ్మిస” వెలువరించిన కవులు - ఘోరమైన అంబేద్కర్ విగ్రహాల విధ్వంస కాండపై మౌనంగా ఉన్నారెందుకు? వారెందుకు మరో కవితా సంకలనాన్ని వెలువరించలేకపోయారు? ఆ పుస్తకాన్ని ‘హేతువాదం’ పదవ సంచికలో పరామర్శిస్తూ - “విగ్రహాల విధ్వంసం ఒక పోరాట రూపమా?” అని ప్రశ్నించటమే గాక, విగ్రహ విధ్వంసకులకూ, వాటిని సమర్థిస్తూ చావు మేళాలు మోగించే కవిపుంగవులను తార్కికంగా పునరాలోచించుకోమని మార్గనిర్దేశన చేయటం కూడా జరిగింది! ఐతే అంబేద్కర్ విగ్రహాలను విధ్వంసం చేయడాన్ని నిర్ద్వంద్వంగా నిరసించిన మహానుభావుల్లో అనేక మంది ట్యాంక్ బండ్ విగ్రహ విధ్వంస కాండకు ఎందుకు దైర్యంగా తమ నిరసనను వెల్లడించలేకపోయారు? వారే సమాధానం చెప్పుకోవాలి!

“అంబేద్కర్ ఓ అగ్ని ప్రవాహం”లోని పంచకవులు అందరూ అంబేద్కరిజంలోని ఆశయాలను తమతమ గేయాల్లో చక్కగా విడమర్చి చెప్పారు.

ఆదిమ మానవులు, గణరాజ్యాలు, జాంబవుడినీ, శంబూకినీ, ఏకలవ్యనీ, అరుందతినీ తమ బంధువుగా, సోదరులుగా - బాబాసాహెబ్ బడిపిల్లలం అనే కవితలో చెప్పారే కాని హేతువాదులైన బుద్ధుణ్ణి, లోకాయతులను, చార్వాకులను ప్రస్తావించకపోవడం లోపమే!

అనిశెట్టి రజిత రాసిన “అమలినుడు”లో “కరుడుకట్టిన కుల సమాజాన్ని సవాల్ చేసిన విప్లవకారుడు అంబేద్కర్ అంటే కంటికి కనిపిస్తున్న విగ్రహరూపం కాదు పడగొట్టడానికి” అని అర్థవంతంగా చక్కగా వర్ణించిన రజిత - “ప్రపంచంలోనే ఎక్కువ ప్రతిమలున్న అంబేద్కర్ విగ్రహాలను” ఎన్ననీ, ఎక్కడనీ కూల్చేస్తారు...? అని ప్రశ్నించడం, ఊరూరునా, వాడవాడలా విగ్రహాలు, గుడులు స్థాపించడం, హిందువుల రీతిగా పూజలు జరపుకోవడం, పాలతో అభిషేకాలు, వగైరాలు - అంబేద్కర్ విధానానికే వ్యతిరేకం కాదా? అసలు అంబేద్కర్ శక్తి వేలాది విగ్రహాల్లో లేదు. ఆయన ఆశయాలు, సిద్ధాంతాల్లో ముఖ్యాతి ముఖ్యంగా “కుల-నిర్మూలన” సిద్ధాంత ఆయుధంలో ఉంది. కుల-నిర్మూలనా విధానాన్ని ప్రచారం చేయని వారు, ఆమోదించినా, ఆలోచించనివారు - అంబేద్కర్ మార్గీయులు అని చెప్పలేం. వారు మాటల్లోనే అంబేద్కర్ వాదులు. ఈనాడు మనమంతా అంబేద్కర్ ‘కుల-నిర్మూలనా విధానాన్ని అమలు చేసే కృషి కొనసాగిస్తున్నామా? లేదా కుల-వ్యవస్థను మరింత కాంక్రిటైజ్ చేసే కృషిలో నిమగ్నమై ఉన్నామా? అన్నది మనందరం లోతుగా పునరాలోచించుకోవాల్సిన ఆవశ్యకత నేడెంతైనా ఉంది.

నల్లెల రాజయ్యగారు రాసిన “ఆశల వాహిక”లో కూడా అంబేద్కర్ ను “కుల, మత రహిత సమాజానికై అనునిత్యం పరితపించిన ప్రజ్ఞాశాలి”గా ఎంతో సబబుగా పేర్కొన్నాడు. ఇక్కడా పై ప్రశ్నే - మనమంతా దానికోసం ఏం చేస్తున్నామనేదే ఎదుర్కొంటున్నాం.

“విగ్రహం మాట్లాడదు.... ఎటూ కదలదు” అని గొడిశాల సదానందం అన్నారు! ‘చలనం’ గేయంలో. ఔను - ‘బోధించేది, కదిలించేది, ఉద్యమించేది విగ్రహం కాదు - మహాశయుని ఆశయాలు, సిద్ధాంతాలు మాత్రమే! వాటిని చిత్తశుద్ధితో ఆచరించడమే మన విధి! పిట్ట సాంబయ్య కవిత “ఆత్మగౌరవ పతాకలో” అంబేద్కర్ అంటే నేడు అందరి వాడుగా చూడలేని, కొందరికే పరిమితం చేసిన సంకుచిత ప్రతిబింబం” కాదనీ, జాషువా పేర్కొన్న “విశ్వనరుడు” అని చెప్పారు.

దండ్రీ రాజమౌళిగారు “మళ్ళీ జన్మించు” కవితలో “అడుగుడుగునా దళితులపై ఉక్కుపాదం మోపుతున్న అగ్రవర్ణ దురహంకారాన్ని - ఖండ ఖండాలుగా చేసే ఖడ్గమై! నీవు రావాలి! నీవు మళ్ళీ జన్మించాలి!” అని కలగనడం తప్పు! అంబేద్కర్ కాదు ఎవరూ మళ్ళీ జన్మించరు! అలా కలగంటూ చేతులు ముడుచుకోవటం - పలాయనతత్వమౌతుంది. అంబేద్కర్ ఆశయాన్ని కుల నిర్మూలనా పోరాటాన్ని చిత్త శుద్ధితో, దీక్షతో నిరంతరం కొనసాగించడం ద్వారానే, కుళ్ళి కంపుగొడ్తున్న కుల వ్యవస్థను అంతమొందించడం సాధ్యమౌతుందని మనమంతా గుర్తించాలి. మన ఉద్యమాలు, పోరాటాలు ఆ దిశలోనే పయనించేటట్లు మనమంతా కృషి చేయాలి!

అతీత శక్తులున్నాయని నిరూపిస్తే పది కోట్లు ఇస్తాం!

- ఆం. ప్ర. హేతువాద సంఘం రాష్ట్ర అధ్యక్షులు క్రాంతికార్ సవాల్ మానవాతీత శక్తులు, దైవశక్తులు, మాయలు, మహిమలు, మహాత్మాలు, చెతబడి, బాణామతి వగైరాలు ఉన్నట్లు నిరూపించినా... వాటిని తమపై ప్రయోగించినా లేదా అవి నిజమైనవని నిరూపించగలిగితే రూ. 10 కోట్లు ఇస్తామని హేతువాద సంఘం రాష్ట్ర అధ్యక్షులు క్రాంతికార్ సవాల్ విసిరారు. శనివారం వైరా వచ్చిన ఆయన విలేజురులతో మాట్లాడారు. యజ్ఞయాగాల వల్ల ప్రయోజనాలు శూన్యమని, కోట్లాది రూపాయల ప్రజల సొమ్మును దండుకోవడానికే ఈ ఎత్తుగడలు వేస్తున్నారని ఆరోపించారు. రాష్ట్ర వ్యాప్తంగా వర్షాలు పడాలని వరుణయాగం నిర్వహించారని, చిన్న చినుకు కూడా పడలేదని చెప్పారు. భద్రాచలంలో అతిరాత్రం పేరుతో చేసిన యాగాలు ప్రజల్లో మూఢ విశ్వాసాలు పెంచి పోషించేందుకేనని విమర్శించారు. రక్తదానం, నేత్రదానం ప్రధానంగా అవయవాల దానం, శరీర దానం చేయడం వల్ల ప్రాణదానం చేసినవారమవుతామని ఆయన పేర్కొన్నారు. ఇప్పటికే వీటి పేరుతో హేతువాద సంఘం ప్రజలను చైతన్యవంతం చేస్తుందన్నారు. ఆది మూలకణాన్ని దైవకణం అంటున్నారని, అది ముమ్మాటికీ తప్పేనన్నారు. ఏ వేదాల్లో కూడా ఆది మూలకణాన్ని దేవుడు కనుగొనబడినట్లు లేదని వెల్లడించారు. మూడు దశాబ్దాలకు పైగా ప్రజలను శాస్త్రీయంగా ముందుకు తీసుకెళ్ళడానికి హేతువాద సంఘం కృషి చేస్తోందని చెప్పారు. గాలిలో నుండి విభూది తీయడం కేవలం గారడి ట్రిక్కు మాత్రమేనని, అది బాబాలు, దొంగస్వాముల మహిమ కానేకాదని, నిప్పులపై నడిచేవారికి అతీతశక్తులు ఏమీలేవనీ, వీటిని పలు వేదికల మీద ఇప్పటికే తాము చేసి నిరూపించామని చెప్పారు. ప్రజల్లో అజ్ఞానం పోనంతకాలం దొంగస్వాములు, బాబాలు పుట్టుకొస్తూనే ఉంటారని, వారిని నమ్మడం వల్ల ప్రజలు మరింత పేదరికంగా మారుతున్నారని, దొంగస్వాములు కోట్లకు పడగలెత్తుతున్నారు. ప్రజలు చైతన్యవంతమైనరోజు దొంగస్వాముల, బాబాల ఆటలు సాగవన్నారు!

(7-7-2012న ఖమ్మం జిల్లా, వైరా మండలకేంద్రంలో పత్రికా విలేఖరులకు క్రాంతికార్ ఇచ్చిన ఇంటర్వ్యూ) (జులై 8, ఆంధ్రప్రభ దినపత్రిక, ఖమ్మం జిల్లా ఎడిషన్ సౌజన్యంతో)

హేతువాదం పత్రిక పోషకులు

1) గాలి రామచంద్రయ్య, సూర్యాపేట	రూ. 1000-00
2) మూర్తిగారి జనార్థన్, భువనగిరి	రూ. 500-00
3) గుమ్మడి వెంకటయ్య, ఆత్మకూరు-524 322	రూ. 300-00

100 రూ॥లు సంవత్సర చందా పంపినవారు

1) స. వెంకటరత్నం, అమలాపురం (స.వే.రా), 2) గౌని వీరయ్య విజ్ఞాన కేంద్రం, మద్దివంచ, వరంగల్ జిల్లా, 3) గడ్డం వెంకట్రామయ్య విజ్ఞాన కేంద్రం, బయ్యారం, ఖమ్మం జిల్లా, 4) బోడ శ్రీనివాసరావు, లెక్చరర్, ఏలూరు, 5) మధు విద్యాలయం, ప్రిన్సిపాల్, వైరా, 6) గుమ్మడి వెంకటయ్య, ఆత్మకూర్.	
మే 20 నుంచి జులై 30 వరకు వచ్చిన చందాలు	రూ. 2400-00
మే సంచిక వరకు ఉన్న మిగులు	రూ. 960-00
జులై 30 నాటికి ఉన్న మొత్తం	రూ. 3360-00
ఆగస్టు సంచిక ముద్రణ, పంపిణీ ఖర్చులు	రూ. 5,200-00
తరుగు	రూ. 18,40-00

హేతువాద మిత్రులారా, అభిమానులారా !

ఆర్థిక ఇబ్బందుల మూలంగానే “హేతువాదం” పత్రికను నెలనెలా తీసుకరాలేకపోతున్నాము. పత్రిక ఆర్థిక పరిస్థితి గమనించి పత్రిక కొనసాగటానికి మీవంతు తోడ్పడగలరని మనవి చేయుచున్నాము.

- హేతువాదం నిర్వహణ కమిటీ

పాఠ్య పుస్తకాలలోని కార్టూన్లు తొలగింపు నిర్ణయం అసమంజసం! అవాంఛనీయం!

-సుప్రసిద్ధ చరిత్రకారులు, తత్వవేత్తలూ, మేధావుల ఖండన!

“11వ తరగతి పాఠ్య పుస్తకంలో ఉన్న ఎన్నో కార్టూన్లలో గల ఒక వ్యంగ్య చిత్రం కొంత మంది మనసులను గాయపరిచేటట్లు ఉన్నందున పార్లమెంట్‌లో చాలా మంది సభ్యులు అభ్యంతరం తెలిపినందున - మానవ వనరుల అభివృద్ధి శాఖా మంత్రి కపిల్ సిబాల్ ఆ కార్టూన్‌ను తొలగిస్తామనీ, అంతేకాక అంతే గాయపరచగల శక్తి ఉన్న అదే పుస్తకంలోని యితర వ్యంగ్య చిత్రాలను కూడా పరిశీలించి తొలగించే అవకాశముందని అప్పటికప్పుడే ఆ సభలోనే ప్రకటించడం మా దృష్టికి వచ్చింది. ఆ నిర్ణయం సరైనదా, కాదా అనే విషయమటుంచి, అసలు అలాంటి విషయాన్ని (పాఠ్య పుస్తకాల ప్రణాళికలోని ఒక అంశాన్ని కేవలం స్వయంగా ఒక మంత్రి లేదా మంత్రి వర్గం యొక్క విచక్షణాధికారంగా ఉండకూడదు. అది ప్రభుత్వం పాటించే విచక్షణాధికారంగా ఉండరాదు! అలాంటి విషయాలు అప్పుడప్పుడూ ఉత్పన్నం కావడం, ఎదురు కావటం సహజం. కాబట్టి అట్టి తరుణంలో సరైన విధి-నిర్ణయాలను రూపొందించుకోవల్సిన అవసరం ఉంది. అట్టి సందర్భాలలో విద్యావేత్తలు, నిపుణులతో కూడిన ఒక కమిటీని వేయాలి. వివాదాస్పదమైన ప్రతి అంశాన్ని వారి పరిశీలనకు లోను చేయాలి. తద్వారా రకరకాల రాజకీయ, తదితర వత్తిడుల మూలంగా మన విద్యావేత్తలు, నిపుణులు రూపొందించిన పాఠ్యప్రణాళికలోని అంశాలను కేవలం ఆ శాఖకు చెందిన మంత్రులే ఏక పక్షంగా నిర్ణయించకూడదు.

పాఠ్యపుస్తకం యొక్క సలహాదారులో ఒకరైన ప్రొఫెసర్ సుహాస్ పాల్నికర్ కార్యాలయంలోకి ఒక వర్గానికి చెందిన కొంతమంది వ్యక్తులు జొరబడి సాగించిన అరాచకాన్ని మేము గట్టిగా, నిర్ణయదృష్టంగా ఖండిస్తున్నాం! అట్టి అరాచకం, దౌర్జన్యకాండ దా!! బాబాసాహెబ్ రూపొందించిన ప్రజాస్వామిక విలువలకు మౌలికంగా విరుద్ధం, విఘాత పరిచేవి. అట్టి ప్రజాస్వామిక విలువలను రూపొందించినందుకే భారతీయులంతా అంబేద్కర్‌ను ఆరాధిస్తారు!”

ఈ ప్రకటనపై సంతకం చేసినవారు : రొమిలా థాపర్, ప్రభాత్ పట్నాయక్, జోయ్ హాసన్, అమితాబ్ కుందు, ముషిరుల్ హాసన్, పి.చంద్రశేఖర్, ప్రళయ్ కానుంగో, గోపాల్ గురు, జయతి ఘోష్, రామ్ రహ్మాన్, ఎస్.కె.శర్మ, సుద్ధవ దేశపాండే, రాజేంద్రప్రసాద్, పి.కె. శుక్ల, ఎం.కె.రైనా (సహమత్, న్యూఢిల్లీ మే 15, 2012) (కమ్యూనలిజం కంబాట్, జూన్ సంచిక నుండి)

పాఠకుల స్పందన

1) మే నెల 'హేతువాదం'లో అతిరాత్ర యాగం బండారం బయటపెట్టారు. పత్రికను చాలా బాగా తీర్చిదిద్దుతున్నారు. మీరు హేతువాదం అభివృద్ధికి విసుగుచెందని విక్రమార్కుడిలా కృషి చేస్తున్నందులకు అభినందనలు. ఎంతో మందికి స్ఫూర్తి కలిగించే మీలాంటివాళ్ళు నేటి సమాజానికి ఎంతో అవసరం. -షరీఫ్‌గోరా, హైదరాబాదు. సెల్ : 9849546739

2) పత్రికలో అన్ని వ్యాసాలు చాలా బాగున్నాయి. పైకి చిన్న పత్రికలా చకచకా, త్వరత్వరగా చదివేయవచ్చుకదా అనుకొంటాము. ఎంత చదివినా ఇంకా మిగిలిపోయే. ఎన్నెన్నో వ్యాసాలను ఒక పత్రికలో కుదించిన తీరు నన్ను ఆశ్చర్యపరుస్తోంది. ఒక్క పత్రిక రెండు పత్రికలకు సమానమైన విషయాల విపుల సమ్మేళనం.

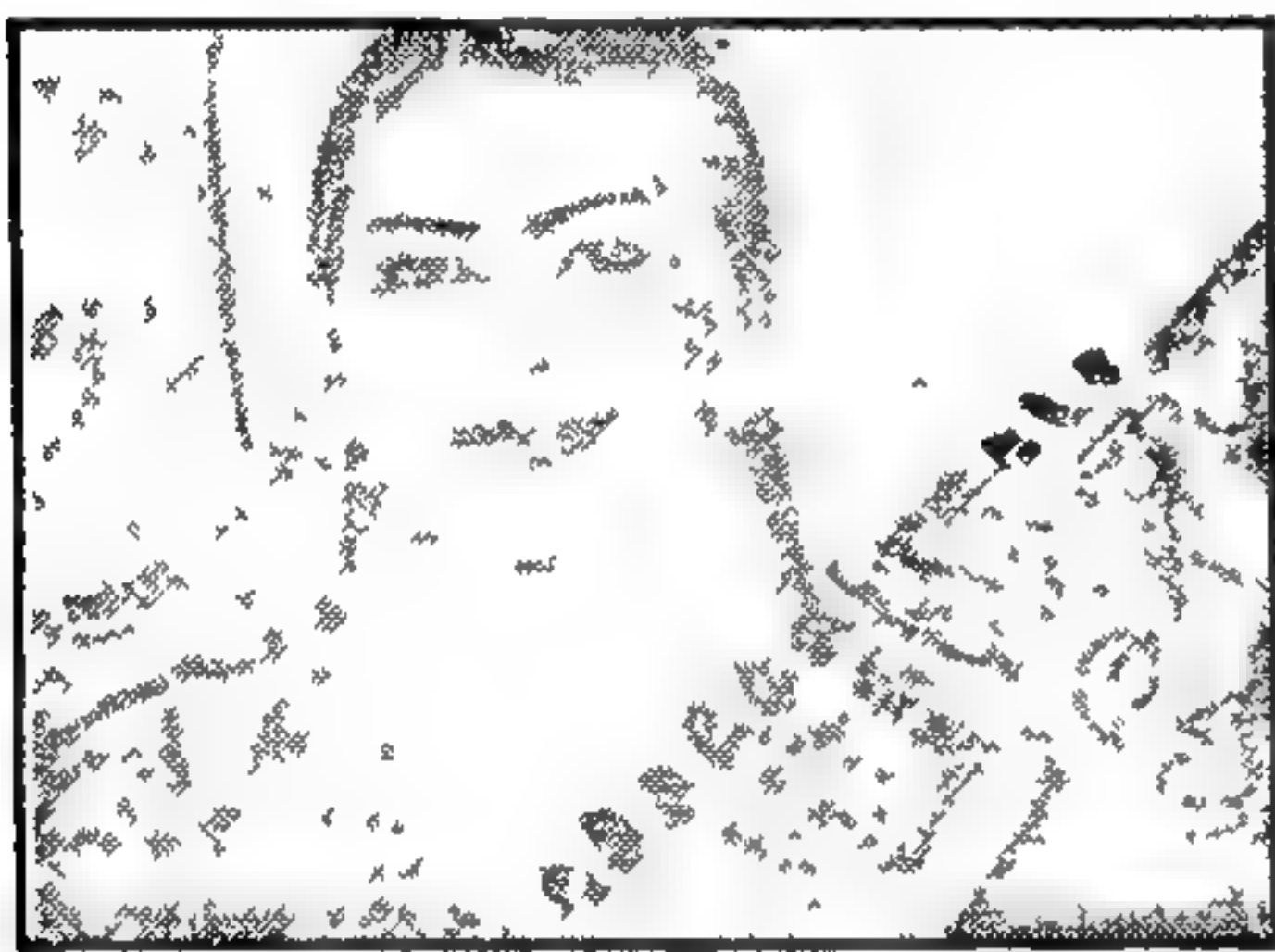
యాగ ప్రయోజనాలను శాస్త్రీయంగా నిరూపిస్తే “పదికోట్లు బహుమతినిస్తాం” అని ఆంధ్రప్రదేశ్ హేతువాద సంఘం ఒక కరపత్రం వేసి అద్భుతంగా ప్రచారం చేసి ఉద్యమించడం ఎంతో గణనీయమైనది!

- జి. నరసింహారావు, హైదరాబాదు. సెల్ : 8977987266.

3) 'మే' హేతువాదం సంచికలోని రచనలు కదిలించాయి. యజ్ఞ యాగాదుల పేరిట ప్రజాధనం వృధాకావటం శిక్షించదగిన నేరం. ప్రజల్లో మత ఛాందసత్వం ప్రభలటానికి కారణం భ్రాహ్మణవాదం, వైదిక తత్వమే! ప్రజల్లో భ్రమలు, ప్రలోభాలు, లేని పోని ఆశలు కల్పించి - వారిని మూఢ విశ్వాసులగా మార్చి తమ పబ్బం గడుపుకోవడం - నీచాతినీచమైన పని, వృత్తి! నేటి మత జీవనానికి ప్రత్యామ్నాయంగా ప్రజల్లో ప్రతిదానిని ప్రశ్నించే, తర్కించే, విశ్లేషించే శాస్త్రీయ దృక్పథాన్ని కల్పించడమే కాక, నాస్తిక, మానవవాద, హేతువాద జీవన విధానాన్ని అవలంబించేటట్లు ప్రజలను చైతన్యపరచాల్సిన ఆవశ్యకత నేడెంతైనా ఉంది. సాంప్రదాయక పండుగలు, మత ఉత్సవాలు, జాతరలు స్థానంలో హేతువాద రీతుల్లో ఉత్సవాలు, జయంతులు, వర్ధంతలు, కుల, మత, ఛాందస వ్యతిరేక వివాహ కార్యక్రమాలు ముమ్మరం చేయాల్సిన ఆవశ్యకత నేడెంతైనా ఉంది.

జావేద్ అక్తర్ గారి వ్యాసం-ఆధ్యాత్మిక గురువుల బూటకత్వం అందరికీ కనువిప్పు కలిగిస్తుంది. మలయశ్రీ గారి 'నాస్తిక పద్యాలు' ఆలోచింపజేసేవిగా ఉన్నాయి.

మూర్తిగారి జనార్ధన్, భువనగిరి సెల్ : 9248909210

పాటకు తూటాల తూట్లు - పాక్ లో పష్టో గాయని జావేద్ కాల్చివేత

కళ్ళను కట్టి పడేసే సౌందర్యం, మనసుకు తాళం

వేసే గాత్ర మాధుర్యం ఆమె సొంతం. ఆమె పాట వింటే స్థానికులు పరవశించిపోతారు. కానీ, కరుడుగట్టిన మనస్తత్వానికి ఆమె

దూరంలో ఉన్నాదులుగా బతికే ఉగ్రవాదులకు ఆమెలో ఉన్న అందమైన కళ ఎలా కనిపిస్తుంది? అందుకే ఆమెను ఘోరంగా పొట్టనపెట్టుకున్నారు. ఆ సుమధుర గళాన్ని ఇక వినిపించకుండా సమాధి చేశారు. పష్టో గాయనిగా ప్రజల్లో మంచి పేరును సొంతం చేసుకున్న ఘజాలా జావేద్ ను పాకిస్తాన్ లోని పెషావర్ పట్టణంలో గుర్తుతెలియని అగంతకులు కాల్చి చంపారు. సోమవారం రాత్రి స్థానిక దగ్భారీ బజార్ లో ఓ బ్యూటీ పార్లర్ నుంచి జావేద్ బయటకు వస్తుండగా మోటారు సైకిళ్ళపై వచ్చిన అగంతకులు ఆమెపై బుల్లెట్లు వర్షం కురిపించారు. ఈ ఘటనలో జావేద్ తో పాటు ఆమె తండ్రి మొహమ్మద్ జావేద్ కూడా ప్రాణాలు కోల్పోయారు. జావేద్ సోదరి తృబీలో తప్పించుకున్నారు. సంగీతానికి కులం, మతం, జాతి ఇలాంటి భేదభావాలేమీ ఉండవు. ప్రతి ఒక్కరిని కదిలిస్తుంది-ఉగ్రవాదులను తప్ప. దీనికి నిదర్శనమే తాలిబన్లు సంగీతం ఇస్తాంకు వ్యతిరేకం అని ప్రకటించిన తాలిబన్లు గత కొద్ది సంవత్సరాలుగా ఖైబర్-ఫత్తున్ఖ్వా ప్రావిన్స్ ప్రాంతంలో సంగీతకారులను లక్ష్యంగా ఎంచుకొని హత్యలకు తెగబడుతున్నారు. వీరి చేతిలో ఇప్పటికే పలువురు కళాకారులు ప్రాణాలు కోల్పోగా మరికొంతమంది బతుకుదేవుడా అంటూ వలసపోయారు. అయితే జావేద్ హత్యకు భర్తతో ఉన్న విభేదాలు కూడా కారణం కావచ్చని పోలీసులు అనుమానిస్తున్నారు. విభేదాల కారణంగా గత ఏడాది భర్తనుంచి వేరుపడిన జావేద్ తండ్రితో కలిసి ఉంటున్నారు.

హేతువాద వివాహాలు

1) కులాంతర, మతాంతర, రాష్ట్రాంతర వివాహం!

అబ్బాయి : మల్లిఖార్జున్,

తల్లిదండ్రులు : బూసిరెడ్డి, లక్ష్మి కొండారెడ్డి

అమ్మాయి : సుభద్రాసింగ్, పంజాబ్ అమ్మాయి.

అమ్మాయి బంధువులు 60 మందికి పైగా పంజాబు నుంచి వచ్చి ఈ పెళ్ళిలో పాల్గొనడమే కాక ఈ వేదిక పెళ్ళి జరిగిన విధానం చూసి ఎంతో సంతోషం, సంతృప్తి పొందడమే కాక, అందులో కొందరు వేదికనెక్కి మాట్లాడటం విశేషం. ఈ సందర్భంగా మల్లిఖార్జున్ మాట్లాడుతూ, తనకు ఆదర్శం తన తల్లిదండ్రులేనని చెప్పటమేకాక తాను మహిళా సాధికారతకోసం జరిగే కృషిలో తానూ భాగస్వామి నౌతానని ప్రకటించడం గమనార్హం!

2) అబ్బాయి : నరేంద్ర, తల్లిదండ్రులు : లక్ష్మి - కొండారెడ్డి

అమ్మాయి : రమాదేవి,

26-4-2012న తాడేపల్లి మండలంలోని నులకపేటలో జరిగిన ఈ రెండు పెళ్ళిళ్ళ కార్యక్రమానికి పి. రామారావు (పౌరహక్కుల సంఘం) అధ్యక్షత వహించగా, పౌర హక్కుల సంఘం రాష్ట్ర ప్రధాన కార్యదర్శి చిలుక చంద్రశేఖర్, చైతన్య మహిళా సంఘం రాష్ట్ర ప్రధాన కార్యదర్శి దేవేంద్ర, విరసం నాయకులు సి.ఎస్.ఆర్.ప్రసాద్, వేమన సాహిత్య వేదిక - ఆర్. చంద్రశేఖరరావు, డా॥ సత్యనారాయణ రెడ్డి, సి.పి.ఐ. నాయకులు రావుల శిలారెడ్డి, ప్రజాకళామండలి, ప్రగతిశీల కార్మిక సమాఖ్య, కులనిర్మూలనా పోరాట సమితి, మొదలగు ప్రజా సంఘాల నాయకులే కాక, రెండు వేల మంది బంధుమిత్రులు, ప్రజాసంఘాల కార్యకర్తలు పాల్గొన్నారు. (రిపోర్టింగ్ : ఆర్. చంద్రశేఖరరావు)

2. నూతన జీవన సహచరులు హాళిక - కెరటం

నిజామాబాదుకు చెందిన చెలిమెల పద్మ-చెలిమెల రాజేశ్వర్ కుమారుడు కెరటం, గోదావరి ఖనికి చెందిన మామిడి నాగలక్ష్మి-మామిడి నాగేంద్ర గుప్తల కుమార్తె హాళికలు 5-6-2012న తమ సహజీవనారంభ సంకల్పాన్ని వారి స్వగృహంలోనే నిజామాబాదు సబ్-రిజిస్ట్రార్ వారి సమక్షంలో రిజిస్ట్రార్లో ఉభయులు సంతకాలు చేసి, నమోదు చేయించుకున్నారు. ఈ నిరాడంబర వివాహానికి బంధుమిత్రులెవరినీ ఆహ్వానించలేదు. కేవలం ఉభయ కుటుంబాల సమక్షంలోనే జరగటం విశేషం.

అంతేకాదు వారి పెళ్ళి పత్రిక కూడా ఒక నూతనత్వాన్ని సంతరించుకుంది. అది వివాహ ఆహ్వాన పత్రిక కాదు. తమ వివాహ సమాచారాన్ని అందించే వారి పెళ్ళి పత్రిక మాత్రమే. అంతేకాదండోయ్! అదొక కరపత్రంలాగా ప్రచురించారు. అది వధూవరుల అంతరంగాన్ని తెలియజేసే పత్రిక. అందులో పెళ్ళిపై తమ అభిప్రాయాలను వెల్లడించారు. ప్రపంచ పర్యావరణ దినోత్సవం నాడు జూన్ 5న తాము పెళ్ళి చేసుకుంటున్నామని, పెళ్ళి కార్యక్రమం తర్వాత మొక్కలు నాటి, ఇతర సామాజిక సేవా కార్యక్రమాల్లో పాల్గొంటామని తెలపడమే కాక, పర్యావరణ రక్షణకోసం మనల్ని కూడా మొక్కలు నాటమని విన్నవించారు. ఇంకా ఆ పెళ్ళి పత్రంలో రాసిన “వరకట్నం - ఒక సాంఘిక దురాచారం” అనే వ్యాసంలో ‘పెళ్ళి అంటే, పెళ్ళి ఎలా జరగాలి? వైవాహిక జీవితం ఎలా ఉండాలి? నేటి సమాజంలో పెళ్ళి’ అనే శీర్షికలున్నాయి.

సరిక్రొత్త, హేతుబద్ధ ఆలోచనలు, ఆచరణలతో వారి జీవనయానం సుఖప్రదంగా జరగాలని “హేతువాదం” అభినందిస్తోంది!

ఉపాధ్యాయుడికి ఉత్తరం

చిన్నవాడు

సుకుమారమైన వాడు

మావాడు

నేర్పాలి మీరు మా వాడికి

మనుష్యులంతా సమానంగా ఉండరని

మనుష్యులంతా న్యాయంగా,

ధర్మంగా ఉండరని

మనుష్యులంతా నిజాయితీగా ఉండరని

మీరు నేర్పాలి వాడికి

దుర్మార్గుడు ఉంటాడు, వీరుడు ఉంటాడని

రాజకీయ దగుల్బాజి ఉంటాడు

ఉద్యమకారుడు ఉంటాడని

శత్రువు ఉంటాడు, మిత్రుడు ఉంటాడని

నేర్పండి మీరు మావాడికి

ఊరికే వచ్చిన పది రూపాయలకన్నా

కష్టంతో పొందిన

ఒక రూపాయి విలువ మిన్నయని

నేర్పండి మా వాడికి

అసూయకు దూరంగా ఉండమని,

స్వార్థానికి అతీతంగా ఆలోచించమని

అపరాధ భావనకు లోను కావద్దని

ప్రతికూల పరిస్థితులను ఎదుర్కొమ్మని

చెప్పండి వాడికి

గంభీరమైన ఆకాశపు మబ్బులను

వినీలాకాశంలోనికి విహంగాలను

ప్రభాత సూర్యరశ్మిలోని భ్రమరాలను

నిశ్చలంగా నిలిచిన కొండలను

ఏపుగా పెరిగిన గడ్డిపూలు గాలికి ఆడే

సయ్యాటలను

కొండల నడుమ వంపులు తిరుగుతూ

ప్రవహించే సెలయేళ్ళను చూస్తూ

లోతుగా ఆలోచించమని చెప్పండి

పాఠశాలలో నేర్పండి వాడికి

నిజాయితీగా ఉండమని

ఎవరు చెప్పిన వినమని

విన్నదాన్ని నిజం జల్లెడలో వేసి

వచ్చిన మంచిని స్వీకరించమని

నేర్పండి వాడికి వీలైతే

కన్నీటికి సిగ్గుపడక్కరలేదని

నిరాశకు లోను కావద్దని

విచారంగా ఉన్నప్పుడు నవ్వుమని

అతి మధురంగా మాట్లాడే

వాళ్ళ నుండి జాగ్రత్త పడమని

నేర్పండి మీరు

తన కండ బలాన్ని మేధాశక్తిని

ఎక్కువ ధర పలికే వాడికి అమ్ముకొమ్మని

కాని వ్యక్తిత్వాన్ని మాత్రం వెలపెట్టవద్దని

వాడిని ప్రేమగా చూడండి

కాని గారాబం చేయకండి

ఎందుకంటే

నిప్పులో కాలినప్పుడే కదా

ఉక్కు బాగా తయారయ్యేది

ఎప్పుడు నేర్పండి వాడికి

తనపై తనకు విశ్వాసం ఉండాలని

ఎందుకంటే

అప్పుడే వాడికి

సమస్త మానవజాతిలో

సంపూర్ణ విశ్వాసం ఏర్పడుతుంది

వాడెంతో

సుకుమారమైనవాడు

చిన్న వాడు

మా

వాడు!

నాస్తిక పద్యాలు

15. సత్యవాది కన్న సద్గురులేవ్వరు?
సత్యవాది ధర్మ సాధకుండు!
సత్యవాదమన్న సన్మార్గ గమనము ||నాస్తి||
16. నాస్తికత్వమునకు నాస్తి కులము మతము
నాస్తికత్వమనిన నైతికతయె,
సకల జనుల మమత సమత నాస్తికతరా ||నాస్తి||
17. ఆస్తి నాకు నాస్తి -ఆస్తి పాస్తియు నాస్తి
ఆస్తి నాస్తికత్వమస్తి స్వస్తి,
నాస్తికుడను నేను నైతిక వాదిని ||నాస్తి||
18. పుణ్యములను కోరి పూజలు, వ్రతాలు
పాపములను బాప ప్రార్థనలును
వాటి రూపులేమొ, వచ్చి పోవుట లేమొ ||నాస్తి||
19. ముట్టుకొన్న రోగములు పోవునందురే
వైద్యశాలలేల? వైద్యులేల?
భక్తి సభల రక్తి భుక్తి కొరకు యుక్తి ||నాస్తి||
20. అస్తితోడ మనకు అన్ని యిబ్బందులే
అస్తియనిన వ్యయము అమిత భయమె
అస్తికత్వము మనకు శిరోభారము ||నాస్తి||

కసాయి కేంద్రాలు

- దేవుడు దెయ్యం భూతం ప్రేతం
ఆత్మ ప్రేతాత్మ పరిశుద్ధాత్మ
పాపం పుణ్యం స్వర్గం నరకం
దేవదూతలు దేవకన్యలు
జన్మ పునర్జన్మ పునరుత్థానం
దివ్యదృష్టి ఆధ్యాత్మిక కోటరీలు
మహిమలు అతీంద్రియ శక్తులు
ఏ మేధావి భావవాద నిర్మాణాలు?
- సహేతుకా సమానతా లేనపుడు
అవన్నీ అశాస్త్రీయాలే-
రియాక్షనిచ్చే భయంకర సూదిమందులే
అవన్నీ మానసిక రోగ చిహ్నాలే
అవన్నీ మూర్ఖుల మూకుమ్మడి బందిఖానాలే
జ్ఞానాన్ని కావాలని నరికేసే అజ్ఞాన కేంద్రాలే
మతాలన్నీ దెయ్యాల డాక్టర్ల
సూపర్ స్పెషాలిటీ అగాధాలే!

వినదగునవి విజ్ఞులు చెప్పిన...

“హేతువాదంతో కూడిన ఆలోచనా వైఖరి ఎంత విరివిగా “శిష్టు”ల నుంచి జనసామాన్యంలోకి వ్యాపిస్తే అంతమంచిది. మూఢవిశ్వాసాలు, దురాచార పరత్వం, అనాలోచితమైన గతానుగతికత్వం వైదొలగిపోవడానికి ఇది తోడ్పడగలదని ఆశిస్తున్నాను. వాటితో భావపరమైన పోరాటం చేయడంవలన భావ విప్లవానికి కొంతైనా దోహదపడుతుంది. ఐతే భావాలు శూన్యం నుంచి కాక, భౌతిక పరిస్థితి నుంచి తలెత్తుతాయి. వాటి ఉద్యమానికి, వ్యాప్తికి, దీర్ఘకాలిక జీవనానికి ఏ భౌతిక పరిస్థితులు అనుకూలిస్తాయో ఆ భౌతిక పరిస్థితులపై శాస్త్రీయ పద్ధతిలో జనసామాన్యంలోని పీడితుల అండదండలతో ఆర్థిక, రాజకీయ పోరాటం సాగించనిదే ఆ పోరాటానికి అంతిమ ఆశయమైన భౌతికపరమైన విప్లవాన్ని జయప్రదం చేయనిదే. అలాంటి భావాలు శుష్కించి చివరకు నశించవు. వాటి పట్టు, భౌతిక పరిస్థితుల ప్రభావం అలాంటివి. విప్లవమైనా వీటి క్షీణతకు ప్రారంభమే కాని తక్షణ పర్యవసానం కాబోదు. విప్లవానంతరం కూడా ఇలాంటి భావ విప్లవాలు ఏదో పేరుతో పరంపరగా కొనసాగవలసి యున్నది.

(హేతువాదం 1981 మే సంచిక నుంచి)

గుండె వెలుగు గౌతముడే..!

దేవుడే లేదన్న మహనీయుడెవరే

మనిషి దేవుడన్న మాననీయుడెవరే

గుండె వెలుగు గౌతముడే.. బుద్ధి సిద్ధి బుద్ధుడేలే..

అష్టాంగమార్గాన దీక్షనే ఇచ్చి..

స్త్రీ పురుషులంతా సమానమన్నా..

గుండె వెలుగు గౌతముడే.. బుద్ధి సిద్ధి బుద్ధుడేలే..

దుఃఖించే లోకాన ఓదార్పు తానే

కోరికను గెలిచే గౌతముడే.. బుద్ధి సిద్ధి బుద్ధుడేలే..

అంతము లేనిది జ్ఞానమే అన్నా..

సొంతాస్తి మన జాతి అంతానికన్నా..

గుండె వెలుగు గౌతముడే.. బుద్ధి సిద్ధి బుద్ధుడేలే..

కారణం లేకుండా జరగదు ఏదీ..

అది తెలుసుకుంటే జ్ఞానమే నీదీ..

గుండె వెలుగు గౌతముడే.. బుద్ధి సిద్ధి బుద్ధుడేలే..

సంఘమే గమ్యం ధర్మమే మార్గం

నీకు నువ్వే తప్ప గురువు లేడన్నా..

గుండె వెలుగు గౌతముడే.. బుద్ధి సిద్ధి బుద్ధుడేలే..

నిన్న నేడు రేపు ప్రతి క్షణము మార్పు

తుది మొదలు లేనిది కాలమన్నాడే...

గుండె వెలుగు గౌతముడే.. బుద్ధి సిద్ధి బుద్ధుడేలే..

ఈ జన్మ తప్ప మరుజన్మ లేదు

అంతరాత్మ తప్ప ఆత్మ లేదన్నా..

గుండె వెలుగు గౌతముడే.. బుద్ధి సిద్ధి బుద్ధుడేలే..

సోమరి తనము చావుకు వరము

శ్రమ జేసే మనిషికి చావు లేదన్నా..

గుండె వెలుగు గౌతముడే.. బుద్ధి సిద్ధి బుద్ధుడేలే..

జ్ఞానాన్ని పంచి చెడునంత కడిగి

ప్రేమతో ప్రపంచమే గెలవమన్నా..

గుండె వెలుగు గౌతముడే.. బుద్ధి సిద్ధి బుద్ధుడేలే..

బహుజనుల హితము బహుజనుల సుఖము

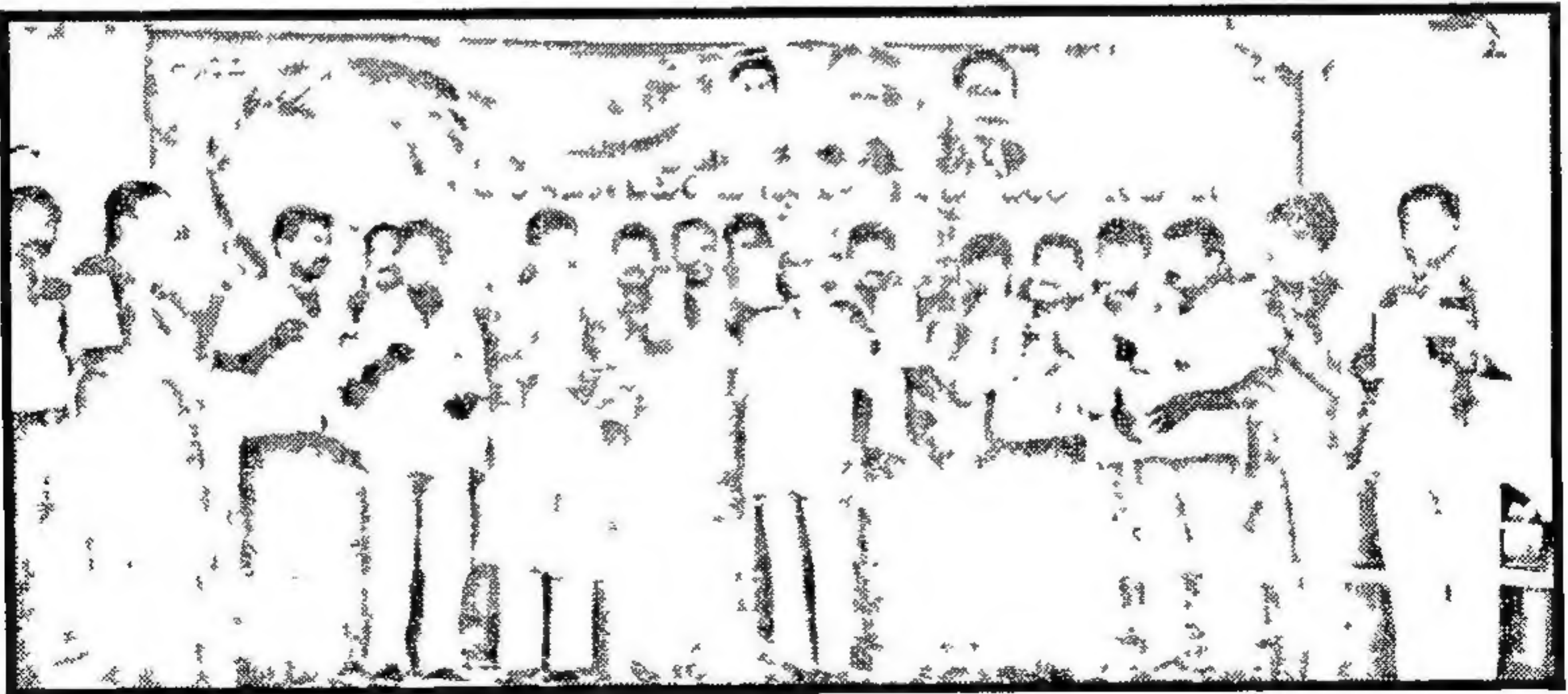
కుల, మతాలు లేని ధర్మం మనధన్నా..

గుండె వెలుగు గౌతముడే.. బుద్ధి సిద్ధి బుద్ధుడేలే..

రుజువు కాని మాట నిజము కాదండి..

గుండె వెలుగు గౌతముడే.. బుద్ధి సిద్ధి బుద్ధుడేలే..

(గౌతముడు బుద్ధుడిగా పరిణామం చెంది 2600 సంవత్సరాలు అయిన సందర్భంలో)

24-7-2012 మహబూబాబాద్లో గుఱ్ఱం జాషువా వర్ధింతి సభలో జరిగిన

“క్రాంతికార్ దళిత కవితలు” పుస్తకావిష్కరణ

ప్రపంచ మతాల, మతేతరుల జనాభా వివరాలు!

1.	క్రైస్తవ మతం	200 కోట్లు
2.	ఇస్లాం మతం	130 కోట్లు
3.	హిందూ మతం	90 కోట్లు
4.	మతేతరులు - లౌకిక హేతువాద, అజ్ఞేయవాద, నాస్తికులు	85 కోట్లు
5.	బౌద్ధ మతం	36 కోట్లు
6.	కన్ఫుషియన్ (చైనీయుల సాంప్రదాయ మతం)	22.5 కోట్లు
7.	ఆదివాసులు-మూలవాసులు	15 కోట్లు
8.	అఫ్రికా సాంప్రదాయక, సంచార జాతుల మతం	9.5 కోట్లు
9.	సిక్కు మతం	2.3 కోట్లు
10.	జూచె మతం	1.9 కోట్లు
11.	అత్మవాద మతం (స్వేచ్ఛ వలిజం)	1.4 కోట్లు
12.	యూదు మతం	60 లక్షలు
13.	జైన మతం	40 లక్షలు
14.	షింటో మతం	1.4 కోట్లు
15.	బహాయి మతం	30 లక్షలు
16.	కావోడై మతం	30 లక్షలు
17.	టెన్క్రియో మతం	24 లక్షలు
18.	నయా-పాగన్ మతం	10 లక్షలు
19.	ఏకీకృత సార్వజనిక వాద మతం (యూనిటేరియన్ యూనివర్సలిజం)	8 లక్షలు
20.	రెస్టా ఫేరియా (జమైకాలోని) మతం	7 లక్షలు
21.	సైన్టోలజీ మతం	6 లక్షలు
22.	జోరాస్ట్రీయన్ మతం	150 వేలు

గమనిక : ఏ మతాకీ చెందని మతేతరులు, లౌకికవాదులు, హేతువాదులు, అజ్ఞేయవాదుల నాస్తికుల జనాభా ప్రపంచవ్యాప్తంగా 85 కోట్ల మంది వున్నారన్న వాస్తవాన్ని అందరూ గుర్తించాలి. మనం అల్ప సంఖ్యాకులం, ఏకాకులం అనే హీన భావాన్ని వదులుకోవాల్సిన అవసరం వుంది. మన జనాభా పెరుగుతోందన్న వాస్తవాన్ని కూడా మనం గమనంలోకి వుంచుకోవాలి!

భూ పోరాటాలు, కులనిర్మూలనా ఉద్యమాలు కొనసాగించుదాం!

“ఫూలే-అంబేద్కర్, జాషువా మొదలగు చిరస్మరణీయులైన దళిత వైతాళికుల ఆశయాల, ఆదర్శాల స్ఫూర్తితో కుల-నిర్మూలనా పోరాటాలతో పాటు, భూమి-భుక్తి-విముక్తి కోసం, శ్రామిక వర్గ రాజ్యాధికారం కోసం ఈ దోపిడీ, పీడనల సమాజాన్ని అంతమొందించి, కుల, మత, వర్గ-రహిత సమ సమాజాన్ని స్థాపించుకొనే దిశగా మనమంతా ఐక్యమై, సమరశీల వర్గ పోరాటాలను కొనసాగించాలి. అని 24-7-2012 మహబూబాబాద్ లో జరిగిన గుఱ్ఱం జాషువా 42వ వర్థంతి సభలో ప్రసంగిస్తూ ‘దళిత చైతన్య వేదిక’ కన్వీనర్, ఆంధ్రప్రదేశ్ హేతువాద సంఘం రాష్ట్ర అధ్యక్షులు క్రాంతికార్ పిలుపునిచ్చారు.

ఘోరమైన కుల దాడులు జరిగినప్పుడల్లా కేవలం నిరసన ప్రదర్శనలు, సభలు-సమావేశాలు, ఊరేగింపులు, పత్రికల్లో వ్యాసాలు రాయటం వల్ల పెద్దగా ప్రయోజనం ఉండదు. ప్రతిఘటనా పోరాటాలను సమరశీలంగా కొనసాగిస్తే-అట్టి కుల దాడులు నివారించబడుతాయనేది చారిత్రక అనుభవం! కారంచేదు దురాగతాలకు కారకుడైన దగ్గుబాటి చెంచురామయ్యను ఆ నాడు విప్లవ పార్టీ ‘ఖతం’ చేసిన తర్వాతే అలాంటి దాడులు ఆగిపోయాయనే చారిత్రక వాస్తవాన్ని దళిత నాయకులంతా గుర్తించాలి, గమనించాలి!

గుడ్డి, పచ్చి కమ్యూనిస్టు - వ్యతిరేకతను విడనాడాలి!

దళిత సభల్లో, రచనల్లో దళిత మహానాయకులు, మహా మేధావులు, మహా రచయితలు పచ్చి-గుడ్డి కమ్యూనిస్టువ్యతిరేక పిచ్చిని అదేపనిగా రెచ్చగొట్టడం మామూలైపోయింది. అది వారికొక అలవాటుగా మారింది. తద్వారా, వారు మంచి మిత్రులను, గట్టి మద్దతుదార్లను కోల్పోతామనే కనీస స్పృహ కూడా వారిలో కనిపించపోవడానికి కారణం వారిలోని పాలకవర్గాలకు అంటకాగే ధోరణి కూడా కావచ్చు!

శ్రీకాకుళం జిల్లా లక్ష్మింపేట-రాజాం నియోజకవర్గంలోనిది. దాని శాసన సభ్యుడు, మంత్రి కోండ్రు మురళి వచ్చాడు, పోయాడే కానీ అక్కడున్న 250 ఎకరాల ప్రభుత్వభూమిని దళితులకు పంచాలని అనకపోగా కాపులతో జగడం పెట్టుకోవద్దనీ, ఆ భూముల మీదకు పోవద్దనీ హితబోధలు చేశాడంటే ఆయన దళితులకు మద్దతిస్తున్నాడా లేక అక్కడి భూస్వాములకు, పెత్తందార్లకు వత్తాసు పలుకుతున్నాడా? అనేది వేరే చెప్పాల్సిన పని లేదు.

కాకపోగా లక్ష్మింపేట దళితులు-కమ్యూనిస్టు శ్రేణులు, వారి ప్రజా సంఘాలు కలిసి పోరాటం చేస్తున్నారనే నగ్న వాస్తవం ఏం చెబుతుంది? మొదటినుంచీ శ్రామిక వర్గ రాజ్యాధికారం కోసం దళితులను చైతన్యపరుస్తూదీ, వారిని సమీకరించి, సమరశీల పోరాటాలను సాగిస్తున్నదీ కమ్యూనిస్టు శ్రేణులేనన్న నగ్న సత్యాన్ని చూడకుండా కళ్ళు మూసుకుంటున్నారా దివాందులైన పచ్చి కమ్యూనిస్టు వ్యతిరేక విషం కుమ్మరించే ప్రబుద్ధులు, మేధావులు, మహానాయకులు? వారు కాస్తా నిబ్బరంగా, లోతుగా, పునరాలోచించుకోవాలని మనవి చేస్తున్నాం. భూమి, భుక్తి, పీడిత జన విముక్తి కోసం కొనసాగుతోన్న సమరశీల ప్రతిఘటనా ఉద్యమాలను సాగిస్తూ కుల-నిర్మూలనోద్యమాన్ని జమిలిగా కొనసాగించాల్సిన ఆవశ్యకత నేడెంతైనా వుంది.

(27-7-2012)

Printed Book

Printed, Published & Edited by Kranthikar, Registered with the Registrar of News Papers
APTEL No. 08843501/1/2005-DCH. No. 11-1-88, Buddha Bavan, Lenin Nagar Khammam.

పుస్తకం సంఖ్య	KLVA105M247
పుస్తకం పేరు	హేమవారిం
తారీఖు	07 February 2025
మొదటి అడ్డు	45
మొదటి అడ్డు	45
మొదటి పేజీలు	37
పెద్ద పైకా పేజీలు	40
కూర పేజీలు	40
లేని పేజీలు	40
తయారు చేసినది	S. Hema
పేజీలు విడిచినవి	S. Hema
స్కాన్ చేసినది	S. Hema
పరిశీలించినది	HEMA
పేజీలు పరిశీలించినది	
ప్రింటింగు చేసినది	
ప్యాకింగు చేసినది	
పరిశీలించినది	S. Hema